

رواية

ZEZE MOHAMMED

عشق الزين

DESIGNER AYA ABD ELALEEM

روايه (عشق الزين)

الجزء الأول 1

...

كتب ع pdf

kutub3lpdf.com

facebook.com/kutub3lpdf

نتمنى لكم قراءة ممتعة

روايه عشق الزين

المقدمه

هو زين الرجال عايش لنفسه مبيهموش حد عايش بقوانينه الكل بيخاف منه
وبيحترموا مفيش واحده قدرت تخطف قلبه
وجهه نظرة ان الحب ضعف وهو مينفعش يكون ضعيف
جت هي برقتها وطبيتها خطفت قلبه
وبقت عشق الزين وزين الرجال بقا ملك ليها

*****"

هي وحيدة قلبها مكسور
الكل خذلها حتى اقرب الناس ليها
الكل طمعان فيها عاشت تحت حمايته بقا ضهرها
و سندها عشقها عشقت ملاحمه رجولته وقوته وشموخه
عشقت حبه ليها ومبقاش ف حياتها
الا زينها وبس

البارت الاول+

ف مكتب رئيس مجلس ادارة شركات الجارحى+

زين باشا+

زين :اممممم+

سهيله سكرتيرة زين : فى واحد عاوز يقابل حضرتك اسمه عم حسن+

زين :دخليه فوراً+

سهيله :امرك+

استووووووووب

زين الجارحى عمرة ٣٠ سنة من اغنى اغنياء مصر يمتلك ثروة كبيرة جدا شاب وحيد والدته ووالدته اتوفوا وجدته ربه عايش لوحدة زين طويل شعرة اسود وكثيف و عيونه عسلى وله دقن خفيفه وسيم وبيهتم بجسمه ورياضته جدا ناجح ف شغله الجميع بيعمله الف حساب ذكى جدا وقدر يكون امبراطوريه الجارحى من جهة وتعبه

زين :عم حسن وحشتنى يا راجل يا طيب اخبارك ايه ؟+

عم حسن : انت الى وحشتنى يا زين الرجال+

زين : يااااه يا عم حسن انت عمرك ما هانتغير وهاتفضل تقولى زين الرجال+

عم حسن : انا عمرى ما هاتغير وعمرى ما هاقولك غير زين الرجال+

زين: ايه بقا قررت تيجى تعيش معايا انا مش عارف ليه عاوز تقعد ف الشرقيه+

عم حسن : بيتى وحياتى هناك يا زينالمهم انا كنت عاوز اطلب منك طلب

زين: انت تطلب وانا انفذ على طول انا تحت امرك انا عمرى ما انسى فضلك عليا ابداء+

عم حسن : اهدى يابنى مش يمكن ترفض الطلب صعب مش سهل توافق بسرعه+

زين :قول ياعم حسن الى انت عاوزو ومن غير مقدمات قولتك قبل كدا انت غلاوتك عندى كبيرة والى انت عاوزو هایتنفذ+

عم حسن : دا العشم بردوا الحكايه وما فيها ان انا ليا جار مهندس محترم ومراته ست محترمه اتوفوا وسابوا بنت والدة المهندس ربته وكبرتها وعلمتها المشكله ان الست مرضت وتعبت واتوفت بعد وفاتها ولادها عاوزين يجوزها لابن واحد فيهم عشان ورثها البنت ضعيفه ملهاش حد قعدت ترفض وتحجج اخر ما زهقوا منها قرروا يكسروها ويجوزها لراجل كبير من سينا ف يوم كتب الكتاب هربت وجتلى وانا جبتها على هنا اهلها دول يا زين يابنى زرع شيطانى واكيد دلوقتى قاليين الدنيا عليها+

زين :كمل ياعم حسن انت طالب منى ايه+

عم حسن : طالب منك تاخدها تعيش عندك وتكمل دراستها هنا هي فى كليه هندسه وتعيش تحت حمايتك اظن ان زين الجارحى محدش يقدر يقرب منه ولا من بيته ولا من حاجة تخصه انا كنت ممكن اجر شقه ليها تقعد فيها بس زى ما قولتك اهلها دول زرع شيطانى هايوصلوا ليها ف اى وقت+

زين : طب هي فين ؟+

عم حسن : استنى يا زين قبل ما تسال عليها انا لسه مخلصتش كلامى. انا كنت عاوزك تتجوزها+

زين : نعم اتجوزها ليه هو انت مش واثق فيا ولا ايه+

عم حسن : لا واثق يابنى بس انا طلبت منك تقعد ف بيتك وعشان الحرمانيه بس+

زين : عم حسن انا بيتى في ناس بتشتغل ياعنى مش هاكون انا وهى لوحدها+

عم حسن : يابنى انا واثق فيك والله بس معلش ريحنى عشان اكون مطمئن انك عمرك ما هاتخذلنى وتبطل تحميها+

زين : ماشى يا راجل يا طيب+

عم حسن : تسلم يا زين الرجال انا كنت عاوزها تشتغل عندك تكسب ثقه ف نفسها البنت ضعيفه وبتخاف من اى حاجة وبردوا عشان عزة نفسها+

زين : ماشى ياعم حسن هي فين+

عم حسن : تحت يابنى قاعدة هي متعرفش لسه حاجة عن اتفاننا انا هانزل افهمها براحة وربنا يهدى الامور من عنده+

زين : انزلها وخذ وقتك انا هاخلص شويه ورق. وانزلك نتمم الموضوع+

عم حسن : انا مغلطتش ابدًا لما فكرت فيك

ف الاستقبال+

نلاقي بنت قاعدة على كراسى مخصصه لاستقبال الوافدين+

هى دى بطله قصتنا+

ليليان عمرها ٢٠ سنه طولها متوسط وعيونها خضرة وبيضه شعرها كنستنائى اللون وطويل
جدا محجبه جميله ملاحمها هاديه جدا بتدرس ف كليه هندسه وف خدها الايمن فيه غمازة بتظهر لما
بتضحك+

عم حسن : ليليان انتى فين عمال اكلمك وانتى مبترديش+

ليليان : معلش عم حسن ماخذتش بالى كنت سرحانه+

عم حسن : اسمعى يا بنتى. مفيش وقت انتى لما جتلى عشان انقذك منهم كنتى واثقه فيا+

ليليان : ايوا طبعًا تيته الله يرحمها قالتلى عمك حسن هو الوحيد الى تثقى فيه وانا بحبك جدا عشان كذا جتلك
من غير ما افكر+

عم حسن : بصى يا بنتى انتى لازم تختفى من انظارهم لاجل غير مسمى عشان كذا جبتك القاهرة لزين
الجارحى انا الى مربيه وعارف قد ايه محترم وراجل وزين الرجال انا عاوزك تتجوزى زين وتعيشى
معاه معاه ف بيته وانا قولتله يخليكى تشتغلى وتكملى دراستك ف الجامعه هنا المهم يابنتى تكونى فى
حمايته واهلك بس لو عرفوا انك ف حمايه زين الجارحى مش هايقدروا يقربوا منك+

ليليان : هو دا الحل ياعم حسن مفيش حل غير دا طب انا ممكن اقعد ف شقه لوحدى مش لازم الجواز ...طب
اهله يقولو ايه عليا+

عم حسن : اه دا الحل ومفيش وقت ولازم توافقى بسرعه ... ومتخافيش مالوش اهل عايش لوحده وبعدين
ياستى دا جواز على الورق بس لغايه ما نشوف موضوع اهلك هايوصل لفين+

ليليان : ماشى ياعمو انا واثقه ف حضرتك+

جة عليهم زين+

زين : عم حسن

عم حسن لف لزين : زين تعال سلم على ليليان+

زين باصلها لقاها جميله لا دى جميله جدا باين على وشها انها معيطه وتعبانه شكلها رقيق جدا
زين شد عم حسن بعيد عنها+

زين: عم حسن هى بتعيط ليه انت غصبها على حكاية الجواز دى انا لسه عند وعدى هاحميتها من غير جواز
+

عم حسن : لا يابنى هى بتعيط على حالها وكسرة نفسها يالا يابنى+

عم حسن اخذ ليليان ومشى وراه زين ليليان بصت لاقت رجاله حراسات كثير وعربيات خافت منه هو اه
جميل بس ملامحه جادة اوى عيونه قاسيه خافت تبصله عيونه حست انها اخترقتها وواثق من نفسه اوى+

بعد فترة تم الجواز+

زين : انت لسه عاوز تسافر خليك معايا انهاردا+

عن حسن : مينفعش لازم اسافر لازم اعمام ليليان ميحسوش بحاجة ليليان اسمعى كلام زين هو يابنتى
حمایتك وسندك

وصلوا عند برج كبير على النيل نزل زين وليليان معاه ركبوا الانساسير
وصلو اخر دور وكان مصمم بطريقه عصريه وجميل جدا وكان عبارة عن طابقين الطابق الاول فيه غرف
الخدم وغرفه المكتب وغرفه الجلوس وحمام سباحه
طابق الثانى خاص بزين فيه غرفه نوم واحدة وغرفه رياضه وغرفه جلوس خاصه بزين فيها مكتبه كبيرة
فيها كتب كثير
وطابق دا ممنوع اى حد يتخطاه+

زين : دادة سمичه+

دادة سمیحة : ابوا يا زين+

زين : اعرفك دى ليليان مراتى .

دادة سمیحة بصدمه : مراتك احم اهلا يابنتى+

ليليان : اهلا بحضرتك+

زين : لو سمحتى دادة جهزى الغدا+

دادة سمیحة : حاضر+

زين : احم تعالى معايا المكتب عاوزك ف شويه كلام لازم نتكلم فيه+

ليليان بخوف : حاضر

ف محافظه الشرقيه+

راجل كبير باين على ملامحه القسوة والاجرام+

الشيخ : والله ما هارحمك يا عاصم مش الشيخ عزت الى. يتعمل فيه كذا ومين الى يضحك عليه واحد زيك+

عاصم : عم ليليان : اهدى بس يا شيخنا والله انا ما اعرف هي راحت فين بس متقلقش هجيها

الشيخ : متنساش يا عاصم الفلوس الى دفعها فيها لو انت متعرفش تجيها اجيها انا+

عاصم : لا لا هي ملهش حد اصلا احنا هانسال عليها عند كذا حد ادينى بس مهله وانشاء الله هاجيها لك لغايه عندك+

مشى الشيخ هو ورجالته

شاكر : عم ليليان : انت ليه موافقتش يدور عليها معانا+

عاصم : هاتفضل طول عمرك اهل ولما يلاقيها ويتجوزها واحنا مش موجددين انت ناسى ان لازم الهانم تمضى على كل حاجة الاول قبل الجواز+

شاكر : هاتكون راحت فين وقدرت تعمل كذا ازاي+

عاصم : هلاقيها دى بت خاييه وملهش حد وهاتقع تحت ايدي ووقتها والله ما هارحمها+

&&&&&&&&

كدا خلص اول بارت ايه راكوا فيه

روايه (عشق الزين) +

البارت الثانى+

فى بيت زين الجارحى وتحديددا ف اوضه المكتب .

زين : بصى انا وافقت عم حسن علشان الراجل دا افضاله عليا كتيرة بس لازم تفهمى شويه حاجات اولاً الجواز على الورق ثانيا مينفعش حد يعرف انك مراتى. انا رجل اعمال وليا مكانتى مينفعش اطلع كذا اقول ان اتجوزت..... عم حسن طلب منى انك تكملى دراستك وتشتغلى فى الشركه عندى انا قررت اشغلك سكرتيرتى الشخصيه تنظمى مواعيد وتحضرى اجتماعات و تسافرى معايا ومتخافيش لو الشغل هايعارض دراستك بيقا الدراسه فى المقام الاول+

ليليان : عمو حسن كان قالى انى هاكمل الدراسه هنا وانا ورقى ف الجامعه لسه هناك فى الشرقيه+

زين : دى كلها امور بسيطه زى مالحظتى البيت هنا دورين دور الى احنا قاعدين فيه وطبعا مفيهوش اوضه ليكى ودور فوق دا جناحى خاص بيا انا مبحبش حد يدخله دادة سميحة الى بس مسمحولها تدخله وانتى كمان هايبقا مسمحوك لانك هاتعيشى معايا فيه و انا شخص بحب النظام بكرة الفوضى+

ليليان : انا ممكن انام مع دادة سميحة+

زين : بصى زى ما انا فهمتك انك مش مسموح حد برا يعرف انك مراتى على العكس هنا طبعا كلهم عرفوا هنا فى البيت انك مراتى ومينفعش مرات زين الجارحى تنام مع اى حد من الى بيشتغل عندى ... مفهوم+

ليليان بضيق منه : مفهوم+

زين : طيب يالا اطلعى الجناح فوق زمان دادة سميحة رتبت هدومك

فى الشرقيه+

عاصم عم ليليان : يعانى ايه مش لاقياها هاتروح فين دى ملهاش حد الا احنا مفيش غيرة حسن الزفت هو الى هربها اكيد+

يوسف ابن عاصم : انا هاموت يابابا قلبت الدنيا عليها كل ما افكر انها خلاص راحت منى اتقهر+

عاصم : وحياتك عندى لاجبهاك واخليك تكسر ها وفلوسها كلها هاتبقا لينا وبس+

يوسف: فلوسها بس وجمالها يابابا بس انا مش هارتاح الا لما الاقيها واكسر نفسها وبعد كذا نبقا نرميها لشيخ عزت+

عاصم: والنبي متفكر نيش بالزفت عزت ركز بس معايا انت انا عاوزك تراقب حسن دا وتبلغنى بكل حاجة الصغيرة قبل الكبيرة+

يوسف : انا مش عارف انت ليه شاكك دا راجل خايب ميقدرش يعملها+

عاصم : انت الى خايب محدش يعرفوا قدى+

يوسف : ماشى هاراقبه بس انا شايف انه تضيع وقت بس بدام واثق خلاص فى فكرة فى دماغى انفذها واعرفك منه طريقها+

عاصم : ربنا يستر من افكارك كلها متهورة لازم نلاقيها يا يوسف اصل الشيخ عزت يقتلنا كلنا+

يوسف : متقلقش يابوص+

فى مكان ثانى فى الشرقيه+

حسن : الحمد لله يا توحيدة قدرت اوصلها لزين+

توحيدة زوجه حسن : الحمد لله يا ابو ايمان البت طيبه والله بس انا خايفه عليها من زين الجارحى دا راجل طبعه صعب وشديد والبت غلبانه ومش قدة+

حسن : متقلقيش زين عمرة ماياذيها ابدًا هو الوحيد الى يقدر يحميها منهم ومن شيطانهم المهم لو حد سالك قولى معرفش هي فين حتى بنتك او عى تتكلمى مع حد+

توحيدة : حاضر من عنيا

فى القاهرة. تحديدًا فى بيت الجارحى

ليليان واقفه ف الجناح وتايهه متعرفش هي بتعمل ايه هنا دا مش مكانها ولا دى حياتها حسست انها مخنوقه لا هي عاوزة ترجع بيتها هي حاسه دخلت فى عالم مش بتاعها عالم كبير عليها بصت حواليتها لقت الجناح كبير جدا فيه سرير وف مكتبه فيها كتب وتلفزيون و غرفه ملابس وف ركن خاص بمفاتيح عربيات كتيرة شكله مهووس بالعربيات واخيرا لقت هدومها+

زين : بتفكرى فى ايه+

ليليان : يالهووووووى احم اتخضيت+

زين : اتخضيتى !!!!!!! الجناح هنا مبيدخلوش حد الا انااا فامتتخضيش كتير+

ليليان : حضرتك هو انا هنام فين+

زين شاور على السرير : هتنامى هنا+

ليليان بتوتر : و حضرتك هتنام فين+

زين : هنا بردوا+

زين اخذ نفس وببرود : بصى انتى لازم تستحملى الوضع لغايه ما ابقا اشوف مهندس يوسع الجناح ويعملك اوضه+

وسابها وخرج+

ليليان فى نفسها : اوووووف عليك انسان يا شيخ تقول كلام وتمشى ميستناش ارفض ولا اوفق+

زین قام من النوم مفزوع وقرب منها : لیلیان اهدی اصحی دا کابوس

ليليان بتعيط وبتشد في نفسها وصوتها بدء بيعلی

زين قرب منها جامد واخدها في حضنه وضامها وبدء يهديها ويطببط عليها. لغايه ماهديت ونامت

زين في نفسه : باين عليكي حكايتك لسه فيها حاجات كتير معرفهاش

صباحا في بيت الجارحي

ليليان قامت من النوم على صوت منبه مزعج فتحت عينها لقت زين ف وشها وملامحه هاديه وجميله وشعره مش مترتب تنحت شويه فيه وبعد كدا فاقت لنفسها وافكرت هي فين وهو فين حتى هي بفلوسها متجيش حد في بيته وشركته حاجة ومسيرو يز هق ويسيبها

زين فتح عيونه من حركاتها ف السرير

ليليان : احم انا اسفه انا اكيد دايقنك بكابوس ومسكت فيك اكيد مقصدتش

زين : لا عادى مفيش مشكله

قام وسابها دخل الحمام

ليليان لنفسها: انتي هبله بطلی بقا تتعاملی مع الناس بسرعه كدا وتاخذی عليهم لا بس انا ادایقت دا رد یردوا علیا لا عادى یرد كدا بس والنبی انه بارد

زين واقف وراها : شكرا

ليليان : احم انا انا

زين : بلاش كلام كتير على الصبح دى تانى قاعدة ليكى

ليليان بابتسامه صفرا : ماشى

في الشرقيه

ايمان بنت عم حسن بتكلم في تلفون : معرفش هي فين يا حبيبى دا حتى بابا معرفش هي فين

المتصل : ازاي انا متأكد ان ابوكي يعرف مكانها

عم حسن دخل عليها فاجاه
ايمان بتوتر : ماشى يا سهى اشوفك بقا فى الجامعهسلام+

عم حسن بشك : بتكلمى مين+

ايمان بتوتر : مانى حضرتك سمعت سهى+

عم حسن مش مصدقها بس حاول انه يصدقها بنته الى مربوها استحاله تهز ثقته فيها : اممممم حاولى تبعدى
عن البنت دى عشان انا مبجهاش يالا عشان اوصلك+

ايمان : حاضر يا بابا+

عم حسن خرج وايمان اخيرا عرفت تتنفس.: يالهوى لو عرف دا يقتلنى+

&&&&&&&

البارت الثانى خلص

ياترى ايمان كانت بتكلم مين ؟ وايه مصيرها لما ابوها يعرف
ليليان هاتقدر تكمل فى عالم زين الجارحى

البارت الثالث

فى بيت الجارحى

زين قاعد على السفرة وليليان جت وقعدت وبدات تمثل انها بتاكل وبتفطر

زين : انتى مش بتفطرى ليه

ليليان : مبحبش افطر

زين بجديه : لا كدا غلط وافطرى كويس واشربى كوبايه اللبن دى

ليليان بتهكم : انا اشرب اللبن انت بتكلمنى انا

زين ساب الاكل وبتحدى : اه اشربى اللبن ... واه بكلمك انتى

ليليان : لا انا محبوبش شكرا بجد لاهتمامك

زين : لا العفو اشربي يالا

ليليان : هههههه انت بتتكلم جد اشرب ايه هو انا رايحة المدرسه

زين بحدّة : انا مبهرش وهاتشربي اللبن وايه رايك بقا مرة بليل ومرة الصبح ومن غير نقاش

ليليان : بص انا ممكن اسمع كلامك فى اى حاجة الا دى

زين بخبث : تمام انتى كدا حكمتى على نفسك

ليليان : حكمت فى ايه مش فاهمه

زين : اصل انا عندي قانون ماشى على الكل الى مينفذش كلامى يتعاقب وانتى حكمتى انك تتعاقبى

ليليان: ماشى اتعاقب بس ماشربوش معدتى بتقلب منه

زين بخبث : تمام اوى مطيعه انتى يا ليليان تعالى بقا قومى كذا زى الشاطرة وتعالى اقعدى على حجرى
وبوسينى

ليليان كانت بتشرب ميه ولما سمعت كلامه شرقت جامد ووشها جاب ميه لون

زين بتريقه : ايه دا مالك هاتموتى ولا ايه

ليليان وهى بتكح جامد : حرام عليك ايه الى الهزار دا

زين بحدّة : وانا فى بدايه الكلام قولت مبهرزش انا مش عيل عشان اقعد اهزر معاكى واخلصى بقا
اخرتينى

ليليان مسكت كوبايه كلها وشربتها مرة واحدة

زين: شاطرة احبك انا كدا انتى مش قد زين الجارحى يالا خلصى قومى فى سواق تحت اسمه كريم
هايوصلك الجامعه وهايكون معاكى فى كل مكان

ليليان لسه هاتعترض بصلها بحدّة فضلت السكوت عشان هى مش قده فعلا

فى العريش

الشيخ عزت لواحد من رجالته: ها بشرنى عرفتوا حاجة

::: احنا قلبنا الدنيا مختفيه واعمامها بيدورو عليها

الشيخ عزت : خلاص اهرب من وشى حالا

الشيخ عزت لنفسه : ياترى انتى فين يا بنت ال.....الله فى سما مانا سايبك و هاجيبك

ف الجامعة القاهرة وتحديد كليه الهندسه

ليليان ماشيه تايهه بصت ف ايديها وضحكت وافكرت وزين وهو بيديها الجدول فى الاسانسير وكميه الغرور
اللى هو فيها واستغرابها وقتها انه ازاي لحق يعمل كل وازاي قعد يديها وصايا ومنهم ملهاش دعوة بحد و
فاجأه خبطت فى حد

ليليان : اسفه مقصدتش

: عادى يا قمر محصلش حاجة انتى شكلك جديد ولا ايه تايهه كدا ليه

ليليان : اه فعلا انا نقلت من جامعه الزقازيق وجيت هنا ... انتى اسمك ايه ؟

:اسمى سارة فى كليه هندسه ورينى كدا الجدول دا وانا افيديك

ليليان: اتفضللى

سارة : ايه دا انتى طلعتى نفس الدفعه لا بقا ده احنا نبقا اصحاب

ليليان : اه ياريت طبعا انا اسمى ليليان

سارة : اممم اسم جميلسيبك انتى من جو التعارف دا وتعالى نلحق اول محاضرة اصل دكتورها رخم
دكتور نادر النوادر

ليليان : ههههههه مين نادر النوادر دا

سارة : لا تعالى احكيلك بقا واحنا رايعين

استوووووب

سارة بنت محجبه وجميله جمالها هادى قميصه وعيونها عسلى واسعين شعرها اسود وقصير عايشه مع مامتها
بابها فى دى مدير بنك واخوها بيشتغل مع ابوها وهى طيبه وبتحب الهزار وعنيدة جدا

فى شركه الجارحى

سهيله : احم هو انا حضرتك قصرت فى حاجة

زين : لا مقصرتيش بس مزاج وخلص

سهيله : امرك يا باشا طب هى الاستاذة محدش قالها على مواعيد العمل

زين بحدّة : لا بقولك ايه الزمى حدودك كويس هى تيجى فى الى وقت الى هى عاوزة وتمشى بردوا
براحتها انشالله متجيش خالص محدش له دعوة وحسك عينك اعرف بس ان فى حد فى الشركه حاول
يدايقها والله هافرموا بايديا

تليفون زين قعد يرن كتير واخيرا زين افرج على السكرتيرة الى كنت هاتموت من الرعب منه ورد على
المتصل

زين : الو .. السلام عليكم

عم حسن : وعليك السلام يابنى ازيك يا زين الرجال وليليان اخبارها ايه

زين: كويس الحمد لله وهى كمان كويسه مش موجودا فى كليتها متقلّش عليها

عم حسن : عارف يابنى مش قلقان خلى بالك منها ومتقولهاش انى اتصلت ببيك عاوزها تنسانا خالص مش
عاوزها تحن تانى يابنى ليليان قلبها طيب وحياتها بسيطه ووممكن تخاف منك ومن طباعك وحياتك
فتفكر تحن وترجع تانى وانا عاوز اطمئن عليها

زين : متقلّش قولتلك انت لما جتلى كنت واثق فيا وانا لايمكن اخذلك

عم حسن بتعب : معلش يا زين حطيتك فى وضع صعب بس اعمل ايه

زين قلق من نبرته صوته: مالك يا عم حسن انت تعبان ولا ايه

ليليان حبت تنهرب عشان سارة متسالهاش اكر من كدا

ليليان : بعدين هابقا احكيك اشوفك بكرا

فى الشركه

ليليان وصلت وركبت الاسانسير ولقت شخص كمان معاها

:انتى طالعه فين ياعسل

ليليان : نعم حضرتك بتكلمنى انا

:لا بكلم الى وراكى

ليليان لفته بيتريق سكتت ومردتش

:هو انا مش بكلمك الاسانسير دا خاص بس لرؤساء الاقسام وانا اول مرة اشوفك

ليليان : انا سكرتيرة زين باشا

باب الاسانسير فتح وليليان سألت على مكتب رئيس مجلس الادارة وراحت

ليليان : لو سمحتى انا ليليان ممكن تقولى لزين باشا ان انا جيت

سهيله بقرف : امممم هو انتى بقا السكرتيرة الجديدة ادخلى مستنيكى

ليليان فتحت الباب وجت تدخل بس سبقها الشخص الى معاها فى الاسانسير ودخل قبلها

زين : اهلا مراد تعال ايه المشروع تمام

استووووووب

مراد الالفى صديق زين المقرب طويل جدا وبشرته بيضه وعيونه رمادى من الاخر هو وسيم جدا جدا بس غير زين بتاع بنات و بيحب الهزار وله اسهم ف شركات الجارحى وله سر فى حياته هانعرفه بعدين

مراد : اه طبعاً رسيت انت شاكك فى قدراتى

زين : تمام

زين بص على ليليان الواقفه وبتسمع الحوار ولقاه مراد بيبص باعجاب

مراد : مش تعرفنا يا زين

زين اضايق من نظرات مراد ليها : اه طبعا ليليان الجارحي مراتى ليليان دا مراد الالفى صاحبى وشريكى

مراد بصدمه : مراتك انت اتجوزت من ورايا

زين : ليليان لو سمحتى ادخلى الاوضه الى هناك وفيه شويه ايميلات ترجميهم

ليليان : حاضر

ليليان راحت على مكتبها وقفلت الباب

مراد : انت بتشتغلى ولا ايه مراتك ولا بتشتغل عندك

زين : لا هى مراتى وبتشتغل سكرتيرتى الشخصيه قبل ما تفتح وتقعده تتكلم انا هاحكيلك

وحكاه لمراد كل حاجة باستثناء الجواز على الورق معرفشى ليه عمل كدا بس عاوز يمحي من دماغ اى حد انه يفكر فيها

مراد :بردوا عرفنى انا صاحبك يا شيخ

زين بهدوء :. انت كنت مسافر عشان المشروع اعرفك ازاي بقولك الموضوع تم بسرعه

مراد بتهكم : لا كتر خيرك.

مراد حب یضایقه سکت شویہ و بعدین اتکم

مراد بمکر : ماشی ابقا قولها بقا انا مین عشان متخضش وانا بکلما

زین : وانت کلمتها فین

مراد : فی الاسانسیر

زین فہم ان مراد بضایقہ:۔ عادی یا مراد انت اخویا وبعد انا مرضاش اقوم ارزعک قلمین عشان اطفال
وکلمتها مرة بس او عدک المرة الجایه هادیك العلقه التمام

مراد .: هههههههههه خربيتك مش سهل حد يضايقك يا شيخ

في الشرقيه

عاصم : مفیش ای اخبار عن حسن الزفت

یوسف : لا عایش حیاته عادى الا قولی الراجل دا مبیشتغلش ازای بیصرف علی بیتہ

عاصم : كنت سمعت انه يشتغل عند رجل اعمال كبير وبعدين لما تعب طلعو معاش تلاقى الراجل دا بيعطف عليه ولا حاجة

يوسف : امممممم بس انت ليه متأكد اوى كدا ان هو الى هرب ليليان

عاصم : هو اللي ليليان تقدر تروحله وتتحامى فيه وتثق فيه بقولك ما تظبط البت ايمان بنته يمكن تقع بحاجة

يوسف : لا انسى دى بت قفل اوى ووخدها جد وملهاش فى كدا بس انا مظبط البت سهى ووعدتنى تعرف منها
اي حاجة

عاصم زعق من غباء ابنه: انت مجنون ازاي تعمل كدا سهى مين وزفت ايه والموضوع اصلا ازاي يطلع برا
ياغبى

يوسف : اهدى يابابا سهى دى اصلا شمال وبتكرة ليليان اوى وتحب انها تساعدنى دى فى ايدى يا حج

عاصم : ربنا يستر واللى بعمله ميروحش هدر

يوسف : متقلقش

فى مكان اخر فى الشرقيه

سهى : الا قوليلي بيقولوا ليليان هربت مع واحد صح

ایمان بضیق منها : بقولك ايه يا سهى كله الا لیلیان مش علشان بتکریها تطلعی علیها کلام مش مضبوط انا
مش هاسمحلک

سهى : اهدى يابنتى انا قولت انك هاتقوليلی الحقیقه عشان هی بتحبکوا واقرب واحدة لیکی

ایمان : معرفش وبعدين انا هاسییک بقا اروح اصور ورق

ایمان مشیت تصور ورق وهی واقفه لقت حد واقف جنبها لفت تبص لقت

ایمان : عبد الرحمن

عبد الرحمن ابن عم لیلیان بیقا ابن شاکر : اه انا یا ایمان الی قفلتی فی وشی السکه

ایمان : یووووووة هو انا هاقعد کثیر اعتذر واحلف ان والله بابا دخل فاجأه علیا عاوزنی اعمل ايه

عبد الرحمن اضایق من طریقته معاہ : لا متعملیش یاہانم وشکرا علی طریقتک فی الکلام معايا

ایمان حست انها زودتها : عبد الرحمن بجد انا اسفه اعذرنی بس انا بتوتر وبخاف لما بحس ان بابا بییشک فیا
انت عارف یا عنی ايه بابا یعرف انی بکلمک

عبد الرحمن بهدوء : خلاص الموضوع عدی ومتخافیش مش هایعرف حاجة بطلی خوفک الزاید دا ویالا
عشان تروحي اتاخرتی

فی شرکہ الجارحی

زین : اه اخلع انت بقا

مراد : اخلع ليه مش خالع انا ولا علوز تستفرد بالمزة

زين : مزه ايه وهيل ايه بطل اسلوبك دا

مراد بضحك : هههههه یا زین متضحکش علیا انت عاوز تفهمنی انها مش عجبتاك

زین بغیظ : واللہ یا مراد لو متذبذبش لا ضبطک متنساش دی مین

مراد بخت : مین یا قلبی؟.

زين بحدّة : دى بقت ليليان الجارحى فاهم ولا لاه

مراد : فاهم. یاخویا متزوقش کدا ہا طیر انا بقا

مراد مشی وخلص اليوم وزین اتصل علی لیلیان تجیله

ليليان : ايوا يا زين بيه

مراد : خلصتى اللى طلبته منك

ليليان : ايوا اجيبه لحضرتك

مراد : لا... ويالا عشان تروحي

ليليان استغربت طريقته هي عملت عشان يكلمها بالاسلوب ده: حاضر هو انا حضرتك عملت حاجة غلط

مراد بحدة : فى البيت نتكلم يلا

فى بيت الجارحي

على السفرة

ليليان قاعدة بتاكل بصمت وخايفه من زين اللى كل شويه يبصلها بحدة

ليليان : الحمد لله خلصت هاقوم انام

زين بحدة: متقوميش من مكانك قبل ما تشربى اللبن ومش عاوز اقعد كثير اتكلم فى الحوار دة

ليليان : لا ارجوك انا بطنى بتوجعنى ولو شربته مش هاعرف انا

زين : خلاص تعالى نفذى عقاب الصبح وعلى فكرة العقاب دا قايم على كل مرة ترفضى تشربى اللبن فيها

ليليان انتهدت وشربته كله وقامت تجرى على الحمام

ليليان خرجت من الحمام بعد ما غسلت وشها و واخذت نفسها وبتلف لقت زين قاعد على السرير ماسك كاتب بيقرا وقالع التيشرت ولابس بنطلون بس اتكسفت وبصت فى الارض

ليليان فى نفسها : يادى النيله عليا مش يلبس هدومه لا انا هاسكت الا يقولى عقاب تانى مش كفايه عقاب البوسه داطلع سافل وقعدت السرير ولسه بتشد الغطا وتنام

زين : انتى قابلتى مراد انهاردا

ليليان باستغراب : مراد مين

زين : الى دخل قبل ما تدخلى وعرفتاك عليه

ليليان : اه. فى الاسانسير

زين : واتكلمتو فى ايه

ليليان حكته على الى حصل وهو اتبسط نوعا ما لانها مش كذبت وحكت الحقيقه وانها كمان مكنتش فاكرة مراد

زين : طيب ياريت تقصرى فى الكلام مع اى راجل سواء مراد او غيره تعاملك فى الشركه معايا انا وبس

ليليان : ليه هو شخص مش كويس

زين : لا طبعا مراد صاحب عمرى وهو عارف موضوعنا بس انا قولت هو او غيره

ليليان :طيب..... انا هنام انا بقا

زين : تصبى على خير

ليليان برقه وصوتها كله تعب : وانت من اهله

الساعه ٣ الفجر

تليفون زين بيرن كثير قام واتعدل ورد

زين : الو

شخص: الحق يا باشا عم حسن اتوفى

زین انتفص من مكانه : انت بتقول ايه ؟.

البقاء لله يا باشا هو لسه فى المستشفى

ليليان قامت من النوم : فى حاجة؟

زین : مفیش فی مشکله ف مصنع الحديد هاقوم اشوفه کملی نومک

ليليان : متاكد

زین هز راسه بمعنی ایوا وقام یغیر هدومه

&&&&&&&&&&

رواية (عشق الزين)

البارت الرابع

فی کلیه الهندسه

سارة : مالك يا ليليان. وشك اصفر ليه

ليليان : مش عارفه قلبى مقبوض

سارة : من ايه..... طيب تعالى كدا نقعد فى الكافتريا وتحكى ايه اللى قلقك كدا

ليليان وسارة قعدوا مع بعض

سارة : ها ياستى فى ايه .

(ليليان سكنت كثير مش عارفه تقول ايه بس هى مخنوقه اوى لازم تحكى مع حد)

ليليان : سارة انا ارتحتك اوى ونفسى تبقى صاحبتى ونفسى احكيك وجعى ومشكلتى بس اوعى يا سارة الكلام الى هاقولوا دا يتقال لحد

سارة : انا عذراكى عشان متعرفنيش بس بكرة تعرفى هى مين سارة

ليليان : صدقيني انا حبيتك عشان كدا هاحكيك

فى الطريق من الشرقيه لقاهرة

ظابط الحراسات : زين باشا هانطلع على فين

زين بتعب وحزن : اطلع على البيت

ظابط الحراسات : ماشى يا افندم

زين بص من الشباك واخذ نفس طويل وافكر موت عم حسن الراجل الى بيحبه..... قد موته كسر قلب زين

فلاش باك

زين غير هدومه بسرعه وعقله واقف عن التفكير وبيتمنى ان الخبر دا يطلع غلط نزل جرى وسافر الشرقيه
وامر الحراسه يققوا بعيد عن بيت عم حسن ونزل هو علشان محدش يعرفه ووصل المستشفى وراح لتوحيدة

زين : عم حسن فين

توحيدة بعياط : زين يابنى عمك حسن مات خلاص مات وسابنا

زين حاول يمسك نفسه قدامها وفضل يهديها وخلص اجراءات المستشفى و الغسل والدفن ووقف كمان اخذ
العزا وخلاص مبقاش له لزمه هايطلع لحجه توحيدة يتكلم فاجاه سمع حد نادى عليه

زين باشا

زين لف لقي شاب صغير فى بدايه العشرينات قرب منه زين

زين : نعم انت تعرفنى

اه انا احمد الى مأجر دكانه عم حسن فى السوق

زين : اممممم اهلا

احمد : حضرتك متعرفنيش اكيد بس انا عارفك من كلام حسن عنك دا بيعحبك اوى

زين : انت باين عليك ان عم حسن كان بيعزك اوى لدرجة انه يتكلم معاك عليا

احمد حزن : ايوا عشان هو الى مربيني لما ارتميت من الملجأ وهو اتأجرلى اوضه فوق سطح وقعد يدفعلى
إجارها وكمان ادانى دكانته ببلاش افتحها واستزرق منها.... انا لو قعدت عمرى كله ما اقدرش اوفى نص
افضاله وحنيته عليا

زين فى نفسه : ياااااه ياعم حسن انت افضالك على الكل موتك كسرنى اوى انا موت ابويا مكسرنيش قد ما
موتك كسرنى كدا

زين فاق لنفسه :. احم ... انا سعيد ان اتعرفت عليك يا احمد وانا مكان عم حسن موجود فى. اى وقت. دى
ارقامى اتصل عليا فى اى وقت اعتبرينى اخوك الكبير

احمد : ربنا يعزك يا باشا

زين سابه وطلع لتوحيدة وخط عليها. وتوحيدة فتحت

توحيدة بهدوء : اتفضل يابنى

زين : شكرا يا حجه بقواك يا حجه توحيدة اجهزى انتى وبنتك عشان نمشى

توحيدة : نمشى فين دا هنا بيتى واهلى وناسى كتر خيرك يا زين

زين : معلىش ريحىنى يا حجه انا هاكون مطمئن عليكوا وانتو جنبى

توحيدة : انا مقدرة خوفك علينا وصدقنى لو فى اى حاجة هاجيلك بسرعه دا انت الغالى حبيب الغالى

زين : حضرتك عاوزنى اصدقكوا تانى انك ممكن تيجلى لو فى مشكله مش كفايه انك كذبتوا وخببتوا عليا ان عم حسن قلبه تعبان وعاوز عمليه بسرعه

توحيدة : والله يابنى كان مخبى عليا انا كمان هو طبعه كدا مش عاوز يقلق حد عليه

زين : انا مش قادر اسامح نفسى انى قصرت واهملت معاه

توحيدة : هون على نفسك يابنى دا قضاء وقدر

زين : الحمد لله على كل حاجة..... انا عاوز اقولك ان انا موجود فى اى وقت اطلبينى بس وانا هاجيلك فى ثانيه عم حسن مماتش انا معاكوا

توحيدة بحزن : عارفه يابنى نفذ وصيته يا زين او عى تزعلها او تكسر ها عشان قلبه يرتاح

زين : فى عنيا متخافيش انا مضطر اسافر اشوفك على كل خير

فى القاهرة وتحديدًا فى كليه الهندسه

سارة : ياااااااه يا حبيبتي انتى عيشتي كتير اوى فى حياتك بس احمدي ربنا انك وقعتى فى حد زى زين الجارحى

ليليان بتهكم : ليه يا عنى يا سارة ما يمكن زى اعمامى.....

و كملت بخفوت : انا اصلا مش مطمئنه بعد حوار البوسه والعقاب دا

سارة : لا يا ليليان زين الجارحى رجل اعمال معروف ومعروف اوى كمانماسك البلد كلها بيستثمر فى كل حاجة كلمته مسموعه وبتمشى على اى حد وسمعته كويسه انا عمرى ما سمعت انه بتاع بنات ولا كذا

ليليان : اللى شوفته خلانى اشك فى كل الناس ربنا يسامحهم

سارة : طيبه انتى قولى ربنا ياخدهم ايه دا مش دا السواق بتاعك جاى علينا

ليليان : خير يا كريم

كريم بصوت واطى : زين باشا على تليفون عاوزك

ليليان اخدت منه التليفون : الو

زين : ليليان كريم هايوصلك على البيت ... انا فى البيت مرحتش الشركه

ليليان حست بصوته انه تعبان او فيه حاجة : احم هو حضرتك كويس

زين : ايوا ويالا تعالى

ليليان : تمام

ليليان عطت تليفون لكريم وكريم مشى وقامت وقفت

ليليان : سارة هاقوم امشى زين روح وعلوزنى اروح انا كمان

سارة : تمام ياقلبي اشوفك بكرة

فى الشرقيه

عاصم بضيق:حسن مات وانا معرفتش البت فين هاوصلك ازاي انا بقا

يوسف : يابابا انت كان تفكيرك غلط حسن ولا حد من عيلته يعرفوا مكانها وانا اتأكدت بنفسى من كذا
وبعدين موته حاجة كويسه اكيد لو اللى كان مخبىها هاتظهر

عاصم : وممكن متظهرش

يوسف: بابا اسمحلى انا بقا امشى بطريقتى وادور عليها واوعدك هالاقىها فى اسرع وقت

عاصم : متعرفش مين الراجل اللى كان واقف فى كل حاجة انهاردا

يوسف : لا ... بس انا شوقته بيتكلم مع احمد الى متأجر دكانه حسن بس لو عاوز تعرف ادينى نصايه
هاجبلك تقرير عن كل حاجة عنه

فى القاهرة

ليليان وصلت البيت ولقت دادة سميحة فى استقبالها

دادة سميحه : يالا روحى غيرى هدومك زين قاعد على السفرة مستنيكى

ليليان راحت غيرت هدومها بسرعه بس نفسها تشوفه تظمن عليه متعرفش ليه قلبها وجعها عليه وعلى منظره
امبارح لما سمع خبر المصنع غيرت ونزلت

على السفرة

زين قاعد مهموم وحزين

ليليان : احم

زين بانتباه : ليليان يالا اتغدى

ليليان : هو حضرتك كويس

زين : اممممممم

زين كان طول الوقت بيفكر هايقولها ازاي ولاقي انه انسب وقت وهي جايه تنام

فى الشرقيه

سهى : البقاء لله يا ايمان معلى اجمدى عشان مامتك

ايمان : قلبى واجعنى اوى يا سهى بابا راح خلاص مش قادرة

سهى : معلى يا حبيبتي الا قوليلي يا ايمى هو مين الجدع الحليوة الى كان واقف ياخذ العزا دا

ايمان بضيق: انتى فى ايه ولا ايه بقولك ابويا مات بتسألينى على حد معروفش

سهى استغبت نفسها : معلى يا حبيبتي مكنتش اقصد انا كنت مستغربه بس اصل عمرى ماشوفته هنا ولا حتى عندكو

ایمان : معرفهوش یا سهی

سهی : طیب خدی العصیر دا اشربی یمکن تهدی شویه

وطلعت تلیفونها وبعنت مسج لیوسف : سالتها والبت بنت ال زعقت وقاتلی متعرفهوش

بلیل فی بیت الجارحی

زین قاعد علی السریر وحاطط راسه بین ایدییه ومغمض عیونه

لیلان بیرانتها وجت جنبه : هو انت کوپس

زین رفع وشه وفضال باصلها. کتیر: لیلان انا کنت عاوز اقولک خبر

لیلان : خبر ایه خیر

زین : عم حسن

لیلان بخضه : ماله جراه ایه اکید زعلان منی عشان مکلمتوش بس مم

زين قاطعها : عم حسن مات ... البقاء لله

لیلیان بهدوء: قولی قولی انك بتهزر ازای هو وعدنی یفضل جنبی

زین سکت و حط و شه فی الارض و معرفش یقول ایه

ليليان دموها نزلت كثير : مش كل مرة حد احبه يتاخذ مني كدا ومين الي ياخدة الموووت

زين قام ومسكها : هشششش اهدى الموت علينا حق ودا أجله

لایلیان بدات تعیط بهستریا : اaaaaaaaaaaaaaaه محتش حاسس. بیا اaaaaaaaaaaaااه انا ضهری اتکسر خلاص

زين قطعت في قلبه منظرها شدها لحضنه: ضهر ك متكسرش ولا حاجة طول مانا موجود او عى تقولى كدا

لیلیان قعدت زی الطفله : لا انا ضهری اتکسر انت مین. ... انت مش تعرفنی عشان تخلینی فی بیتک انت مجرد مخلینی عندک عشان عم حسن وافضاله

.....طب اهو مائت و و عدك خلاص مات بموته

زین اتسرع ومعرش هو قال کدة لیه : لا الی رابطنا اکبر من وعدی لعم حسن صدقینی اکبر بکتیر

زين اخدها على السرير وقعد يهديها ويطبطب عليها ويقولها الكلام الى يطمئنها. لغايه ما نامت

زين انتهد في نفسه بيفكر. هو من امتي كدا من امتي بيهمة حد من امتي بيخاف على زعل حد اشمعنا هي دي
لسه ميعرفهاش الا من يومين ليه عياطها وجعه وزعله طب ليه قالها الى بينهم اكبر من وعدو لعم حسن
ليه الكلام طلع منه مرا واحدة اول مرا بيقا كدا انتهد واستسلم لنوم وعقله مبطلش تفكير وقلبه واجعه عليها
وعلى حزنها

في الشرقيه

احمد نازل من عند توحيد بعد ما سألها لو عاوزة حاجة لقي في وشه يوسف

يوسف : احمد ازيك

احمد : اهلا استاذ يوسف خير

يوسف : خير دا انا شوفتك طالع عند الحجه توحيد

قولت استناك نتمشى مع بعض

احمد : اه

يوسف : الله يرحمه عم حسن كان راجل ونعم الناس

احمد بحزن : الله يرحمه كان ابويا واخويا

البارت الخامس

احمد : دا استاذ زين محاسب فى السعوديه قريب الحجه توحيدة من بعيد بس ايه محترم اوى وعائش عمرة برا

يوسف بشك: ومتجوز ولا عينه على ايمان

احمد ألف قصه بسرعه : لا متجوز ومخلف توام مراته سوريه اصلا

يوسف : اه بس دا مش قعد حاجة ومشى على طول

احمد : اصل الحجه بلغته ان عم حسن مات وهو جة بسرعه وساب شغله ومراته فاكيد رجع عشان خاطرهم

يوسف : طيب يا احمد اشوفك بعدين بقا سلام

بعد ما يوسف مشى احمد طلع تليفونه واتصل على توحيدة

توحيدية : الو

احمد : معلش يا حجه ان بكلمك دلوقتي

توحيدية : لا يابنى عادى خير انت لسه كنت عندى

احمد : اصل انا لما نزلت من عندك لقيت فى وشى يوسف ابن عم ليليان وسالنى على بشمهندس زين

توحيدية بخوف : وقولتله ايه يابنى

احمد : قولتله انه قريبك من بعيد وببشتغل فى السعوديه محاسب ومتجوز ومخلف توام وهو صدق

توحيدية بفرحه : كتر خيرك يا احمد انا متشكرة انك مش قولتله على زين

احمد : عيب يا حجه توحيدية اصل انا مبطقش يوسف دة وحسيت منه ان هو عاوز يستفهم على حاجة معينه وانا عملتله اهيل واتكلمت معاه وبعدين دا عم حسن مكنش بيطيقة اروح اتكلم معاه

توحيدية : خلاص يابنى اى حد يسالك على زين قوله الكلام دا

احمد : حاضر يا حجه توحيدية وزى ما قولتلك انا تحت امرك فى اى وقت

توحيدة : تسلم يابنى

توحيدة قفلت معاه وبصت على صورة حسن وعيظت. : الى زرعته فى دنيته بنحصدة اهو يا حسن
ومكملناش يوم على وفاتك ربنا يرحمك يا حبيبى

فى بيت الجارحى

زين نايم وواخد ليليان فى حضنه قام مفزوع على صوت عياطها

زين بفزع : فى ايه ليليان مالك

ليليان بتعيط جامد : مخنوقه قلبى واجعنى مش قادرة اخاد نفسى

زين بقلق : اتصل على الدكتور يچى

ليليان سكتت وحطت وشها بين ايديها وفضلت تعيط جامد

زين اتعدل من نومته وقام وعدلها وقعدها

زين : اشربى الميه دى

ليليان اخدت الميه ويدوب بللت شفايفها بس

زين : ليليان انا عاوزة اقولك حاجة انا يمكن اول مرة اتكلم مع حد كدا بس انا كمان زيك على فكرة
وحيد ماليش اهل وابويا وامى ماتوا قصاد عينى واللى ربنتى جدتى حتى هى اتخلت عنى وسافرت وعاشت
فى تركيا..... وانا فضلت لوحدى مكنش ليا اللى الا عم حسن واهو مات بصى هى سنه ودائرة على الكل

زين سكت وبعدها اتنهذ جامد : طب انا عاوز اسألك سؤال

ليليان رفعت وشها : اتفضل

زين : عم حسن كان بيتمنى ايه بس امنيته من ناحيتك انتى بالذات

ليليان صوتها بيقطع من كتر ماهى بتعيط: نفسه يطمن عليا

زين : يطمن عليكى ازاي؟

ليليان : اكمل تعليمى واعيش بعيد عن اهلى ومتعبدش فى حياتى

زين : شوفتى اهو كملى حياتك بقا عشان هو يرتاح فى قبرة ولا انتى عاوزة يفضل تعبان

ليليان :لا طبعا انا عاوزة يكون مرتاح

زين : برافو عليكى نامى يالا عشان تروحي جامعتك

ليليان : حاضر يا زين باشا

زين بضحك : هههههههه انتى هبله ولا ايه

ليليان استغريته انه بيضحك اول مره تشوفه هادى وبيضحك قد ايه ضحكته حلوة وجميله غريب اوى الانسان
دا حتى المفروض فى عز وجع قلبه بيضحك

ليليان مبستمه : احم انا هبله ليه ؟

زين : ياعنى قاعدة فى سريرى وتقريبا فى حضنى ومراتى وبتقوليلى زين باشا

ليليان بغباء : امال اقول ايه

زين : قولى زين وبس

ليليان بهدوء : مينفعش

زين : ليه مينفعش

ليليان اتوجعت وهى بنتكلم كدة : علشان زين باشا دى على طول هاتفكرنى دايمه انك فى يوم من الايام
هاتتخلى عنى ولما يجى اليوم دا قلبى مش يوجعنى

زين كلامها وجعه اوى رغم انها لسه صغيرة بالنسباله اوى وقالت كلام مش مترتب بس قالته بمليون كلام
مترتب

زين بحنيه : مش المفروض انا قولتلك قبل كذا ان اللى بينا اكبر من وعدى مع عم حسن

ليليان بارتباك : وايه هو الى بينا ؟

زين : معرفش.... بس اكيد هانعرف ومن وقتها لغايه ما نعرف قوليلى زين وبس وابقى ياستى قولى فى
الشغل بشمهندس زين اتفقنا

ليليان بابتسامتها الرقيقه: اتفقنا

فى الشرقيه

يوسف : وهو دا الى حكاه الواد احمد

عاصم : اممممممم الشيخ عزت اتصل بيهددنى... اعمل ايه ؟.

يوسف : طب ماتسيبىنى اخلص على امه ونخلص من قرفه دا ومن غير ما حد يحس

عاصم. بتفكير : ماشى بس من غير شوشرة ماشى

يوسف بضحك: متقلقش يابابا ياعنى هو انا لما خلصت على جدتى حد حس

عاصم : هشششششش الله يخربيتك اسكت هاتفضحنا اللى حصل دا يموت ما بينا ولا حتى تفكر تفتحه فى يوم من الايام

يوسف : طيب سكتنا اهووانت بقا يعزت دورك جة اصل انا اتخنقت من امك

فى القاهرة فى بيت الجارحى

على السفرة

زين : ليليان مش كل يوم هاقولك اشربى اللبن انا مبرجعش فى كلمه بقولها لو الدنيا من حواليا اتهدت

ليليان : حقيقى والله انا تعبانة انا محبوبش ليه اشرب حاجة محبوبهاش

زين : عشان انا علوز كدا ويالا والعقاب لسه موجود

ليليان بضيق منه : اووووف ... حاضر

زين : ابقى وافقى واشربيه من الاول احسن من حوار كل يوم دا

ليليان : بيبقا عندى امل انك تقدرنى وتوافق مشربوش

زین بتریکه : امل ماتت متفکریش فیها کثیر...یا لا عشان تروحي جامعنا

فی شرکه الجارحی

مراد : ایه یا جدع بتصل بیک من امبارح مبتردش

زین : کنت مسافر

مراد : مسافر فین ؟

زین : الشرقيہ عم حسن اتوفی

مراد : لا حول ولا قوة الا بالله ... البقاء لله يا زین طيب مقولتش اروح معاك ليه

زین : عرفت بليل متأخر وجريت على هناك

مراد : طب وليليان عرفت ؟.

زین بهدوء : اه قولتلها والحمد لله عدت على خير

مراد : طب ايه يا صاحبي ناوى على ايه ؟

زين باستعباط : مش فاهم ناوى على ايه بالظبط

مراد : لا انت فاهم كويس يا زين ناوى ايه على علاقتك انت وليليان

زين : معرفتش علاقتنا بتجربى بسرعه اوى يا مراد

....والسرعه دى مضايقتنى ومبقتش قادر اوقفها ومش عارف اذا كان السبب منها هى ولا منى انا

.....بس الاكيد انا لسه عند وعدى مع عم حسن وعدى مماتش بموته مش زين الجارحى للى يعمل كدا

مراد : زين سيب نفسك وبطل تسيطر على مشاعرك كدا غلط

زين بشرود : انا مبقتش قادر حتى اسيطر على مشاعرى

زين فاق على تصفير مراد

زين : تصدق انك رخم قوم يالا روح ظبط الامور عشان الوفد

فى الجامعه

سارة : مالك يا ليلو شكلك تعبان كدا

ليليان : اممم انا تعبانة فعلا بس مش جسمى قلبى ... قلبى الى وجعنى

سارة : ليه كدا فى ايه مانا سايبكى امبارح كويسه

ليليان : فاكرة عم حسن اللي حكتلك عنه اهو مات هو كمان وسابنى

سارة ضمت ليليان لحضنها: البقاء لله يا حبيبتي ياقلبي عشان كدا قلبك كان مقبوض امبارح

ليليان : انا ضهرى انكسر بجد

سارة : متقوليش كدا زين موجود وانا كمان اهو مش هانسبيك ومعاكى وفى ضهرك

ليليان : زينفى يوم من الايام يزهدق منى فى يوم من الايام هايحب واحدة ويتجوزها ويطلقنى فى يوم من الايام هارتمى فى الشارع وابقا وحيدة

سارة : لا انا كدا ازعل منك وربنا خلاص يا ليلو انتى بقيتى صاحبتى واختى ولا يمكن اسبيك ابدا

ليليان : ربنا يخليكى ليا يا سارة

فى الجامعه بس فى مكان تانى بعيد عن ليليان وسارة

عمر : باشا سرحان فى ايه

عمر : هايكون فى ايه اكيد فى الصاروخ اللى هناك دا

بس يا عمر دى مش سكتك باين عليها ملهاش فى الشمال

عمر : لو ملهاش يبقا ليها يا بابا انا سبحان ماصبرنى عليها اصلا انا مبقتش قادر من اول يوم شوفتها وانا نفسى فيها

خلاص البنات دى مبتجيش الا بالغصب

عمر : صح..... انت صح الغصب احلى حاجة

عمر الليثى ابن رجل اعمال ساقط وبيعيد كثير مالوش الا فى البنات مدلع اوى وبيسقط بمزاجه عشان الجامعه المكان الوحيد اللى بيوقع البنات منه

فى الشرقيه

ايمان بتتكلم فى التليفون وبتعيط

ايمان : عاوز ايه يا عبد الرحمن ؟

عبد الرحمن : ايه عاوز ايه دى هو انا غلطت فى ايه انا بتصل بيكى اواسيكي تقومى تكلمينى بالطريقه دى

ايمان : شكرا مش محتاجة شفقته من حد

عبد الرحمن : اخص عليكى يا ايمى بقا انا بعد دا كله بشفق عليكى ايمان انا بحبك

ايمان : ولما انت بتحبنى مجتش تتقدملى وابويا عايش ليه؟ .

عبد الرحمن بنرفزة : انت بتتكلّمى وكأنك مكنّتش معايا خطوة بخطوة فى القرف اللى كنت فيه لكن هافضل اقولك وابرلك ان كنت مستنى موضوع ليليان بنت عمى يهدى واهى الحمد لله موضوع خلص بهروبها

ايمان : وانت مفكر ان ابوك خلاص هايستك هو ولا عمك لا دول هاجبوها ويجوز هالك علشان انت الكبير

عبد الرحمن : والله ما بحبها يابنتى دى طول عمرها اختى الصغيرة يا ايمان انا بحبها فعلا بس اختى طب تعرفى انا حزين ان هى هربت وعاشت لوحدها مهما كان دى بنت وخايف عليها من الزمن اذا كان وهى عايشه فى وسط اهلها كانوا بياذوها مابالك بقا بالغريب

ايمان بتهيدة : ربنا معاها بابا كان بيحبها وانا كمان بحبها اوى دى كانت صاحبتى الوحيدة بس لو كانت معايا فى الظرف دا كانت هونت عليا كتير

عبد الرحمن : معلش يا قلبى مسيرها نلاقيها بس بعيد عنهم على فكرة انا قدمت فى البعته ولو وافقوا باذن لله هاجى واتقدملك واخذك انتى ووالدتك ونسافر

ایمان بقلق : طب واهلك ... وبابك هايوافق دا مكنش بيطيع ابويا الله یرحمه

عبد الرحمن : هاتجوزك غصب عن الكل يوافق ولا ميوافقش مبقتش فارقه كله بيدور على مصلحته يا
ایمی ازای ممکن تتخیلی ان انا اتخلى عنك دا انتی حب الطفوله

ایمان : ربنا یعدی الفترة دی علی خیر جرس الباب بیرن شکلها سهی

عبد الرحمن بضيق : انا زعلان منك مش انا قولت بلاش سهی الزفته دی تانی ولا هی شکلك ولا من تربيتك
ولا من اسلوبك دی شمال

ایمان : طب اعمل ایه والله ما عارفه اخلع منها لزقت فیا ... وبعدين انا بكرة اسلوبها جدا بس جت وعزتنی
ووقفت جنبی مینفesch اقل بابی فی وشها

عبد الرحمن : طیب لآخر مرة بقولك ابعدی عنها

ایمان : حاضر

عبد الرحمن : یلا انا هاقفل هاتعوزی حاجة اجبهالك

ایمان : لا یا عبد الرحمن شکرا

عبد الرحمن : سلام یا قلبی

ایمان قفلت وخرجت تشوف مین کان بیرن وسألت مامتها

ایمان: ماما مین کان بیرن الجرس ؟.

توحیده : دا احمد کان جای یسألنا فی حاجة علوزینها

ایمان: اه فيه الخير انا كنت بحسب سهی

توحیده بضیق : لا مش زفته

ایمان : اه من حق یا ماما مین الراجل الی کان واقف فی کل حاجة یوم میت بابا

توحیده بارتباك : وانتی شوفتیه فین ... انتی کنتی تعبانہ ونایمہ هنا

ایمان : دی سهی الی یومها سألتنی .

توحیده : دا قریبی من بعید وبیشغل فی السعودیه ومتجوز ولما عرف جة علی طول ومشی عشان سایب مراته لوحدها..... وبعدين قصری من البت دی عشان هاتوقعك فی مشاكل

ایمان : حاضر والله انا کمان مخنوقه منها دی لازقه فیا لزقه.

فى شركه الجارحى

سهيله : زين باشا الوفد الالمانى وصل

زين : طيب حضرى الورق وبلغى مراد

سهيله بخبث : تمام بس فى مشكله ليليان مجتش لغايه دلوقتى

طبعا سهيله كانت فى نيتها توقع ليليان فى مشكله لتاخيرها

زين : مش مشكله عادى انتى الى هاتحضرى معايا الاجتماع جهزى كل حاجة

سهيله خرجت وفى نفسها لا بقا دا اكيد الموضوع فى إن ولازم اعرفها

فى الجامعه

سارة : تعالى يابنتى نشرب حاجة انا صدعت ولسه اليوم طويل

ليليان بتعب : صدقيني مش قادرة روحى انتى

سارة : طيب ... خليكى وانا هاروح واجاى بسرعه

ليليان واقفه لوحدها جه عمر الليثى عندها ووقف فى وشها وقرب

عمر الليثى : ايه الجميل واقف لوحدها ليه

ليليان بصتلها وقامت ومشيت وسابتها وهو اضايق منها اوى راح وراها

عمر مسك ايد ليليان جامد : لا يا مزه مش عمر الليثى الى واحدة زيك تسييه وتمشى دى الجامعه كلها بتقفلى على رجل انتى فاهمه

ليليان بخوف : او عا احسنك هاجبك الامن

عمر : امن مين يابنت ال *****.... انتى هاتيجى زى الشاطرة معايا تركبى العربيه نقضى يومين حلوين وقرب منها وقالها فى ودانها : هايبقوا يومين حلوين اوى عارفه لو رفضتى انا ممكن ادفنك مكانك ولا حد يقدر يقولى انت بتعمل ايه

ليليان عيطت جامد وعليت صوتها : سارة الحقينى

سارة جت جرى عليهم : انت بتعمل ايه يا جدع انت سيبها احسنك

ليليان بصتلها بحذر انها متقولش اسم زين مش عاوزة تعمله مشاكل ولا تعرف حد انها مراته زى ما منبه عليها وسارة فهمتها

كريم شاف الموقف كله جه جري عليهم

كريم: لو سمحت سيب ايديها عشان مطلبش الامن

عمر شاور لحارس بتاعه يجي يضرب كريم واتخانقوا وكريم مش قدر عليهم لانهم اطول واعرض منه والموضوع وصل لعميد

في غرفه العميد

عمر : البت بنت ال****...دى بتعرض عليا حاجات مش مظبوطة

سارة باندفاع : انت كداب وحيوان انت اللى كنت ماسك ايديها

ليليان بتعيط جامد : لا طبعا هو كداب محصلش

دكتور نادر ادخل علشان عمر : اخرسى يابت انتى وهى هاتمضوا على فصلكوا من الجامعه عقاب ليكو علشان فكرتو تيجوا جنب عمر باشا

ليليان : لا لا سارة ملهاش دعوة انا هامضى لوحدى

سارة : انتى مجنونه تمضى ايه لا طبعا

برا غره مكتب العميد

كريم عمال يتصل بزین مبيردش

كريم : رد يا باشا

سهيله ردت بقرف : الو

كريم : احم انسه سهيله لو سمحتي عاوز الباشا

سهيله : الباشا في اجتماع مهم سلام

كريم : اهدى يا انسه ... ليليان هانم واقعه في مشكله كبيره في الجامعه لازم يعرف

سهيله : انت مجنون ليليان ايه وهبل ايه هو الباشا ماله بحتة بسكرتيرة واقعه في مشكله ولا لاه وبعدين هو في اجتماع مهم سلام

وقفلت السكه وكريم : اعوذ بالله منك يا شيخه

كريم فضل يفكر يعمل ايه وافكر ان الوحيد اللي يقدر يوصل لزين هو مراد الالفى جاب رقمه واتصل وحظه ان مراد كان واقف في مكتبه بيضبط ورق الاجتماع لقي رقم بيرن كثير

مراد : الو

كریم باندفاع: مراد باشا انا كریم سواق لیلیان هانم

مراد باستغراب : امممممم فی حاجة یا كریم

كریم : ایوا لیلیان هانم فی مشكله كبیرة فی الجامعه وانا مش عارف اتصرف وعمال اتصل علی زین باشا سهیله ردت وقولتلها و رفضت تقوله

مراد : طب اقفل وعطل كل حاجة عندك لغایه مازین باشا یجیلك

كریم : یا باشا انا اصلا مش عارف بیحصل معاها ایه جوا منعونی ادخل

مراد : طب القفل

مراد جری علی زین واخدة بعید عن الوفد

زین : فی ایه یا مراد فی حاجة فالورق

مراد : لا المشكله مش فی كذا لیلیان واقعه فی مشكله فی الجامعه

زین مستناش یسمع بقیه الكلام وجری علی الجامعه

مراد بهمس : استلقى وعدك بقا من زين لما يعرف الى انتي هيبتيه

زين وصل الجامعة ودخل بهيبته الكبيرة ورجاله الحراسه حواليه محدش مصدق ان غول المعمار موجود فى الجامعة محدش كان بيعرف يوصله

كريم : باشا ليليان هانم فى مشكله الحقها ومنهارة جدا

زين فتح الباب فجأه

زین : انت بتعمل ایه یابن ال.....*****

&&&&&&&&&&&

روايه (عشق الزين)

البارت السادس

زين دخل فجأه عليهم لقاءه الدكتور ماسك ليليان من ايديها وبير عقلها وهى بتعيط زين هجم عليه

زين : انت بتعمل ايه يا بن ال..... دا انا هاطلع روح امك فى ايدى

كل الى فى المكتب حاولوا يخلصوا الدكتور من ايد زين محدش قدر ابداه عليه كان هايح و غضبه كان يهد
جبال وعمال يشتم فى كل الموجدين

واخيرا قدروا يخلصوا الدكتور من ايد زين

زين بص على ليليان لقاءه وشها متبهدل وطرحتها باين انها مشدودة منها وفى صوابح حد على خدها زين قرب
منها ومسك وشها

زين بصوت مخيف : مين اللي عمل فيكى كدا

ليليان ساكتة خايفه من منظره الى مبيشرش بالخير ابداه

سارة باندفاع : عمر الليثى هو الى ضربها تحت قدام الجامعه كلها

زين لف وببيص على عمر الليثى ده لقي واحد واقف فى اخر الاوضه مرعوب زين قرب منه جامد

زين : انت الى اتجرات ومديت ايدك

عمر : ايوا عشان هى واحدة مش مذبوطه دى بتعرض عليا تركب معايا العربيه ونقضى يومين

طبعاً عمر كان بيحاول يهز ثقته زين فى ليليان وميعرفش ان اللى قاله كله غلط وهايجى على دماغه فى الآخر

زين بصوت مخيف جداً : انت عارف لو كنت سكت كان اكرملك من الى هاعمله فيك بعد كلامك دا

زين شاور لحراسه ياخدوا ويمشوا

رئيس الجامعة دخل عليهم : ممكن افهم فى ايه

زين بحدة : انا افهمك

رئيس الجامعة : اهلا زين باشا محدش ادانى خبر ليه انك موجود

زين بغضب : خبر ايه وزفت ايه دا انا هاطربقها على دماغكوا كلكو

رئيس الجامعة : ليه بس زين باشا قولى لو فى اى مشكله اقدر احلها مين البنات دول عملوا حاجة ؟.

زين قرب من ليليان واخدها فى حضنه : ليليان الجارحى مراتى

رئيس الجامعة : اهلا يا هانم ... مالك بس يا باشا قولى على اللى هما غلطوا فى ايه وانا هاعاقب الى غلط

سارة باندفاع : عمر الليثى اتهم على ليليان وقالها كلام مش كويس وكان عاوز يخذها معاه فى العربيه ولما الموضوع كبر وجينا للعميد ...دكتور نادر اصر على اننا نمضى على ورق فصلنا من الكليه والعميد موافق على كلامه

زين : سمعت الى قائلته

رئيس الجامعة : الى انت تؤمر بيه هاي تنفذ وحالا

زين : الواد اللي اسمه عمر الليثي يتفصل من الجامعة ودكتور نادر يتفصل هو كمان يالا اهو الجزاء من جنس العمل وسيادة العميد نكتفي بس بلفت نظر من مجلس التاديب ... وياريت دة كله يتنفذ وبسرعه.

زين اخذ ليليان و خرج وفضل حاضنها وهو ماشى كانه بيدى رساله لكل اللي في الجامعة انها تخصه محدش يفكر يبصلها

دكتور نادر زعق واضايق : ليه انشاء الله اتفصل هو مين دا الى يأمر كدا وحضرتك تنفذ

رئيس الجامعة : احمد ربنا انه فصلك بس مدفنكش مكانك ولو انت مش تعرف زين الجارحي ابحت عنه واعرف انه غول المعمار في الوطن العمرى واستثماراته في كل حاجة فالبلد ومن اكبر راس في الدوله لاصغر حد بيعمله الف حساب ... اهدى بقا

العميد : الحمد لله انا اتنفست لما مشى دى دخلته علينا سحبت الدم من جسمى

دكتور نادر : اكيد الليثي باشا مش هاسيبوا

العميد : تبقا بتحلم تلاقيه بكرا بيجرى عليه علشان يرحموا من الى هايحصله هو وابنه

زين وليليان قربوا من عريبه الحراسه وليليان وقفت تدور على سارة

زين : لو سمحت يا زين ممكن تنادى سارة البنات اللي كانت واقفه معايا

زين شاور لواحد من الحرس يناديها وسارة جت عليهم

سارة : نعم يا ليليان

ليليان : انا مش عارفه اشكرك ازاي بجد يا سارة وقفك معايا هاشيلها فوق دماغي العمر كله

سارة : متقوليش كذا انتى صاحبتى واللى حصل دا ميرضيش ربنا بس اول لما تروحي شوفى اى كريم يهدى وشك

ليليان حطت ايديها على خدها وافكرت ضرب عمها ليها : لا انا متعودة على كدة فترة وهاتعدى

سارة : طيب متجيش بكرا المحاضرات وانا هاحضر متقلقيش و متتعبيش نفسك انتى استأذن انا بقا سلام يا ليلو

طبعا دا كله وزين بيتابع الحوار بهدوء

مراد : اصل الصراحه اول مرة اشوفك كذا انت مشوفتش منظرك وانت طابير من غرفه المتينج وسايب الصفقه وكل حاجة تولع

زین : ماتولع ای حاجة فی الدنیا دی مرا تی

مراد بضحك : هههههههه يا حنين

زین : واللہ انک بارد

مراد : لا بس انت لازم تشد سهيله شويه

زین : لیه

مراد : كريم اتصل عليك والهانم ردت ورفضت تحويلك المكالمة ولولا الواد دا يا زين مكناش عرفنا حاجة

زین : وحیاء امها لاوریها بکرا بنت ال

مراد : انت مالک یابنی بقیت سافل کدا لیه وعمال تشتم کل شویه انا مش متعود علیک کده

زين : ههههه اسكت امل لو شوفتنى وانا فى الكليه الصبح دا انا قولت الفاظ حسيت ان انا مش انا

مراد بضحك : ههههه ليه يايبيبي لازم تاخذ عليك كدا انت لما بتتعصب بتقلب..

زين : ماتلم نفسك ياعم انت

مراد : الله ياعم وانا مالى انا هاقفل سلام

زين : بقولك قبل ما تقفل فى بنت صاحبه ليليان عاوزك تجبيلى عليها معلومات وتشوف هى تمام ولا لاه

مراد : ليه الباشا شاكك فيها

زين : مش حكايه شاكك بس دا طبع فيا اللى يقرب منى او من حد يخصنى لازم اعرف نيته ايه يالا هابعثلك اسمها كامل فى رساله سلام

مراد : سلام

ليليان خرجت من الحمام بعد ما غيرت هدومها وكان باين عليها التعب

زين شدها وقعدها جنبه على السرير

زين : ليه مقولتيش انك مرات زين الجارحى

ليليان عيونها كلها دموع : خفت منك انك تزعقلنى لو جببت اسمك فى المشكله

زين زعق: انتى اتجننتى انتى لو كنتى قولتى اسمى مكنش حد قدر يقرب منك بعد كدا اتصلى عليا متخليش كريم الى يكلمنى

ليليان باستغراب : انا اصلا مقولتلوش يتصل عليك

زين بتهيدة كلها غضب : يا عنى كمان هو اللى اتصل بيا من نفسه اول واخر مرة تحصل يا ليليان فى اى مشكله تحصلك وانا مش موجود عرفى بنفسك للموجودين

ليليان برقه : يا عنى انت مش هاتزعل منى

زين بهدوء: لا مش هازعل

ليليان : هو انا ممكن اسالك سؤال

زين : اسالى

ليليان : هو انت هاتحرمنى من سارة ؟.

زين : ليه بتقولى كدا ؟

ليليان برقته الى بتخلى قلب زين يلين : علشان انت نبهت عليا قبل كدا معملش صدقات وانا عصيت كلامك بس والله انا بخاف ابقا لوحدى انا اسفه بس خليها صاحبتى مش تمنعها عنى انا بحبها

زين : انا كلفت حد يسال عليها لو في اى حاجة. مش عجبتي هابعدك عنها

ليليان بابتسامه : لا لا انشاء الله مش هاتلاقى انا متأكدة

زين ابتسم على سذاجتها وطيبتها الزايدة وبعدها لاحظ خدوها

زين بخفوت : هو بيوجعك

ليليان باستغراب : هو ايه دا

زين : وشك

ليليان : لا اتعودت على كدا انا كنت بنضرب امر من كدا

زين بغضب حاول يداريه : مين اللى كان بيضربك

ليليان وهى بتعيط : عمى عاصم ويوسف وعمى شاكرا احيانا..... عمى عاصم كل ما يشوفنى يضربنى بسبب او من غير سبب تصدق انا معرفش هو بيضربنى وببكرهنى اوى كدا ليه ويوسف عشان بيحبنى عاوز يمتلكنى وانا مش بطيقه و عمى شاكرا دا ساعات احسه طيب وساعات لا بس عموما هو ماشى وراة عمى عاصم مفيش حد حنين علما الا جدتى

زين قرب منها ومسك وشها بين ايديه : طول مانا موجود محدش يقدر يلمسك تانى انا ضهرك وسندك
متخافيش من حاجة وانسى اللي فات

ليليان : ياعنى انت مش هاتضربنى

زين : انا عمرى ما مديت ايدى على واحدة مابالك بقا بمراتى هامدها عليكى انتى

ليليان : امال ليه دايمما بتتكلم على العقاب

زين بخبت : مش كل العقاب ضرب بيقا فى عقابات تانيه بتبقى زى العسل

ليليان ضحكت جامد واول مرا تبان غمازة اللي خدها

ليليان : ربنا يخليك ليا

زين قرب منها وهمس بين شفائيفها : ويخليكى ليا

تليفونه رن

زين بغيط : الو يا زفت عاوز ايه مش انا لسه قافل معاك .

مراد بضحك : ههههههههه شكلى قطعت عليك عليا النعمه انا جدع وجامد

زين بنرفزة : ماشى يا مراد اغلط كمان وانا هاعدلك كويس

مراد : انا اللي غلطان ان اتصلت افكر انك لغايه دلوقتى مبعتش اسم البنت

زين بعد التليفون وعمل كتم للصوت

زين : ليليان هو اسم صاحبتك سارة ايه ؟ ليليان ؟

زين شافها لاقها رايحة فى النوم باس راسها واتنهد

زين : مراد بكرا هابقا ابعثلك اسمها فى رساله ... سلام

زين اخدها فى حضنه ودفن وشه فى شعرها : معرفش حبيتك امتى بس انه اردا اتأكدت من كدا لما شوفتهم
بيأذوكى غضبى كان هايحرقهم كلهم

فى. الشرقيه

توحيدة دخلت على ايمان وهى بتكلم عبد الرحمن فى التليفون

ايمان ارتبكت وقفلت السكه فى وشه

توحيدة بغضب : هو انا منبهتتش قبل كدا متكلميش الزفت عبد الرحمن دة

ایمان عیطت : یا ماما لیه بس ؟ عبد الرحمن ماله ؟ واللہ هو شخص کویس ویبجبنی ... دا انا قولت انتی الی ہاتفہمینی

توحيدة :. افهمك !!!..... لو نفترض انه شخص كويس مع انى اشك كملى بقا ابن مين ابن شاكى وعمه مين
عمه عاصم ولا عيلته مين يابنت حسن

ایمان : ملناش دعوة باهله انا عاوزة هو وبس

توحيدة : وهو ولو اخر واحد فى الدنيا مش هاتخديه يا ايمن ومش هارجع فى كلامى فاهمه ولا لاه

ایمان : لیه یا ماما دا لو بابا موجود مکنش عمل کدا بالعکس کان قعد معاه .

توحيدۃ بحزن : ابوکی لو کان موجود کان قتلک وخلص منک اوعی تکنونی فاکرة انی ساکتک وراضیه بالعکس انا کنت مکتومه وساکته خایفه من غضب ابوکی علیکی واهو راجلک مات ومبقاش لیکی غیرى وانا لایمکن افرط فیکی لای حد

توحيدہ خرچت و ایمان عیطت جامد و دعت ربنا یدھی امھا و یحزن قلبھا علیھا

&&&&&&&&&

خلص البارت السادس

ياترى سارة هاتطلع شخص كويس ولا لاه؟

وليليان وزين علاقتهم هاتوصل لفين

ويا ترى عبد الرحمن وايمان الى هايحصلهم لو عاصم وابوة عرف بعلاقتهم ؟

ال ٧ ال ٨

روايه (عشق الزين)

البارت السابع

صباحا فى بيت الجارحى

زين بيحاول يقوم من غير ما ليليان تحس ...بس حسست بيه قامت وعنيها كلها نوم

ليليان : هو احنا امتى ؟.

زين : احنا الصبح نامى ... نامى ومتروحيش الجامعه انهاردا شكلك تعبان

ليليان :. ماشى

زين : ليليان قبل ما تنامى ... اسم صاحبتك ايه بالكامل

ليليان : اسمها سارة عبد الله.....

فى الشرقيه

يوسف : بقولك الموضوع يخلص ومحدث يحس بيه اصلا فى العريش الامور مش متظبطه فى الامن
ماشى

مجهول : متقلقش يا يوسف بيه الموضوع هايخلص وهاتسمع خبر الراجل دا مهما كان هو مين دا
مياخدش فى ايدينا غلوة

يوسف قفل معاه ولف اتكلم مع ابوة اللى مستتنيه بفارغ الصبر

عاصم : ها ؟ هايخلص امتى ؟

يوسف : ياابا الناس دى ليك انك تقولهم وهما عليهم امتى وازاى ملناش دعوة

شاكر دخل عليهم وهما سكتوا

شاكر : ايه سكتوا ليه يا عاصم انت وابنك

عاصم : لا سكتنا ولا حاجة دى امور عائليه بقا يا اخويا

شاكر : اه وبعدين بقا يا عاصم فى البيت المخفيه دى الموضوع بيزيد وبيطول ومحدث عارف هى فين

عاصم : والله انا مش ساكت حتى الواد يوسف قالب الدنيا عليا زى مايكون فص ملح وداب

شاكر : لو مكنتش امى بس كتبت كل حاجة باسم فارس وفارس استنصح وكتب هو كمان كل حاجة باسم بنته
مكنش دا كله حصل

عاصم : بطل بقا تفتح فى ام السيرة دى كل شويه عفاريت الدنيا بنتتط قدامى كل ما افكر اللى حصل

شاكر : اعمل ايه يا عنى بلاش اتكلم مع حد حتى ابنى ربنا مخيبنى فيه مش شايل الهم معايا زى يوسف
ابنك ما هو شايله معاك

يوسف بخبت : احسن يا عمى عبد الرحمن قلبه ضعيف وطيب وبعدين دا دكتور فى الجامعه خليه هو فى شغله
وانا معاكوا اهو مكانه واول ما اوصل للبت هانجيها ونجوز هاله على طول خليه نايم فى العسل كدا

عاصم ابتسم على ذكاء ابنه اللي قدر يثبت عمه ويسكته

فى القاهرة

زين فى عربيته رايح على الشركه وامرهم يطلع على مكان الاول قبل الشركه والمكان دا كان مخزن قديم

زين : الحيوان دا فين

واحد من رجاله زين : متكفف جوا وعمال يصوت زى النسوان

زين دخل لعمر لقاه مرمى على الارض ومتبهدل من كتر الضرب

عمر بغضب : انت مش عارف اللي عملته دا هايحصلك ايه بسببه

زين بتريقه : ايه اللي هايحصلى احكىلى كدا عشان اتخيل

عمر زعق : ابويا مش هاسيبك يا حيوان

زين عينه احمرت : انا حيوان !!!؟ وابوك مين دا اللي مش هايسيبنى ؟ طب تصدق والله لاجيب ابوك هنا قدامك ويشوفك وانت بتتضرب ياروح امك ويترجانى وانا هارفض ايه رايك ؟. بس لازم تتربى الاول بس على ايدى

زين قرب منه ومسكه من هدومه ووقفه : انت عارف قربت من مين ؟ انا اقولك قربت من مراتي ؟ عارف انا ممكن احرق اللي يبصلها ويفكر فيها ؟ عارف بقا انت عملت ايه انت مسكتها و ضربتها كمان لا وبتعترف وجرئ انت بقا متخيل انا هاعمل فيك ايه انت وابوك انا هاحرقكم مش هاخلحكم تسووا حاجة ... مفترى انا صح

زين قرب من ودانه : انا كل ما افكر اضربك مالقيش مكان اضربك فيه بس الصراحه رجالتى عملوا اللي عليهم وزيادة انا مش هاضربك انا لايمكن اوسخ ايدى فى واحد زيك صايع وبعدين انا مش عيل علشان العب مع عيل زيك انا هالعب مع ابوك راجل وانا راجل

زين زقه على الارض ونادى على رجالته : الواد يتمنع عنه الاكل والشرب وابقوا سلموا عليه كل نص ساعه مثلا

فى شركه الجارحى

زين دخل الشركه والغضب لسه جوا واقسم انه هايعاقب كل الى غلط اليوم دا

سهيله شافته كدا وخافت وارتبعت منه منه : استر يارب

زين : اهلا سهيله هانم اهلا

سهيله : احم زين ب....

زين : هشششش اسكتى اسكتى خالص بقا انتى يا حيوانه حد يتصل بيا يقول علوزنى ضرورى تردى على لسانى ومن دماغك

سهيله : ياباشا حضرتك كنت فى اجتماع مهم وانا خفت اقولك تعاقبنى وتزعقلنى ارجوك يا باشا انا غلطت
سامحنى وبعد كدا لو غلطت تانى وكررتها عاقبنى زى مانت علوز

مراد دخل وانقذ سهيله من غضب زين

مراد : زين علوزك

زين : اخرجى ودا اخر انذار ليكى وخليكى فاكرة انتى اللى حكمتى على نفسك

سهيله خرجت بتتنفس : الحمد لله يالهوى كنت هاموت الحمد لله عدت على خير

عند مراد وزين

مراد : انا سالت على البت دى وهى كويسه مفيش عليها اى غبار وامها بتشتغل فى مدرسه وابوها محاسب فى
دبى وواحد اخوها معاه الدنيا تمام متقلقش

زين : تمام كدا عملت ايه فى موضوع الليثى

مراد : انت مقرتش الجرايد اسهم شركاته وقعت فى الارض

زين : ملحقتش كنت بصبح على ابنه

زين : يعرف ولا ميعرفش مش فارقہ بس قولى انت جاى عشان افرج عنك ابنك وارحمه من اللى بعمله فيه ولا عشان الاسهم بتاعت شركاتك اللى وقعت بس مظنش انك تفكر فى مصلحه ابنك ... انت لو بتفكر للحظه فى مصلحته مكنش دا بقا حاله

محمد الليثى : ياباشا العقاب شديد اوى عليا وعلى ابنى

زين : لا بالعكس انا شايفو عادى جدا طب اقولك انا ممكن درجات العقاب عندى توصل للقتل بس انا مرضتش حرام دا شاب بردوا وزى مانت قولت صايع وعاوز يتربى ... وانا ربيته بما فيه الكفايه

محمد الليثى : بس ياباشا.....

زين : خلاص المقابله انتهت واللى عنده قولته فرصه سعيدة

محمد الليثى بغل : انا اسعد ياباشا متشكر

زين بابتسامه صفرا : لا العفو على ايه بس

فى بيت الجارحى

ليليان : صباح الخير يا دادة

دادة سميحه : هههههه صباح الخير ايه يس قولى مساء الخير دا كله نوم

ليليان : مش عارفه جسمى متكسر ... يمكن من جو الاكشن اللى عشت فيه امبارح هو زين فين

دادة سميحه : زين خرج من الصبح راح الشركه

ليليان : طيب هاروح اذاكر بقا شويه الا قوليلى يا دادة هو انتى معاكى تليفون اعلم مكالمه

دادة سميحه باستغراب : عاوزه تكلمى مين ؟

ليليان : هالكلم سارة صاحبتى هاشوف عملت ايه فى الجامعه انها ردا

دادة سميحه : امممم خدى اهو

ليليان : شكرا يا دادة

ليليان اخدت التليفون وراحت طلعت الكتاب اللى سارة كاتبلها فيه رقمها واتصلت بيها

سارة : الو

ليليان : الو ازيك يا سوسو

ليليان: صح... انا هاقفل واشوفك بكرة فى الامتحان

ليليان قفلت التليفون لفت لفت زين واقف وراها حاطط ايدة فى جيبه

زين : كنتى بتكلمى مين ؟

ليليان اتوترت من موجودة المفاجئ : كنت بكلم سارة بسألها على المحاضرات

زين : امممممم وجبتى التليفون منين

ليليان : تليفون دادة سمичه

زين : طب وكلمتيها ليه مش منبه عليكى هاسأل عليها الاول

ليليان : وسألت ؟ كويسه صح ؟ والله هى طيبه وجدعه

زين : امممم كويسه

ليليان : الحمد لله اكلمها عادى صح

زين : اه صداقه جامعته وبس يا ليليان

لیلیان : اه طبعاً انت هاتقولی صداقه جامعه وبس

زين : طيب عندك امتحان بكرة

ليليان : اه امتحان في مادة وحشه كدا معرفش متسربعين على ايه

زين : بعد العشا تعالى على المكتب اشركك فيها علشان تعرفى تتجى فيها.... انا مش هاقبل بالسقوط ابدا

ليليان : ولا انا على فاكهة سقوط ايه بس وانا بتاعت الكلام دا

زین : اه منا واخذ باللی

فی ملہی لیلی

مراد : ايه دا يا كوكو الحلاوة دى انتى شقلىبتى المسرح رقص

كوكو واحدة بترقص في البار : هههههههههه عسل يامر اد باشا

مراد : والنبي انتى الى غسل مش يالا بينا يا قمر بقا

كوكو : اه يالا طبعاً..... الا قولى يا باشا هو زين باشا مش هاتجيبوا معاك مرة

مراد : ههههههه لا زين ايه بس ... زين الجارحى مالوش فى الشمال

كوكو : وانت ليك بقا فى الشمال يا باشا ههههههه

مراد : ههههههه انا ليا فى الشمال واليمين انا ليا فى كل حاجة

مراد اخدها وركب عربيته وهو ماشى لمح بنت بتجرى من مجموعه شباب وقف العربيه ونزل راح ناحيتهم
والبنت جريت عليه واستخبت فى ضهرة

واحد من الشباب: احسنك سيبها هى كدا دخلت عداد فى الموت

مراد : عداد موت ... واحسنلى انت عارف الاول بتكلم مين يا توتو

واحد من الشباب: طب عرفنا يا شبح

مراد طلع مسدسه وضربه فى رجله : عرفت يا توتو

كلهم جريوا واخدوا صاحبهم وخافوا منه

مراد لف ومسك ايديها وراح عند عربيته : اركبى

البنّت بصت فى العربيه لقت واحدة قاعدة افكرت انها مراته: ماشى هاركب شكرا

البنّت دى كانت سارة صاحبه ليليان

سارة: احم انا متشكرة جدا

مراد : العفو بعد كدا متمشيش فى شوارع ضلمه وفى وقت زى دا

سارة : احم ماشى ممكن حضرتك توصلنى لاي اقرب شارع عمومى وانا هاكمل

مراد : لا قولى عنوانك فين انا هاوصلك

سارة : لا والله حضرتك كتر خيرك وعلشان معطلكش انت والمدام

كوكو : اووووف طيب يالا ياختى انزلى ضيعتلنا الليله

مراد: اخرسى يا حيوانه ... انتى مين اذنك تتكلمى اصلا

كوكو : يالهورى انت بتقلب فى ثانيه ليه اهو انا مبحبكش علشان القلبه دى مالكش امان

مراد وقف العربيه

مراد بحدۃ : طب انزلى بقا يا روح امك مش علوز اوريكى القلبه اللى بجد

كوكو وهى نازله : ياخويا انت حر انت الخسران

سارة : احم هو انت ازاي تسمح انها تنزل كدا ... انا السبب اناو عملت مشكله بينكم ... روح نادى على مراتك وانا هانزل

مراد استغرب : مراتى ايه دى واحدة شاقطها .

سارة مصدومه: شا... ايه يا عنيا

مراد : قطهاشاقطها

سارة : اه يا سافل يا قليل الادب شاقط واحدة ومخلينى اركب معاك وعاملى فيها شهم ايه كنت علوز اقضى معاكوا الليله

مراد باستفزاز : لو انتى موافقه معنديش مانع.

سارة بغيط : لا فعلا معنديش... طب تعال بقا.

سارة مسكت مراد من رقبتة وعضته فيها جامد

مراد حس بوجع فى رقبتة: اه يابنت العضاضه سيبي

سارة سبته وخرجت من العربيه جريت باقصى سرعتها

مراد : اه يابنت العضاضه دى ورمت هو يوم اسود اصلا اكيد زين اللى باصصى فيه

فى بيت الجارحى

ليليان خبطت ودخلت المكتب لقت زين قاعد وقدامه اوراق بيرجعها

ليليان : ممكن ادخل ؟

زين : مانتى دخلتى اصلا مالوش لزمه تستأذنى

ليليان محروجه منه : احم هى عادة فيا معلى استحملنى

زين قام من على المكتب راح عندها ومسك ايديها واخذها وقعدها على كنبه صغيرة تاخذ شخصين وقعد جنبها

زين : ادينى الكتاب

ليليان ادته الكتاب وكانت متوترة جدا علشان قاعدة جنبه بالطريقة دي وفي نفسها : يا نهار اسود هاركز في كلامه انا ازاي دلوقتي

زين بضحك : متخافيش هاتركزي ههههههههه

ليليان مصدومه : انت سمعت ؟ !

زين شدها لحضنه ولف ايدة حواليتها وبايدة التانيه مسك ورقه وقلم وبدء يشرح طبعا زين كان قاصد يخليها تتوتر وهو فرحان بقربها منه

ليليان في الاول مكنتش مركزة بس بعد كدا حاولت واخذت على الوضع وفهمت كويس منه

بعد فترة

زين : ها ؟ فهمتي حاجة ؟

ليليان : اه طبعا فهمت .. بجد انت شريك جميل ... هو انت ليه مبعثش دكتور في الكليه

زين : علشان انا مش علوز ابقا دكتور

ليليان : انت غريب بجد في حد ميحبش يبقا دكتور في الجامعه

زين : اه في انا..... زين الجارحي

ليليان : هههه مغرور اوى

زين : عادى .. مش غرور

ليليان : انت بتخاف تضحك

زين : انتى ليه بقيتى تسالى كثير ... يالا علشان تشربى اللبن وتنامى

ليليان : يالهووى عليا وعلى اللبن فى يوم واحد

زين بحدة : ليليان

ليليان :سكت

ليليان : زين ممكن تليفونك اتصل بسارة .. نسيت اسالها الامتحان الساعة كام

زين قاعد جنبها على السرير: هاتكلميها دلوقتى ... الوقت اتأخر

ليليان : لا عادى بتسهر

زين : انتو اتصاحبثوا لدرجة انك عرفتى انها بتسهر

ليليان بضيق : خلاص مش عاوز اكلمها

زين : خدى كلميها

ليليان اتصلت على سارة

سارة بتنهج من الجرى : الو

ليليان:سارة مالك بتنهجى ليه كدا

سارة : اصل روحت اجيب لماما دوا من الصيدليه

ليليان : دلوقتى الوقت متأخر

سارة : اعمل ايخ كنت لازم انزل وفى شباب جريوا ورايا وفى واحد انقذنى منهم وكنت بحسبه محترم طلع قليل الادب البجح بيقولى فى وشى انه شاقط واحدة

ليليان : نهار اسود وعملك حاجة

سارة : لا متخفيش عضته وجريت غاظنى اوى بس ايه. امور موت خسارة فى الشقطة

سارة : اه ياختى اضحكى ليكى حق هو انا مش هاقع على واحد زى زين الجارحى

ليليان بخفوت : توتو زين الجارحى واحد وبس

فى شركه الجارحى

زين : تمام كدا يا على اظن احنا متفقين على البنود

مراد : بس اهم حاجة عندنا الالتزام بمواعيد والبنود

على الباشا رجل اعمال: عيب يا مراد مش على الباشا الى يتقاله كدا

فى الوقت دا ليليان خبطت ودخلت

زين بصلها بحدّة علشان دخلت ولقى على بيصلها اوى

زين بحدّة : فى حاجة يا على شايفك بتبص جامد

على الباشا : لا يا زين باشا دا انا ببص على الجمال الربانى دا اصل ياباشا الجمال ربنا خلقه علشان نتأمله

مراد بخفوت : الله هاتولع

ليليان اتخرجت جامد ووشها بقا احمر

زين باصلها تخرج وخرجت فعلا وزين قام ولف وراح عند على

زين شدو من قميصه: حسك عينك اشوفك بتلمحها بطرف عينك هانسي اي حاجة ولا شراكه ولا حتى معرفه قديمه

على الباشا : اهدى بس يا زين هي تخصك في ايه مش دي سكرتيرتك بردوا

زين فهم انه شافها قبل ما يدخل

زين : لا هي مش سكرتيرتي هي مراتي

على الباشا بضيق : انت اتجوزت مبروك .. مكنتش اعرف انها مراتك

زين زقه على الكرسي : ادبك عرفت

في الشرقيه

توحيدة : ايمان شوفي مين بيخبط

ایمان : حاضر

ایمان فتحت : عبد الرحمن ایه الی جابك

عبد الرحمن : ممكن ادخل اقابل مامتك

ایمان فتحت الباب علشان تدخله : ماما تعالى

توحيدة : فى ایه مین الی جای

عبد الرحمن : انا یا حجه ممكن ادخل ؟

توحيدة بضيق : تعال یابنى اتفضل

دخلو الصالون

توحيدة : ایمان اعملی شای

ایمان بارتباك من زیارة عبد الرحمن : حاضر یا ماما

توحيدة بتهیئة : خیر یابنى

عبد الرحمن : انا عارف انك مش طايقنى بس انا مخترتش اهلى يا حجه انا عارف انك مش بتحبيبهم وليكى حق بس مش لازم كلهم يبقوا شياطين زى ما كان فيه ليليان طيبه وهى من نفس العيله وعمى فارس الله يرحمه وجدتى فى انا كمان والله يا حجه انا بحب ايمان اوى يا حجه ايمان دى حبى دى كبرت على ايدى انت ليه عاوزة تحرمينى منها لمجرد ان ليا اب وعم تفكيرهم فى الفلوس انا ماليش دعوة بيهم صدقيني انا شاريها والله وعندى استعداد احارب الكل علشانها

الحجه توحيدة : كلام جميل اوى ... والكلام دا مجتش تقوله لابوها ليه لما كان عايش ليه استنيت لما مات

عبد الرحمن : اقسملك بالله ان كان كل تفكيرى ان اساعد ليليان واخلص من موضوعها وكان عندى امل ان ابويا ينسى الفلوس بهروبها بس للأسف منسيشيا حجه انا اللي هربت ليليان ليله كتب الكتاب وجبتها على هنا لعم حسن وايمان عارفه دا كويس ... والله بتمنى ان ليليان تفضل هربانه اهو تبعد عن القرف اللي هنا

توحيدة : اهو اديك قلت قرف وزفت وحقد انا ايه اللي يخلينى اوافق على جوازك من بنتى

عبد الرحمن : اللي يخليكى توافقى حبى ليها ولو كان على القرف احنا مش هانعيش هنا. احنا هانسافر انا وايمان وانتى امريكا انا مقدم على بعته وانشاء الله يوافقوا

توحيدة قلبها رق علشان شافت الحب فى عنيه ولهفته فى الكلام وانه عاوز يقنعها باى طريقه

توحيدة :طيب تقدر تقولى هاتقنع ابوك ازاي هو وعمك

عبد الرحمن : انا راجل مش عيل علشان استنى موافقه ابويا انا اصلا مش هاقوله ولا هاعرفهم حاجة مش عاوز حاجة تمنعنى عن ايمان بس امى عارفه وموافقه وهتيجى معايا وقت كتاب الكتاب انشاء الله لو وافقتى

توحيدة كلام عبد الرحمن عاجبها : طيب ادينى فرصه افكر واراد عليك

عبد الرحمن : ربنا يخليكى يا حبه ... وصدقيني مفيش حد هايحب ايمان زى وزى ما ليليان قطعت
علاقتها معاها انا كمان هاقطعها

عبد الرحمن مشى وايمان جت جرى على امها : شكرا يا ماما انك ادتيله فرصه وسمعتيه

توحيدة بهدوء : بتحبيه يا ايمان

ايمان : يا انا يا ماما بحبه بس ... انا كبرت على حبه ليا والله هو طيب اوى ومش ذنبه ان له اهل زى دول

توحيدة : هاعمل استخارة واقولك قرارى

ايمان بفرحه : ماشى يا ماما

يوسف كان نازل من عند توحيدة وفرحان لانه حس ان توحيدة مالت لكلامه واتفاجئ من وجود يوسف تحت
البيت

تيوسف : ايه يا عبد الرحمن كنت بتظمن على الحجه توحيدة ولا على ايمى

عبد الرحمن : اخرس متجيش اسمها على لسانك الوسخ دا مالکش دعوة بيها احسنالك

يوسف : ماشى يا عم الغيور

عبد الرحمن : انا ماشى من وشك

عبد الرحمن مشى ويوسف فى سره : انا سايبك بمزاجى يا عبد الرحمن الكلب علشان لما الهانم تظهر تبقا
لوحدى وبس

فى شركه الجارحى

ليليان : زين باشا انا خلصت

زين : هو انا مش قولت قبل كدا بلاش باشا دى

ليليان لفته متترفز حبت تهدى الوضع : حاضر بشمهندس زين

زين : يالا انا هاخذك تروحي معايا انا مشيت كريم من زمان

زين اخدها ووقفوا فى الاسانسير وليليان عماله تاكل فى شفايفها ودى عادة فيها لما بتوتر وهو مش على بعضه

زين زقها وسندت على المرايه وقرب منها باسها باسها بغل كل ما يفتكر كلام على الباشا عليها ليليان حاولت
تاخذ نفسها مش عارفه

ليليان : اه زين اوعى ... ابعد

زين بعد شويه وبعصبيه : اياكى اشوفك بتعملى الحركه الزفت دى تانى

ليليان هزت راسها وقلبها بيدق بعنف منه

مساء فى بيت الجارحى

على السفرة

زين : عملتى ايه فى الامتحان

ليليان بخفوت : الحمد لله

زين : كويس

ليليان حاطه وشها فى الطبق ومش عارفه ترفع وشها

زين : ارفعى وشك

ليليان رفعت وشها وزين باصلها لقي شفايفها ورامه وحمرا فضل باصص عليهم وبيتتنفس بصعوبه وليليان
اتكسفت وعملت نفس الحركه لا اراديا

زين بحدّة : قومی نامی

لیلان : ها ؟

زين بنرفزة: بقولك قومی من وشى

لیلان عیطت واتنرفزت : هو انت كل شویه تعاملنى كدا وتتعصب علیا.... انت غریب بجد بص انا
مخاصمك مش تكلمنى

زين :نعم.... ایه مخاصمك دى ؟!!

لیلان عیطت : مخاصمك یا زين وایاك تیجى ورايا وایاك تقولى اشربى اللین وربنا مانا شاربه بس ها.

وجريت وراحت على الاوضه ونامت على السرير وقعدت تعيط هى ليه مش فاهمه هو ليه كدا ليه بتحسه فيه
حنيه الدنيا كلها وليه بتحسه قاسى وقلبه حجر وجارح زى اسمه بالظبط

تانى يوم

فى الجامعه

لیلان : سارة انا هامشى بقا تأخرت على الشركه

سارة : ماشى روحى انتى ومتتسيش تفكرى نخرج مع بعض يوم

ليليان : ماشى هافكر وارد عليكى

فى الشركه

ليليان : انسه سهيله بشمهندس زين جوا

سهيله بسخريه : اه موجود ادخلى ... انتى هاتتبسطى اوى

ليليان بصتلها من فوق لتحت : مجنونه دى ولا ايه

خبطت ودخلت لقت واحده واقفه جنب زين وبتتكلم فى شغل ايه دا لحظه دى بتتكلم فى شغلها مين دى

ليليان : بشمهندس زين

زين : اهلا يا ليليان

ليليان بصت على الواقفه جنبه باستفهام

زين بابتسامه : دى نورا سكرتيرتى الجديد

ليليان : احم ..مكان سهيله

زين : لا مكانك انتى

ليليان : امال انا هاروح فين

زين : انتى مرفودة.

ليليان برقت مصدومه: نعم ... مرفودة ؟ !

زين ببرود : اه ... استغنيت عن خدماتك.

ليليان : استغنيت عن خدماتى ... انت بتهزر يا زين.

زين : وانا اهزر معاكى ليه يا هانم وبعدين اسمى بشمهندس زين

بعدها زين جاله تليفون ورد عليه ووقف واداهها ضهرة وقعد يتكلم ونورا قعدت تبص لليليان بتهكم واضح

ليليان واقفه دموعها نازله فى سرها : استغنيت عن خدماتى ورفدى مستنيه ايه تانى يا ليليان لا لا لازم امشى
انا مش هاتزل تانى ولا انت هاتشوف وشى تانى يا زين حتى لو رجعت لاهلى

وجريت تعيط ونزلت شارع

لقت كريم في وشها : مالك ياهانم ... حضرتك كويسه

ليليان بصتله : انا مش هانم ومالكش دعوة بيا اللي مشغلك ردفني تقدر ترتاح

لیلان مشیت فی شارع بتعیط :

كان لازم تفهمی یا لیلیان

بعد موت عم حسن ان الدنيا بتديكي انذااار مفيش حد هاي فضل جنبك للابد ... واهو زين كمان استغنى عنك

رواية (عشق الزين)

البارت الثامن

فی شرکہ الجارحی

زين : سهيله ليليان فين ؟.

سهيله : معرفش خرجت وقالت هاتروح الحمام

زين: ماشى لما تيجى دخليها على طول.

سهيله : اوك

سهيله خرجت ونورا قابلتها فى وشها

نورا : ليه قولتيله انها راحت الحمام ؟

سهيله بمكر : فتحي دماغك دى معايا اصل مش ناقصه عاوزنى يا ابله اروح واقوله دى خرجت معيطه
علشان يجرى وراها

نورا : اه يا لئيمه انتى عاوزة تكسبى وقت تكون هى مشيت و غارت فى داهيه

سهيله : ايوة الله ينور عليكى فتحي دماغك الحلوة دى معايا.

فى الشارع

ليليان ماشيه تايهه مش عارفه هى رايحة فين ولا اصلا هى فين حسست بوجع الوحدة والخوف الخوف
مالى قلبها طيب تعمل ايه تروح فين عقلها مش ساعفها ولا عارفه تفكر كل اللى هى بتفكر فيه كلام زين ليها

سارة فاجاه جت قدامها وافتكرت انها حفظت رقمها

راحت عند كشك صغير وطلبت منه تعمل مكالمه تليفون

ليليان : لو سمحتى عاوزة اعمل مكالمه ضرورى

صاحبه الكشك : اتفضلى يابنتى

ليليان : الو

سارة : ليليان ؟. ايه دا كل شويه ارقا... ايه دا هو انتى بتعيطى

ليليان عيطت: تعاليلى يا سارة انا محتاجكى اوى

سارة : طيب انتى فين ؟.

ليليان سألت صاحبه الكشك على مكانها وقالت لسارة

سارة : مسافه السكه متخافيش.

فى شركه الجارحى

زين : اهلا بالباشا انت فىن من امبارح .

مراد : راحت عليا نومه

زين : والله انك بارد ...وكمان..

زين لاحظ العضه اللي فى رقبه مراد

زين : نهارك اسود انت وصلت للمرحله دى.

مراد باستغراب: مرحله ايه؟!!!

زين : ايه دا اللي فى رقبتك دا يا استاذ

مراد حط ايدة على العضه : اه مش تفكرنى دى نار قايدة فيها.....بتوجع اوى

زين اتعصب من برودة : انت اتجننت يا مراد ازاي تسمح لواحدة تعمل معاك كدا انت مبتقتش تركز ولا ايه فوق لنفسك من القرف اللي انت فيه

مراد: براحه يا زين انت فاهم ايه دا انا اتخانقت مع بنت واخذتني على خوانه وعضتني بنت ال ... لو اشوفها بس

زين : مين دى اللي اتخانقت معاك ... وازاي تاخذك على خوانه وبعدين ايه دا طب البس حاجة تدارى الفضيحه دى

مراد: موضوع كدا هابقا احكيهولك بعدين.... وبعدين محدش له عندي حاجة براحتي البس اللي يعجبني

زين ومراد بيتكلم افكر ليليان اللى اتأخرت قام وقف مرة واحدة

زين زعق : سهيله

سهيله دخلت على صوته : ايوا يا افندم

زين : ليليان فين

سهيله : احم معرفش مجتش.

زين طلع يجرى ونزل تحت الشركه وسأل الحراسه : كريم فين

واحد من الحراسه : كريم مشى اخذ المدام وروحها

زين نوعا ما بقا اهدى شويه : طيب اطلع على البيت

مراد : زين فى ايه جرتنى وراك ... رد عليا

زين : مراد انا لازم امشى كمل انت مكانى

مراد : ليه هى ليليان فين؟.

زین : رفتہا.

مراد: ایہ.... رفتہا لیہ وازای وامتی

زین : بعدین بقا سلام

عند سارة وليليان

سارة : تعالى يابنتي متكسفيش... ماما مش موجودة بتزور صاحبتهاه وھتأخر

ليليان بتعيط وعینھا ورمت ومبقتش عارفه تاخذ نفسها کویس

سارة : اهدی یا حبیبتی کدا هایجرالك حاجة علشان خاطر ایہ دا کله

ليليان :یاریت یجرالی حاجة انا بقیت اکره نفسی

سارة : لا اخص علیکی متقولیش کدا دا انتی اختی وحبیبتی وربنا یعلم من اول یوم شوفتک فیہ وانا حبیبته اوی

ليليان : وانتی کمان کدا واللہ ... بقیتی اکثر من اختی. علشان کدا فکرت فیکی اول واحده

سارة : ها؟ احکیلی فی ایہ ؟

ليليان : زين رFDنى واستغنى عن خدماتى

سارة : ايه طيب ازاي اقصد عملتى حاجة غلط مثلا

ليليان : لا يا سارة معملتش اتفأجت لما دخلت بواحدة معاه ولما استفهمت لقيتها سكرتيرة الجديدة مكانى وقالى استغنيت عنك ورفدى

سارة : طيب ايه مقالتيش اسبابه

ليليان : مستنتش جريت ومشيت اتخفقت

سارة : ليه مستنتش تعرفى اسبابه ايه ...ليه مشيتى بسرعه

ليليان : لا طبعا ... عاوزة يقول ايه عليا ضعيفه ... دا كان بيكلمنى بطريقه وحشه جدا انتى عاوزنى استنى واروح البيت ويقولى انتى طالق

سارة : لا انتى خفتى تروحي يقوم يطلقك خفتى يسبيك

ليليان : انا مكرهتش فى حياتى قده انا عمرى ما هارجعله وكل اللى انتى بتقوليه غلط ف غلط انا مروحتش علشان مينفعش يفضل يكسرنى اكتر من كدا

سارة : هو كان كسرك قبل كدا فى ايه...؟

ليليان اتعصبت : سارة انا ليه حاسه انك بتدافعى عنه لو سمحتى هى ليله هاقضيها عندك وارجع على الشرقيه

سارة: يالهوى ترجعى لاهلك يا ليليان ترجعى بعد كل اللي حكتهولى ترجعى بعد ماقدرتى تهربى تروحي برجلك تانى

ليليان بشجاعه مزيفه : محدش فيهم يقدر يقربلى وبعدين انا خلاص تميت السن القانونى وورثى بقا بتاعى محدش يقدر يمضينى على حاجة حتى لو كان على موتى

سارة : ماهما هاي موتوكى فعلا علشان يورثوكى اهدى كدا امسحى دموعك دى وتعالى نامى شويه ولما تصحى قررى هاتعملى ايه وانا معاكى فى اى حاجة

فى بيت الجارحى

زين : دادة سميحه

دادة سميحه : اهلا يابنى امال فين ليليان

زين : ليليان!!!! .. هى مجتش

دادة سميحه : لا يابنى مجتش. وقلقت عليها بس قولت اكيد معاك

زين اتعصب وطلع تليفونه وجاب رقم كريم

زين : الو

كريم : ايوا يا باشا

زين بحدّة : ليليان هانم فين ؟ وانت فين ؟

كريم : طلعت منهاره من الشركه بعد ما وصلتها بربع ساعه ولما سألتها انتى رايحة فين زعقتلى وقالتلى انك رفدتها واصرت تمشى لوحدها وانا والله حاولت الحقها بس ضاعت منى واختفت

زين بحدّة : ومتصلتش ليه

كريم : تليفونى باظ والله ياباشا وبصلحه

زين قفل قفل معاه واتصل على مراد

مراد : ايه يا زين ؟.

زين : بسرعه ادينى عنوان سارة صاحبته

مراد : سارة مين !!!.... اه صاحبه ليليان طيب اقفل هابعته فى مسج

عاصم : اخيرا ظهرتى يابنت فارس لا وايه جايه برجليكى.

ليليان بعصبيه : مالکش دعوة بيا .. محدش له دعوة بيا وايياااك تفكر تضربنى تانى

عاصم : لا وايه كمان ايه جايه بتخربشى انا مبسوط اوى انا انهاردا اسعد يوم فى حياتى دا ليله ليلتك انهاردا..... يوسف انت مش كنت علوزها براحتك اهى عندك علوز اسمع كل خير

عاصم خرج وليليان خافت وعرفت انها اكبر غلط عملته فى حياتها انها فكرت ترجع

يوسف : اخيرا يا ليلو جتيلى انتى جيتى علشان بتحبينى صح

ليليان : انا بكرهك ومبكرهش حد قدك

يوسف : وانا بحبك وبموت فيكى وبتمناكى فى كل لحظه تعالى يا قلبى

ليليان : ابعد هاموتك يا يوسف لو قربت منى

يوسف مسكها وقلعها طرحه وفضل يقطع فى هدمها وهى بتصرخ جامد

ليليان : الحقونى

ليليان بتصرخ جامد : زيبيبيبيبيبيبي

ليليان فاقت مرة واحدة وسارة بتهديها

ساره : اهدى يا ليليان دا اكيد كابوس

ليليان بتاخذ نفسها : كابوس وحش اوى يا سارة

..اکید ربنا بیدینی انذار علشان مروحش لاهلی

في الوقت دا رن جرس الباب

سارة : هاروح افتح تلاقيها ماما ونسيت المفتاح كالعادة

سارة فتحت اتفأجت بزين واقف قصاها

زین : لیلیان فین ؟

سارة : احم اتفضل حضرتك

زين : ميصحش ادخل ومامتك مش موجودة ... لو سمحتي قولي لليليان تجهز علشان نمشي

لیلان خرجت مندفعه : انت عاوز ايه ها انت مش رفتتی خلاص خلصنا كل واحد فی حاله..

زين ببرود: البسی طرحتك کویس وهاستناکی تحت .. متأخریش

وسابها ونزل ولیلان اتغاضت من برودة فی سرها : ايه یا لیلان مستنیه یصالحك ببوکیه ورد

سارة : لیلان خدی نصحیتی لیکی روحی معاه واسمعی کلامه واحکمی علیه

لیلان بنرفزة : شوفتی جای یکلمنی ازای

سارة : معلش..انتی لو اتأخرتی ثانیه هایطلع وهایطربقها علی دماغنا

لیلان حسست ان کلام سارة صح زين وقت غضبه بیتحول تماما

فی بیت الجارحی

زين بصوت جهوری : انتی ازای تسمحی لنفسك انك تمشی من دماغك کدا ايه مالکیش راجل .

لیلان : مش انت اللى قولتلی مستغنی عنك

زين : انتی مجنونه انا استغنیت عنك فی الشغل مش فی حیاتی شغلی حاجة وحیاتی حاجة

ليليان : لو اللى انت بتقوله صح كنت المفروض تفهمنى تقولى مش عاوزك فى الشغل وتقولى اسبابك ...
انت عاملتنى وحش اوى يا بشمهندس زين

وقالت كلامها الاخير بطريقة

زين بنرفزة : انا معملتكش وحش دى طريقتى وانتى عارفه كدا كويس ومش زين الجارحى اللى بيوضح
اسباب لحد

ليليان زعقت : وانا مش جاريه عندك

زين بحدة : الزمى حدودك علشان لو غضبى طالك هتخافى منى

ليليان بصريخ: بطل تهددنى بقا

زين خرج من الاوضه قبل ما يعمل حاجة ويندم عليها وراح اوضه الرياضه يطلع غيظه فيها احسن

فى الشرقيه

توحيدة : ايمان هاتى رقم عبد الرحمن

ايمان : احم ماما هو انتى خلاص قررتى

توحيدة : ايوا وهاتسمعى وانا بكلمه

توحيدة اتصلت على عبد الرحمن

عبد الرحمن : الو

توحيدة : ازيك يابنى

عبد الرحمن بفرحه : اهلا يا حجه ها؟ قررتى ؟

توحيدة : ايوا يابنى انا موافقه .. بس لسه موافقه قريبي اللى فى سعوديه زين هاتصل بيه ينزل فى اى وقت

عبد الرحمن : براحتك يا حجه المهم موافقتك .

توحيدة : لا المهم موافقه قريبي دة دا الكل فى الكل

عبد الرحمن : تمام ... ممكن ابقا اجيب امى وتقع معاكوا شويه

توحيدة بتنهيده :. ماشى يابنى تشرف فى اى وقت

عند عاصم ويوسف

عاصم : ها ؟ الراجل دا متصلش

يوسف : لسه مستنى اتصاله اهو

تليفون يوسف رن

يوسف : الو عملتوا ايه ؟

:اتصاب ونقلو العناية المركزة

يوسف : هو انت باعتلى واحد حمار مش عارف الفرق بين الاصابه والموت

:متقلقش الامور تعدى وهو فى المستشفى هانخلص عليه

يوسف : عاوز اسمع المرة الجايه كل خير علشان مزعلكش

يوسف قفل معاه وقعد متنرفز

عاصم : ابن الكلب هرب حتى من الموت ... يوسف عزت لو فاق هانروح فى داهيه

يوسف : متقلقش يابابا ... لو هما مش عرفوا هاروح بنفسى واخلص عليه

فى بيت الجارحى

زين بيلعب رياضه و كانه بينتقم منه نفسه وكان متعصب و على اخره تليفونه رن وكان رقم توحيدة قلق جدا :
هو يوم مش باين اصلا

زين : الو

توحيدة : ازيك يا بنى

زين : الحمد لله يا حجه توحيدة اخبارك انتى

توحيدة : انا كويسه .. بس فى عريس كان جاى لايمان يوم الجمعة و كنت عاوزك تقعد معاه يا بنى علشان انت
راجلنا بعد حسن الله يرحمه

زين بهدوء : الف مبروك انشاء الله هاجيلكوا

توحيدة : بس انا يا بنى معرفاهم انك عايش فى السعوديه ومحاسب ومتجوز ومخلف توام

زين : ههههههه ايه دة كله يا حجه ليه كدا

توحيدة : علشان اهل ليليان سألوا عليك وشكوا فيك ولازم اللى يتكلم معاهم يتكلم بثقه ويألف حوار عليهم

زين : ايوا مفهوم تمام..... مفيش مشكله

توحيدة : ليليان اخبارها ايه وحشتنى اوى

زين بتهيده : كويسه

توحيدة : شكلها مجنناك معلش استحملها والله هي غلبانه وبتتأخذ بكلمه الحلوة

زين : ربنا يهديها

زين قفل مع توحيدة واتنهد ووقف يفكر يحل مشكلته ازاي معاها

دادة سميحه : زين يابنى رد عليا

زين فاق على صوتها : احم معلش يا دادة فى حاجة

دادة سميحه : ايوا مراد تحت وعاوزك

زين : طيب تمام هانزله ... لو سمحتى يادادة جهزى العشا لليليان وكوبايه اللبن قبل اى حاجة

فى المكتب

مراد : ايه يا زين انت قلفتني ولا فهمتني اى حاجة ومشيت ومبتردش على فونك

زين : متقلش يا صاحبي الامور تمام

مراد : ايه سبب المشكله دى وليه رفدت ليليان

زين : كدا رفدتها كدا عادى يا عنى ايه اللي فى الموضوع غريب

مراد : ايه الغريب انت بتهزر انت رفدتها فاجأه ومن غير اسباب وجبت مكانها واحدة وانت اصلا مكنش عندك سكرتيرة شخصيه انت اخترعت الشغلانه دى ليها علشان تكون جنبك

زين ببرود : حبيت يكون عندى سكرتيرة شخصيه حبيت الوظيفه دى

مراد : زين بطل البرود دا انا فاهم كويس ليه رفدتها علشان على الباشا صح كلامه عصبك ... بس انت لو اى حد فكر يعاكسها قدامك ايه هاتقتلها وتخلص منها على كدا

زين بعصبيه : اى حد يا مراد يعاكسها قدامى هانسفه لو كنت سبتها وعلى الباشا فضل كل مرا يجى علشان خاطرها هاتبوظلى كل حاجة هاتبوظلى اللي بخططه من سنين عارف هاتبوظو ازاي لما تلاقونى قتلتته قدامكوا كلكو

مراد : انا عارف كويس انك مبتحبوش بس..

زين قطع كلامه وهو متعصب : انا מבحبوش بس قول انا بكرهه .. قول انا عايش بس علشان انتقم منه واحرق قلب ابوة

مراد : طيب اهدى يا صاحبي دا مش حل انك تعيش علشان تنتقم طيب وزمان كنت ساكت دلوقتي بقا في ليليان

زين : مراد متمثلش المثاليه عليا ... انت لما مراتك وابنك اتقتلوا قصاد عنيك منمتش قبل ما تصفيهم كلهم صح

مراد :. زين انا قتلتهم علشان شوقتهم وهما بيموتهم قصاد عيني ليا حق .. بس انت بقا عدواتك مع علي الباشا مبنيه علي الباطل

زين بعصبيه : ومين قالك انها مبنيه علي الباطل ... ومين قالك اني مشوفتش ابوة واحنا بنموت انا وابويا وامى وهو بيضحك ومبسوط و مين قالك ان ابويا متحايلش عليه علشان ينقذنا قبل ما العربيه تولع بينا وانا شوقته بيضحك وبيقوله موووووت بقا يا عز انت وابنك ومراتك انا اللي دبرت الحادثه دى وبتمنى اشوفك وانت بتموت واديك اهو خلاص كلها ثوانى وتسافر فوووق ومترجعش تانى وسابه ومشى انت عارف ان كلامه لسه بيتكرر قدامى وكأنه امبارح وفى ودانى على طول مين قالك ان مكنتش صاحى وشايف الموت ومستتيه وانا طفل صغير مفهمش حاجة لولا عم حسن لما كان ماشى بالصدفه هو اللي انقذنى يامراد كنت موت

ولما حاول ينقذ ابويا العربيه خلاص كانت هاتولع وعم حسن اخدنى وجرينا عارف ياعنى ايه اشوف ابويا وامى يتحرقوا قدام عيني والنار بتحرقهم وبتحرق قلبى. ودا كله مش عاوزنى انتقم منه ومن ابنه

لولا عم حسن اللي خدنى بيته وربانى وعاملنى كانى ابنه ومقصرش معايا لحظه وكان راجل فقير محلطوش حاجة والتانى وهو ابنه مترمخين فى فلوسى وفلوس ابويا الفلوس السبب اللي كانت فى موت ابويا وامى وهاتبقا السبب فى موتهم

مراد اتتهد : اخيرا يا زين اتكلمت دا انا كنت بعانى معاك علشان تتكلم وتقول اللي جواك

زين : واديني اتكلمت هاتعمل ايه؟

دادة سميحة : طب وطى صوتك يابنتى بلاش مشاكل اشربى اللبن ونامى

ليليان مسكت الكوبايه ورمتها فى الارض كسرتها من كتر العصبية والغيط منه

زين كان تحت وسمع حاجة بنتكسر خاف وجرى على ليليان يكون جرالها حاجة ودخل لقاها واقفه بكل عصبية وبتعيط وبتتحداه فى نفس الوقت وكوبايه اللبن مكسورة

زين بحدة : اخرجى برا يا دادة حالا

دادة سميحه : يابنى انا اللى كسرتها وقعت غصب عنى

ليليان بعند : لا انا اللى كسرتها وكويس ان مكسرتش الصينه كلها

دادة سميحه خافت من ردة فعل زين : يالهوى....

زين بصوت مخيف : اخرجى برا يا دادة وبسرعه

دادة سميحه خرجت ومنظر زين ميبشرش بالخير ابدأ وليليان بعد ما كانت بتتحداه بقيت ميتة فى جلدھا من الخوف

زين : تعالى هنا قربى

ليليان بتبعد : لا لا لا انت دا هاتضربنى

زين بصوت عالي : ليليان تعالالى هنا فورا

ليليان بخوف : قولتلك لا.....

[illegible]

خلص البار التامن

ياتررى زين ھاي عمل ايه فى ليليان ؟

ياترى ايه السر اللى بسببه مرات مراد وابنه ماتوا ؟

زين هايوافق على جوازۃ عبد الرحمن من ايمان وخصوصا لما يعرف هو مين؟

(البارت التاسع)

لیلیان : قولتلك لا انت هاتضربنى

زين : هاعد من واحد لتلاته ان مجتيش انتي حرة

لیلیان و هی بتعطیت و بتدرای نفسها علشان تنفادی ضربه : اهو جیت ..

زين صعبت عليه لدرجاتي بتخاف منه ... شدها لحضنه وحاضنها وباس شعرها اللي بيعشقه ومؤخرا بقا عنده ادمان يشم ريحته : هو انا مش قولتلك انا عمرى ما اضربك خايفه ليه تيجى متز عlish منى

ليليان خبت وشها فى حضنه وعيطت وكانها بتشتكى لابوها : انت زعلتنى اوى مع انى معملتش حاجة غلط ومبقولش غير حاضر

زين بحنيه : مش لازم تعملى غلط علشان مش عاوزك تشتغلى يا لى لى

ليليان اتبسطت من دلها دا بس بردوا لازم تفهم ليه رفدها

ليليان : بس انا اتفقت معاك اشتغل صح

زين : لا غلط انتى متفقتيش تشتغلى دا عم حسن الله يرحمه هو اللي كلمنى اشغلك وبعدين ياستى حتى لو انتى اللي كنتى اتفقتى فانا غيرت الاتفاق فيها حاجة دى

ليليان : ماشى بس انت المفروض تقولى اسبابك ... وبعدين انت مش عاوزنى اشتغل عندك ممكن ادور على اى شغل تانى

زين : ولا عندى ولا عند غيرى ... انا مش عاوزك تشتغلى اصلا ركزى فى دراستك وذاكرى

ليليان : انا مقصرتش فى دراستى. وانا لسه عند كلامى قولى اسبابك ايه

زين : وانا لسه عند رأى مش هاقول اسباب ريحى نفسك بقا

ليليان : اوووووف

زين بضحك : ههههههه اووف عليكى انتى... ليليان انا لما قولتلك انا رفدتك يمكن خانى التعبير بس مقصدتش للحظه ان هاسيبك ياريت متكررش تانى اللى عملتى ... لان وقتها مش عارف ردة فعلى هاتكون ايه ...ممكن

ليليان بابتسامه : ممكن

زين مسك وشها بايديه وبخفوت : يالا نفذى العقاب

ليليان بتوهان : عقاب ايه

زين : عقاب اللبن يا لى لى.. .. وكم ان كسرتى كوبايه بيقا عاقبين دبل يا عنى

ليليان اتكسفت : لا لا ابعد يا زين عيب

زين : عيب ايه بس دا انا ناويلك على نيه سودا

ليليان : زي

زين قطع كلامها وباسها برقه وهى للحظه تجمدت بس بعد كذا اتجاوبت معاه وضمته ليها جامد لانها حسست انه ممكن يسبها وهى حبته وعشقتة

زين بعد فترة بعد عنها بياخذ نفسه هو حس انه وصل لمرحلة مبقاش متحكم فى نفسه وهو بيحبها وعاوزها تحبه ومش عاوزها تخاف منه وميعرفش انه بقا كل حياتها ليليان حطت وشها فى حضنه من كسوفها منه

زين بحنيه : يالا ننام علشان انا تعبت واليوم كان متعب وانتى كمان اكيد تعبتي

ليليان مشيت معاه راحت على السرير ونيمها فى حضنه وهى مبسوطه ان زين الرجال مش سابها واحتواها

فى الشرقيه

ايمان بتكلم عبد الرحمن فى التليفون

ايمان : بس انا خايفه من مقابله مامتك لينا دى

عبد الرحمن : والله ما تخافى بالعكس امى حبتك جدا علشان انتى صاحبه ليليان امى طيبه اوى يا ايمى عكس ابويا ساعات بقعد افكر هى ازاي اتجوزت ابويا ووافقت تكمل معاه بعد اللي عمله هو وعمى عاصم فى جدتى وليليان

ايمان: وليليان كمان بتحبها ودايما كانت بتقول عليكوا كل خير حبيبتي كانت نفسها تحضر فرحنا

عبد الرحمن : ايمان بالمناسبه ... احم انا مش هاقدر اعملك فرح انا يدوب هانكتب الكتاب ونمشى انا وانتى ومامتك على طول

ایمان : وماله ماما بتحبه اوى وانا بعزة زى اخويا والمفروض يكون موجود

عبد الرحمن : طيب تمام كدا عاوزة حاجة يا قلبى ...سلام

ایمان : سلام

عبد الرحمن قفل مع ایمان وراح عند احمد اللى مستتنيه

احمد : ايه خلصت يا دكتور

عبد الرحمن : اه يالا علشان نمشى ومتنساش يوم كتب كتاب تكون واقف جنبى

احمد : لا عمرى ما انساه ... بردوا مش هاتعرف ابوك

عبد الرحمن : لا يا احمد لازم كل حاجة تخلص واسافر ويبقا يعرف براحتة

احمد : وانا كمان شايف كدا .. علشان عمك عاصم ميقفش فى الجوازة

عبد الرحمن بشرود : بالعكس عمى عاصم مش هابقف دا لو طایل يسهلى الجوازة هيسهلها انا اكثر واحد عارفه نهايته انا مش عارف اشكرك ازاي لولا انت اللى قولتى اروح واتكلم مع الحجة توحيدة واتشجعت مكنتش وصلت لمرحلة دى ابدًا

احمد : عيب يا عبد الرحمن انت صاحبى وانت جدع وطيب وبتحب ايمان جداوهى اختى وبنت عم حسن
الله يرحمه لازم اقف جنبكوا

صباحا

فى بيت الجارجى

ليليان صحيت من النوم ملقتش زين جنبها غيرت هدومها ونزلت لدادة سميحه

ليليان : صباح الخير يادادة

دادة سميحه : صباح النور يا ست البنات

ليليان : حبيبتي يا دادة بتفكرينى بواحدة عزيزة جدا على قلبى اوعى تكونى زعلانه منى علشان كلمتك
بنرفزة مقصدتتش والله انا بس كنت مخنوقه

دادة سميحه : لا انا عمرى ما ازعل منك اصلا ... يلا تعالى زين بيقولك افطرى واشربى اللبن ... واه فى
العله دى سايبهالك

ليليان : ماشى حضرى الفطار ونفطر مع بعض

دادة سميحه : لا انا هاحضر الفطار واقعد اشرب معاكى الشاى علشان انا بفطر من زمان

ليليان : اللى تشوفيه المهم تقعدى معايا وانا باكل ... انا هاروح اشوف العله دى فيها ايه

زين : شاطرة ... وذاكرى كويس الامتحانات قربت ولا ناويه تسقطى

ليليان : انا اسقط طبعا لا انا اسقط ومعايا زين الجارحى

زين : انتى ناويه على ايه بالظبط ؟.

ليليان : ناويه على كل خير... مش انت رفدتنى استلم بقا

زين : هههههههه احب استلم انا منك اى حاجة

سهيله دخلت وزين بيكلم ليليان

سهيله : زين باشا ... لو سمحت فى اوراق عاوزة تتمضى

ليليان سمعت صوتها اتغاظت جدا منهااااا وحببت تداقيها

ليليان : زين....

زين : نعم

ليليان : قولى سلام ياليليان وبصوت عالى

زين بابتسامه فهم ان ليليان عاوزة تغيظها : سلام يا ليليان

وسهيله اتغاظت انها لسه موجود فى حياه زين اشمعنا هي اللي زين بيعاملها كدا ما هي فضلت قدامه سنين عمرها ماشافته ببضحك ولا بيخاف على حد قدها ولا بيعمل حساب لخوف حد زي ما بيعملها

زين فهم ان سهيله كدبت عليه امبارح ان ليليان راحت الحمام من طريقه ليليان وكمان لما كريم قاله انها مكملتش ربع ساعه ونزلت بتعيط

زين وهو بيمضى الاوراق : سهيله دا اخر انذار ليكي لما نشوف الغلطة التالته هاتغلطيها ولا ايه

سهيله بخوف : زين باشا انذار ايه انا مش فاهمه حاجة

زين بصوت جهورى : سهيله اخرسى انا مبطقش فى حياتي قد الكذب وهارجع واقولك تاني انا صبرى بينفذ بسرعه لو فضلتى تغلطي كثير مش عارف ممكن اعمل فيكي ايه يالا اخرجى برة

مراد داخل لقاه سهيله بتلم الاوراق وهي مرتبكه وخرجت

مراد : هو انت على طول كدة نرفوز يا زين

زين : بت سافله فاكده انها ممكن تضحك عليا... انا سايبها بس بمزاجي ولغرض فى دماغى

مراد : اغراضك دي تودي فى داهيه طلبتني ليه

زين : عشا العمل اللى يوم الجمعة احضرو مكانى

مراد : ليه ؟

زين. : مسافر الشرقيه للحجه توحيدة

مراد : خير ؟ فيها حاجة ؟ لو عاوز انا اروحلها علشان متظهرش فى الصورة تمام عادى

زين : تسلم .. بس انا لازم اكون موجود بنت عم حسن متقدمها عريس ولازم اروح واحضر

مراد : مش غريبه الراجل لسه ميت ويتقدم عريس وكمان مراته وبنته يوافقو...

زين : هى غريبه فعلا والاغرب بقا العريس بيقا مين

مراد : مين ؟

زين : بيقا عبد الرحمن شاكى بن عم ليليان

مراد : لا كذا جنان يا عنى الراجل قبل مايموت هرب بنتهم منهم وخاف عليها وتيجى مراته توافق ان بنته تتجوز من ابنهم ايه الهبل دا

زين : هو فعلا جنان وهبل....

یوسف : اہ مات غار فی ستین داهیہ تاخذہ انا اتأكدت بنفسی

عاصم : الحمد لله انا عاوزك تفضی بقی للیلان وجبہالی یا یوسف انا واثق فیک

یوسف : متقلش انا مش ساکت واللہ وهاجیبها واهو عزت مات وعبد الرحمن شکله ماشی فی جوازته وکل حاجة ماشیہ زی مانا عاوز

عاصم : هو عبد الرحمن ماشی فعلا فی جوازته من ایمان بنت حسن ؟ وابوة فین ؟

یوسف : اہ کل یوم وهناك اظاهر بیتفق مع الولیہ توحیدہ ... وعمی شاکر میعرفش حاجة لکن مراتہ عارفہ کل حاجة

عاصم. : هایفضل طول عمرة شاکر اہل هههههههه

یوسف : یاما نفسی اعمل مشکله لزفت عبد الرحمن واحرق قلبه ومخلیش جوازته تتم من حبیبہ القلب بس ساکت علشان خاطر لیلان لما ترجع مبیقباش غیری

فی شقہ عم حسن

توحیدہ : یا مرحب یا کریمہ نورتی البیت

كريمه ام عبد الرحمن : دا نورك يا حجه والله. ... ازيك يا ايمى

ايمان : الحمد لله يا طنط كويسه

كريمه : مشاء الله عليكى يا ايمان قمورة اوى اصلا طول عمرك جميله ولما كبرتى بقيتى قمر بزيادة

توحيدة : دا من زوقك يا كريمه انتى اللى عينك جميله

كريمه : تسلميلى يا حجه. اتفضللى يا ايمان العلبه دى

ايمان : علبه ايه دى يا طنط

كريمه : دى شبكتك يا قلبى صحيح عبد الرحمن هايتجوز من غير مايعرف ابوة واهله بس انا موجوده
ومنساش الاصول ابدا

توحيدة : بس احنا مش هانقدر نقبل الشبكه دى

كريمه : ليه يا حجه .. مش انتى وافقتى .. لسه فاضل ايه

توحيدة : موافقه زين قريبي انا بعثرة ابنى وهو هايجى يوم الجمعة يقعد مع عبد الرحمن لو وافق هانكتب
كتاب فى نفس اليوم

كريمه : باذن الله يوافق عبد الرحمن ابني طيب ويحب ايمان اوىطيب ممكن تخليها عندك يا حجه ويوم
الجمعه لو قريبك مش موافق هاخذها عادى

توحيدة : مفيش مشكله

كريمه : هاقوم امشى بقا علشان متأخرش عبد الرحمن بيرن علشان انزل

توحيدة : ملحقناش نقعد معاكى مش كفايه العلاقه مقطوعه من سنين

كريمه : يالا ربنا يجازى اللى كان السبب

كريمه مشيت ونزلت لعبد الرحمن

عبد الرحمن : ها يا ماما عملتى ايه كل حاجة تمام

كريمه : متقلقش تمام بس الحجه توحيدة مرضتيش تلبس ايمان الشبكه الا لما قريبها يوافق

عبد الرحمن : اه هاقعد معاه يوم الجمعه ربنا يستر قلبى مش مطمئنى

كريمه : متقلقش يالا نمشى نروح علشان ابوك

كريمه روحت ولقت شاكر قاعد ووشه مبيشرش بالخير ابدًا

شاكر : كنتى فين ؟

كريمه : كنت بزور واحدة صاحبتى

شاكر : وصاحبتك دى توحيدة مرات حسن

كريمه : اه فيها ايه الست جوزها مات وكل الناس راحت وعزتها الا انا مش عيبب مهما كانت خلافتك مع جوزها الله يرحمه ماليش فيه دا واجب ولازم اروح واعزى

عبد الرحمن : يابابا انا مش شايف ماما انها غلطت ... دا مجرد واجب وخلص

شاكر : اه طبعا ياخويا ماهو الموضوع على هواك علشان حبيبته القلب ايمان ... انا قلبى مش مطمئنى من ناحيتكوا انتو الاتنين

كريمه : ايه دا هو انت عندك قلب وبيعرف يطمئنى زى الناس العاديه

شاكر بغضب : ليه هو انا مش بشر

كريمه : لا انت حجر يا شاكر

فى القاهرة

فى قصر على الباشا

الباشا :خليك واخذ بالك كويس من زين علشان هو مش سهل ابدا

على : متخافش وابنك كمان مش سهل

الباشا : لا زين ذكى ولماح ومعاها مراد فهد المخابرات واللى انت داخل عليه مش مريحنى

على : مراد متخافش منه استقال من زمان ومبقاش له فايده بقا له فى الهلس والمسخرة وبس

الباشا : متستهونش بيه اوى كدا علشان دا فى شغله بيعملوله الف حساب ومش معنى انه ساب شغله يبقا خلاص بالعكس الطبع بيغلب

على : ريح بالك انت بس وسيب ابنك ينتقملك من زين الجارحى على نار هاديه وانا هامحيلك اسم عيله الجارحى من الوجود

الباشا بشرود : كنت واثق نفس ثقتك دى وكنت بقول كدا بردوا هامحى اسم عيله الجارحى من الوجود ... بس مقدرتش وزين عاش وبقا غول المعمار بقا غول عن ابوة

فى بيت الجارحى

زين قاعد جنب ليليان على السرير وبيقرا فى الكتاب

ليليان بمّل: زين

زين قفل الكتاب : ايوه

ليليان : ايه الملل دا ماتيجي نتكلم ف اى حاجة

زین : ملل ایہ دی الساعہ ۲ المفروض حضرتک تنامی

ليليان : لا بجد الحياه ممله انا عاوزة ارجع الشغل .. انا كان يومى بيبقى مليون .. يومى بقا فاضى اوى

زين : من يوم ... يوم واحد بقيتي حاسه الحياه ممله .. طيب اتعودى عليها علشان مفيش رجوع الشغل .

ليليان : ايوا صح تلاقيك خايف من ست السلوة سهيله والمعفنه اللي انت جاييها مكاني

زین حب یدایقها: سلوة ومعفه وبعیدین انا مجبش حد معف یشغل عندی لازم کلهم یبقوا برفکت ونورا ممتازة جدا فی شغلها.

ليليان بغيره : امممم قولتلى اسمها نورا اسمها وحش وهى وحشه وبردوا معفنه

[illegible]

ليليان برومانسيه : تصبح على خير يا زين الرجال

زين قرب من شفايفها وباسها بوسه رقيقه : لا انا زينك انتى وبس

اخدها فى حضنه زى كل ليله هو خلاص بقا متعود تنام فى حضنه واقسم بين وبين نفسه مينمش فى مرة الا
وهى فى حضنه

صباحا

سارة : لو سمحت جبلى الدوا دا بسرعه

الصيدلى : ثوانى هاجبهولك من جوا

:السلام عليكم

سارة كانت ضهرها لباب الصيدليه

حست ان الصوت دا تعرفه قلبها دق : يا نهار اسود هى مالها ضلمت كذا ليه

الصيدلى : اتفضلى اهو يا انسه

سارة مرتبكه وبتحاول تغير صوتها : طيب خلص الاستاذ وانا بعدين اصل فى حاجات اسال عليها

الصيدلى استغرب منها ووجه كلامه للشخص: نعم اتفضل يا استاذ

مراد : عاوز اى حاجة لصداع

الصيدلى : اتفضل خد حبايه دلوقتى لو الصداع مستمر خدها بعد ٨ ساعات ... اتفضل ميه

مراد : شكرا معايا ... حسابك

مراد خلص واخد الدوا ومشى

سارة اتنفست اخيرا : الحمد لله ... قولى بقا حسابك علشان امشى

سارة اخدت الدوا ولسه خارجه من باب الصيدليه لقت اللى بيشد ايدها فى شارع جانبى

سارة : يالهوى اوع ايدى يا مجنون انت

مراد : بتغيرى صوتك فى الصيدليه فاكرنى مش هاعرف صوتك ... ياغيبه وبالنسبه لمرايات الصيدليه اللى مبيناكى دى

سارة : وربنا لو مشلتش ايدى لاون عضاك نفس العضه والمرادى هاخليها تجيب دم

مراد : الله بموت فى البنات الشرسه اللى زيك كدا

سارة : اه يا حيوووووان .. ايدى بتوجعنى ... شيل ايدك وبطل كلامك السافل دا

مراد : انا بردوا اللى حيوان وانتى لما عضتيني كنتى ايه عصفورة تعالى نتفق اتفاق ايه رايك اعضك
نفس العضه وفى نفس المكان ونبقا خالصين

سارة : يالهووووووووووى الحقونى

مراد : اتكتمى

الناس اتجمعت حوالينهم

فى ايه يا انسه مالك

مراد : انسه ايه دى المدام

سارة : اخرس ... والنبي ابعده عنى بيتحرش بيا

مراد : اتحرش بيكى ايه فى واحد يتحرش بمراته

: لا حول يا جماعه حلوا مشاكلكوا فى البيت مش فى الشارع كدا

سارة : بيت ايه وشارع ايه ياجدع انت ياتخلصنى منه يا تتزفت تمشى من وشى حالا

:الله يكون فى عونك عليها يا استاذ احنا اسفين ربيها زى مانت عاوز

سارة : الله يخر بيتك فضحتنى لم الدور دا

مراد : مش انتى اللى صوتى انا مالى..... لمى انتى

سارة : خلاص يا جماعه جوزى وبدلع عليه يالا طرقونا

الناس مشيت مستغربين من المجانين دول

سارة : اوعى ايدى كفايه فضايح لغايه كدا

مراد :الفضايح دى انتى اللى عملتيها مش انا... وانتى اللى غلطانه من الاول لما عضتيني انا علشان راجل
مرضتيش ارنك العلقه التمام ولا كان حد قدر يعمل حاجة

سارة : لا حول الله ... انا عضيتك لاسبابى

مراد : والله اقدر اعرف ايه اسبابك

سارة : انك سافل وقليل الادب وبتشقط بنات

مراد : وانتى مالك طب تعرفى كنت بفكر اسبيك واسامحك بس بعد اللى قولتيه والله لا عضك تعالى بقا

مراد مسك دراعها من غيظه وعضها فيه و بعدين سابها ومشى بغل اول واحدة تدايقه كدا وتعصبه طول عمرة بارد. زين دايمما يقوله انت تلاجه يامرادمش سهل حد يعصبه بسهولة مش عارف ليه يمكن علشان شرسه وعنيدة ولا اول واحدة اتجرات عليه وزعقله وشتمته بس هى على بعضها كوكتيل استفزاز ولما شافها لابسه احمر وهو بيكرة اللون دا جدا كرها اكثر

سارة : الله يخربيتك يا حيوان كان يوم مهبب يوم ما شوفتك

فى الجامعه

ليليان : ما لسه بدرى يا ست سارة سايبنى دا كله لوحدى

سارة : اسكتى يا ليليان انا عفاريت الدنيا بتنطط فى وشى

ليليان : ليه مالك يا حبيبتي

سارة : ايدى بتوجعنى اوى يا ليليان الهى يتشك فى قلبه البعيد

ليليان : ايدك مالها ومين البعيد دا

ساره حكت لليليان كل حاجه

لياليان : هههههههههههههههههه مش قادرة والله انكو مجانيين

ساره : بتضحكى .. والله انك باردة

ليليان : يا سارة يا حبيبتي انتى اللى غلطانه من الاول لما فكرتى تعضيه عاوز منه ايه غير يكون فاكرك ويردلك اللى عملتيه .. وبعدين هو انقذك من الولاد اللى كانوا بيجروا وراكى وانتى ردتى اللى عمله بايه بانك تعضيه ههههههه

المفروض كنتی تعتذری

ساره : اعتذر..... لا طبعاً على جنتي انتي مسالمة اوى يا ليليان وانا مش كدا

ليليان : بالعكس انا مش مسالمة ... بس بالعقل كل حاجة هاتيجي طيب انتى تعرفى مينفعش اكون عنيدة مع زين الدنيا تخرب ما بينا حكمى عقلك شويه

ساره : مع دا لا مفيش عقل ربنا ياخدة الحيوان ورملى ايدي

ليليان : يادى النيله مفيش فايده فيكى ابداء.... المهم انا مدايقه جدا وعاوزة ادايق حد

ساره : الله الله فين العقل يا ليليان هانم

ليليان : مالعقل اهو بستخدمه عشان ادايق حد

سارة : وياترى مين الحد دا

ليليان : سهيله سكرتيرة زين يا سارة بت رخمه وشايفه نفسها وملزقه كدا وبتلبس ديق وقصير زى مايكون مش جايه تشتغل ... لا دى جايه علشان تعمله اغراء ومعرفش بتكرهنى ليه وهى السبب اكيد فى ان زين يخلينى اسيب الشغل بصى مش عارفه هى السبب ولا لاه بس انا فعلا محبهاش

سارة : حاسبى بس الدخان اللى بيطلع منك ههههه انتى بتغيرى يابطه على زين ... وبعدين بعد كل كلام دا عليها ومش عارفه بتكرهك ليه؟

ليليان : لا والله انا كنت عادى ومش فى دماغى بس هى اللى كرهها ليا واضح وبعدين يوم ما سيبت الشغل كانت فرحانه اوى

سارة : والمطلوب

ليليان : فكرى معايا كذا عاوزه اعرفها حجمها كويس واعرفها انا ابقا مين بس خايفه من زين متوقعش رد فعله عليا بيقا عامل ازاي

سارة : هاقولك تعملى معاها ايه ... وتعملى كمان مع زين ايه ... بس انتى هتحتاجى تروحي الشركه

ليليان : وماله مااروح تعالى نحضر محاضرات ونظبط الخطه

فى شركه الجارحى

سهيله ونورا قاعدين بيتكلموا

ليليان : هاى

سهيله : ايه دا ... انتى

نورا : هو انتى مش اترفدتى جايه هنا تانى ليه

ليليان اتجاهلت كلام نورا : قولى لزين انى موجودا

سهيله بتريقه : واقوله مين بقا انشاء الله ليليان سكرتيرتك القديمه اللى حضرتك رفدتها ومشيتها من الشركه
كلها عاوزك

ليليان برقه : توتو قوليلو ليليان الجارحى مرات حضرتك

سهيله ونورا اتصدموا من الخبر سهيله كانت متخيله بينهم علاقه عابرة مش مراته

ليليان بتحدى : احسنك تدخلى

سهيله خبطت ودخلت

زين مرفعش عينه من على الورق: فى ايه يا سهيله

سهيله : مرات حضرتك برا ليليان الجارحى

زين قام وقف وراح عند الباب : دخلها فورا و بعد كدا تدخل من غير اذن

ليليان دخلت والباب مفتوح وسهيله واقفه ونورا واقفه برا شايفهم

ليليان قربت من زين وبكل رقتها رفعت نفسها وباسته من خدة : انا جيت

زين فهم هى عاوز تعمل ايه وهو استغل الفرصه و باسها من خدها و ابتسم : نورتى الدنيا كلها وحشتينى

وبص لسهيله : اخرجى انتى واطلبى عصير فراوله لهانم

ليليان كانت مبسوطه اوى ان الخطه نجحت زى ما هى عاوزة واحسن كمان بس لسه ردة فعل زين وافتكرت كلام سارة

سارة : اتسهووووى يا ليليان متعرفيش تتسهوى

زين : تعالى نقعد ها شايفك جايه من غير ما تقوليلى فى حاجة

ليليان برقه : لا مفيش حسيت ان عاوزة اجاى واشوفك

زين : بجد طيب كنتى استنى ساعه بالظبط وهاتشوفينى معاكى فى البيت

ليليان بسهوكه زى ما سارة فهمتها وقربت منه : لا مقدرتش استحمل

زين : لا انا اللي مش هاستحمل... اهدى شويه ... احنا فى الشركه انتى منفذتيش اللي فى دماغك يبقا خلاص

ليليان : هو انت زعلان ان قولت مراتك يا زين

زين : لا طبعا الدنيا كلها عرفت ان متجوز عادى

ليليان بغيرة : امال الهوانم اللي برة دول لما عرفوا منى اتصدموا ليه

زين مستمع بغيرتها : والله هما اتصدموا انا مالى بقا بيهم

ليليان : لا طبعا الغلط غلطك انت ليه مش معرفهم

زين : وانا اعرفهم ليه وبعدين يعرفوا ولا ميعرفوش انا مالى

ليليان : لا طبعا مالك ونص..... حضرتك المفرد...

قطع كلام ليليان دخول سهيله و فى لحظه كانت ليليان قاعدة على رجل زين ومحاوله رقبته وزين اتصدم بس مبينش وقربها منه اكثر

ليليان : بيبي ودينى الملاهى

زين مقدرش يمسك نفسه من الضحك على عقلها : ههه حاضر ههههههه

سهيله شافت المنظر دا اتصدمت معقوله دا زين الجارحى دا اكيد اتغير وبقا واحد تانى لا وبتقوله ودينى الملاهى بيقولها حاضر لا اكيد فى حاجة غلط

زين مبتسم : شكرا يا سهيله حتى العصير هنا واتفضلنى انتى شوفى شغلك

سهيله خرجت هاتولع من اللى شافته

زين قام ووقف ولبس جاكيت بدلته : يالا

ليليان : ايه هاتودينى الملاهى

زين : ههههه لا هانروح فى ملاهى البيت هناك احسن

زين خرج وماسك ايد ليليان والشركه كلها اتفرجت وليليان مبسوطه ان خطتها مشيت زى ماهى عاوزة واكيد الخبر هاينتشر فى الشركه ومحدث يقدر يبص لزينها.

مساء

فی بیت الجارحی

زین بیکلم مراد علی التلیفون

زین : ظبط انت کل حاجة و خلیک صاحی کویس لعلی انا عارف انا باعت مین یا مراد

مراد : متقلش...مظبط کل حاجة

زین : انا لولا موضوع الشرقيه دا كنت روح انا بس اعمل ایه

مراد : قولتلك متقلش ... انت مش واثق فیا ولا ایه

زین : مش هارد علیک ... علشان انت عارف لو كنت قدامی كنت عملت ایه فیک

مراد : سماح یا بیبیہ .. بس الا قولی ایه موضوع انهاردا الشرکه کلها بتتکلم علیک انت و لیلیان

زین : لیلیان ههههه دی کانت جایه الشرکه بتسن سکاکینها لسهیلہ وناویلها

مراد : ربنا يخليها لك يا زين انا عمرى ما شوقتك بتضحك ولا مبسوط قد الفترة دى

زين : ويخليك ليا يا صاحبي

مراد : خلى بالك من نفسك وخذ الحراسه معاك

زين : ايه ياعم مراد هو انا رايع فين دا انا رايع الشرقيه

مراد : بردوا الامر ميسلمش ياعم .. سلام

زين قفل مع مراد ولف لقي ليليان واقفه بتبصله

زين: ليليان انتى واقفه هنا من امتى

ليليان : هو انت رايع الشرقيه ليه يا زين

زين : انتى بتتصنتى عليا ولا ايه

ليليان قربت منه وعيونها كلها دموع : فى ايه رايع ليه متروحش هناك . خليك جنبى

زين : انا جنبك متخافيش ... ومروحش هناك ليه هايعملوا فيا ايه

ليليان بخوف عليه : زين دول شياطين ... علشان خاطري متروحش

زين : حتى لو الحجة توحيدة عاوزنى وقاصدنى

ليليان : ماما توحيدة عاوزك فى ايه

زين اخدها بهدوء وقعدها وقعد جنبها : تعالى فى حضنى

ليليان ارتمت فى حضنه ومش عاوزة تسببه وعماله. تعيط شريط ذكرياتها بيمر قدام عنيتها راح منها ابوها وامها و جدتها وعم حسن بس زين لا الوحيد اللي مش هاتقدر على فراقه

زين : اهدى يالى لى

ليليان بتحاول تهدى : هى ماما توحيدة عاوزك فى ايه

زين : عبد الرحمن ابن عمك متقدم لايمان بنتها

ليليان بفرحه. : بجد اخيرا بودى اخذ الخطوة دى

زين بضيق : بودى مين لامواخذه

ليليان : هههههه بودى ابن عمى شاکر بىحب ايمان اوى يا زين حب طفولته وانا كنت شاهدة

زين : مش سى زفت بودى كانوا عاوزين يجوز هولك بردوا

ليليان : ههههه لا عمرة ما وافق يا زين بالعكس دايمه كان بيساعدنى لما عمى عاصم كان بيحبسنى ويمنع عنى الاكل والميه

زين : هما كانوا بيحبسوكى وبيمنعوا عنك الاكل و الميه

ليليان : اه الحمد لله بس خلصت منهم وادى عبد الرحمن قدر يخلص منهم

ليليان عماله تتكلم ومبسوطه ان عبد الرحمن هایتجوز ايمان

وزين كان فى دنيا تانيه كان بيتخيلها وهى بتعانى وبتعيط علشان كذا عندها كوابيس على طول فى سره :
يومكوا قرب اوى ومش هارحمكوا

ليليان : زين انت فين

زين : معاكى اهو... بتقولى ايه

ليليان : خدينى معاك

زين : انتى اتجننتى .. اخذك فين ... باين عليا غلطت لما قولتلك انا رايح فين

وعبد الرحمن هاعمل ايه لما زين یرفض...

البارت الحادى عشر (١١)

فى الشرقیه

توحیدة بخفوت : لیلان کویسه یا زین

زین : اه کویسه الحمد لله بتسلم علیکو

توحيدة : الله يسلمها خلى بالك منها دى الغاليه حبيبته الغالى

زين : متخفيش فى عنيا هو مين اللى جاى معاه

توحيدة : هو وامه كريمه طيبه ومحترمه واحمد طبعا انت عارفه واحنا وبس

زين : اه بس فى واحدة مع ايمان مين دى

توحيدة : دى سهى بت قليله الادب لزقه فى ايمان اكيد يوسف هو اللى باعتها علشان تنقله كل حاجة

زين : لا لو سمحتى يا حجه توحيدة خلى ايمان تمشيها ... انا مضمنش ايه ممكن اللى يحصل

توحيدة : ليه يابنى هو انت هاترفض

زين : انتى لما جبتينى هنا علشان واثقه فىا صح... بيقا خلاص ثقى فىا ومتقلقيش بس مشوا البنت اللى جوا دى

توحيدة : طيب حاضر عن اذنك هاقوم اقول لايمان

توحيدة قامت ودخلت على ايمان ولقت سهى قاعدة معاها بتساعددها فى اللبس

توحيدية : خلصتى يا ايمان

ايمان : اهو خلاص ياماما هالف الطرحه وبس

توحيدية : طيب ممكن يا سهى تروحي المطبخ تجيلى ميه

سهى : اه طبعا يا طنط ثوانى .

(سهى كانت مبسوطه علشان تخرج تتكلم مع زين وخرجت)

توحيدية : ايمان مشى سهى مبقاش ليها لزوم هنا

ايمان : ازاي يا ماما امشيها انا هاتكسف والله انا اصلا مقولتش ليها حاجة هي اللي جت فجأه وعرفت كل حاجة

توحيدية : لا هي مجتش كدا بالصدفه ... يوسف اللي باعتها علشان تنقله كل حاجة ... مشيها علشان متبوظش الجوازة

ايمان خافت : طيب اعمل ايه ؟

توحيدية : معرفش مشيها قبل ما عبد الرحمن يجى.....

زين : عيونه

ليليان : متضحكش او عى تضحك كشر ماشى... واوعى تكلما وربنا هاز عل البت دى بتكرهينى يا زين
وسافله

زين : ههههههه بتكرهك ليه .. علشان انتى اجمل منها صح ... ماهو العين متكرهش الا احسن منها

ليليان : قولتلك متضحكش ... انت جاي تضحك وانا مش جنبك

زين : امممممم اهو مبضحكش ... وعلى فكرة انا مكلمتهاش دى الحجه توحيدة اللى قالتلى على اسمها ... بس
شكلها جايه تكلمنى دلوقتى

ليليان : او عى تقفل هاز عل وربنا

زين : حاضر يا حبيبى....

ليليان بتوهان : حبيبك مين ؟ الكلام دا ليا

زين بضحك : ههههه امممم ليكى ... احم ثوانى يا حبيبى

زين بجديه : افندم مسمعتش

سهى بدلع : بقولك عاوز تشرب حاجة اعملك ايه

زين : شكرا مش عاوز حاجة

سهى : توتو لازم تقول

زين : قولتك مش عاوز ... لو عوزت حاجة هاقول لحجه توحيدة متشكر

سهى : انا وطنط توحيدة واحد وانا نفسى اعملك حاجة بايدى

زين : هو انتى مش ملاحظه انك عماله تضيعى وقتى وانا عاوز اكلم مراتى لو سمحتى شكرا لخدماتك

سهى : اممموهو انت متجوز مش باين عليك خالص

زين : اه متجوز وتخليلى بقا انى سايب مراتى على التليفون وانتى واقفه بتتكلمى مش عارف فى ايه الصراحه بس اللى عارفو انها حاجة مش تخصك

سهى: اه بس

زين قاطعها : باين حجه توحيدة بتنادى عليكى

سهى : اه عن اذنك

زين : اتفضلى

(سهى مشيت وطبعاً دا كله ليليان كانت على التليفون ومتغاضه من سهى ودلعهـا على زين وفى نفس الوقت مبسوطه جدا من زين وهو بيكسفها).

زين : ايه يا لى لى انتى معايا ؟

ليليان : اه معاك ... هى مشيت

زين : اه ... وانا هاقفل بقى .. خلى بالك من نفسك لغايه ما اجيلك .. سلام يا...

ليليان قطعت كلامه : يا ايه....

زين بضحك : يا لى لى هههههه

ليليان : والله انك رخم سلام

زين قفل معاها وهو بيضحك

توحيدة : كنت بتكلم ليليان

زين : اه ايه اللى عرفك

توحيدية : من ضحكك اللى على وشك دى

زين : يا سلام ماهو ممكن بكلم حد تانى وبضحك برودو

توحيدية : لا بس الضحكه دى من القلب ومش هاتطلع الا اذا كان سببها حد خاطف قلبك

زين :. احم امممم هى خطفته فعلا ها البت دى هاتمشى

توحيدية : اه زمان ايمان بتقولها ... اظمن

ايمان : سهى كدا كل حاجة مضبوطة

سهى : اه

ايمان : طيب انا متشكرة جدا تعبتك معايا .. تقدرى تروحى

سهى : لا عادى انا ممكن اقعد لغايه مالىوم يخلص

ايمان : لا روحى علشان اهلك ميضايقوش ... وبعدين دى لسه اتفاقات ياعنى

سهى اتكسفت ومبقاش ليها عذر علشان تقعد : ماشى يا ايمى .. سلام هامشى بقا

سهی وهی ماشیه بتتکلم فی التلیفون

سهی : زی ماحکتاک کدا دا کله الی حصل

یوسف : ولیه یاعنی عاوزین یمشوکی

سهی : الولیه امها مبطقنیش اصلا علشان کدا تلاقیه عاوزه تمشینی

یوسف : اممم مش مشکله اقلی انتی بقا

سهی : ایه مش هاشوفک

یوسف : بعدین .. سلام

عاصم : ایه مشوها اکید توحیده عرفت انک باعتها علشان تنقلک الاخبار

یوسف : المتخلفه قولتلها روحی متأخر .. راحت بدری اهو مشوها بدری قبل ما زفت یجی

عاصم : طب والواد دا متکلمتش معاه

يوسف : بتقول اتكلمت معاه وهو بيكلم مراته وكسفها

عاصم : ههههه مش قريب توحيدة وحسن عاوزو يكون ايه مثلا صايع لا طبعا لازم يكون من نفس عينتهم

يوسف كان قاعد بيفكر فى كلام سهى ان قد ايه زين دا وسيم اوى وشيك ويعجب اى بنت وقد ايه هى معجبه بيه وتخيل لو ليليان لو شافته ممكن تحبه...

عاصم : ايه انت فين يا استاذ.... مش معايا خالص

يوسف : معلش ... كنت بتقول ايه

عاصم : بقولك مفيش اى اخبار عنها

يوسف : لسه انا كلمت واحد صاحبي بيشتغل فى البنك لو هى صرفت من الكريدت يقولى

عاصم : تمام .. تعجبني بدات تفكر اهو

يوسف : متقلقش انا مش ساكت وهاجيبيها

فى شقه عم حسن

زين وتوحيدة وايمان وكريمه وعبد الرحمن و احمد قاعدين

عبد الرحمن متوتر جدا من نظرات زين : احم اظن ان الحجة توحيدة قالتلك ان عاوز اتجوز ايمان وهى موافقه مبدئيا بس قالتلى ان لازم موافقتك .

زين مستغرب جدا من درجه الشبه بينه وبين ليليان لون عينها ونفس لون شعرها

زين بجديه : اممممم قالتلى ... وقالت انها موافقه هى وايمان ...بس الحقيقه انا مش موافق

الكلمه صدمت الكل

كريمه : ليه يابنى مش موافق عبد الرحمن الحمد لله اخلاقه كويسه ودكتور فى الجامعه ومقتدر ماديا ايه اللى يعيبه

زين : اهله مثلا حجه توحيدة كانت حكتلى عن اهلك وكنت سمعت عن شويه مشاكل من عم حسن الله يرحمه ولو عم حسن كان موجود كان رفضك .. اجاى بقا انا ووافق

عبد الرحمن : وزى ما قولت لحجه توحيدة هاقولك بردوا انا ماليش دعوة باهلى انا اصلا عاوز ابعد عنهم انا هاخذها وهاخاد مامتها واسافر انا مقدم على بعته فى امريكا انا مش عاوز حد من اهلى اصلا ... ليه انت تاخذنى بذنب اهلى .

زين : انا مباخذش حد بذنب حد .. بس دا اللى عندى انا مش موافق

عبد الرحمن اتعصب وقام ووقف : تطلع مين انت.. علشان ترفض ولا توافق امها موافقه وهى موافقه
وبتحبنى وانا بحبها انت مالك اصلا...ولا تكون حاطط عينك عليها

زين قاعد وبكل هدوء : اطلع مين .. اظن حجه توحيدة قالتلك ... اوافق ولا ارفض لا احب اقولك الموضوع
فى ايدى حاطط عيني عليها .. اممم احب اقولك بردوا ان متجوز وبحب مراتى وايمان اختى ... وبعدين
انا مش شايفك مناسب ... ممكن اكون شايف حد تانى مثلا مناسب عنك

عبد الرحمن : انت واحد مستفز ومين دا اللي حضرتك شايفه مناسب عنى بقا محدش يقدر يتقدم لها البلد كلها
عارفه انى بحبهاااا

زين : احترم نفسك وانت قاعد بتتكلم انت مش قاعد فى الشارع علشان تتكلم كدا .. وبعدين مش شرط يتكلم
ويجى يتقدم انا لو طلبت منه يتجوزها هايتجوزها ومش هايرفض

عبد الرحمن بنفس عصبية : يطلع مين دا

زين : احمد مثلا

(الكل اتصدم من كلام زين حتى توحيدة)

احمد :نعم انت بتقول ايه يا استاذ زين ... اهدى بس عبد الرحمن صاحبي وايمان اختى

زين : صاحبك دى تخصك متخصصين وايمان مش اختك وعم حسن كان بيعبك لدرجه انه بيتمناك لبنته
... وانا بقا مكانه وبتمناك لبنته

عبد الرحمن : والله هافتلك ايه اللى انت بتقوله دا احمد وايمان ايه انت عاوز توصل لايه قولى

كريمه : اهدى بس يا عبد الرحمن .. لا حول ولا قوة الا بالله ليه كدا بس يا استاذ زين تكسر بخاطرهم ... انت مش شايفه هابتجنن ازايطيب بلاش ابني ..ايمان انت مش شايف حالتها عامله ازاي... ما تتكلمى يا حجه توحيدة

توحيدة : انا قولت ان الموافقه والرفض فى ايد زين وانا مقدرش اتكلم

ايمان مبطلتش عياط من بدايه كلام زين : ماما ... ارجوكى

توحيدة : اسكتى

عبد الرحمن : وكلامى ليكى يا حجه ... انتى نسييتى

زين : الكلام سهل اوى مثلا انا ممكن اكلملك واقولك كلام قد ايه انا بحبك وبتمنالك الخير وانا من جوايا مش طايقك وبتمنالك الشر كله

عبد الرحمن بنرفزة : قصدك ايه ان بضحك عليهم تقدر تقولى هاكسب ايه وانا بضحك عليها هاخاد ايه من ان اتجوزها واسافر بيه

زين : الله اعلم يمكن عاوز تكسرها ولا تحقق اغراض حد تانى ... هانعرفه مع الايام

عبد الرحمن : الزم حدودكوعلى فكرة انا عارفك كويس وعارف انك زين الجارحى

زين بسخريه : شوفت اهو انا قولت الايام هاتعرفنا انت علوز ايه..... مجبتش سيرة الثوانى

عبد الرحمن : انا مش فاهم قصدك ايه... انت حد معروف اوى وانا شوفتك قبل كدا فمؤتمر فى جامعه القاهرة

زين : تفهم ولا متفهمش ... نهايه الكلام انا مش موافق

كريمه : طيب يابنى متشكرين... يالا يا عبد الرحمن

عبد الرحمن : يالا فين ... انا مش هامشى قبل ما اتجوزها

كريمه : يالا يابنى وعدى الامور دلوقتى وهانتكلم بعدين ... فرصه سعيدة عن اذنكوا

عبد الرحمن : انا هامشى دلوقتى بس ايمان ليا ومش لحد تانى.

عبد الرحمن مشى هو وكريمه

ايمان قامت وقفت : انا معرفش لحد دلوقتى انت مين وتقربلنا ايه وليه اصلا ماما مستنيه موافقتك ... بس انا كمان بقولك لو مش هاكون لعبد الرحمن عمرى ما اكون لحد تانى

توحيدة : بنت .. احترمى نفسك واتكلمى باسلوب احسن من كدا.... ادخلى اوضتك

ایمان دخلت اوضتها واحمد اتکلم

احمد : انا مش فاهم انت ليه عملت كدا يا بشمهندس زين ليه تزعل منى صاحبى وليه تكسر بخاطرهم اصلا

زين : صاحبك دا يخصك انت .. بس انت يا احمد لو انا فعلا وجيت قولتلك اتجوز ايمان هاترفضلى طلبى

احمد : انا يعز عليا ان ارفض طلبك بس اه هارفض علشان حاجتين مهمين .. عبد الرحمن صاحبى ... عبد الرحمن قرب منى وانا مش قدة ولا فى السن ولا التعليم ولا اى حاجة ووقف جنبى وانا لايمكن اعمل كدا فى اى حد مابالك بقا صاحبى اللى افضاله عليا والحاجة التانيه ايمان .. ايمان دى اختى فعلا واهم حاجة حبيبته صاحبى عن اذنك يا بشمهندس

احمد هو كمان مشى ومفضلش الا توحيدة وزين

توحيدة : انا مش هاسألك انت رفضت ليه لانى واثقه فيك وواثقك انك عاوز توصل لحاجة معينه بس بلاش ايمان واحمد ... انا بنتى مش وحشه يا زين علشان اطلب من حد يتجوزها ... حتى لو رفضت عبد الرحمن هى هاتفضل لغايه مايجى نصيبها لغايه باب بيتنا ومتزعزعلش من ايمان هى قالت كدا من حبها لعبد الرحمن

زين : متقلقش من اى حاجة ... ومش زعلان على فكرة منها لو مقاتلش كدا كنت شيكت فى حبها انا هامشى بقا علشان سايب ليليان هناك لوحدها ... لو حاجة حصلت اتصلى وبلغينى

توحيدة : ماشى يا زين.. سلملى على الغاليه

احمد : استنى يا عبد الرحمن ... انا مش بنادى عليك

عبد الرحمن بعصبيه : عاوز ايه ... ولا خلاص ضبط الامور فوق وجای تمثل عليا

كريمه: عيب يا عبد الرحمن دا مهما كان احمد اعقل كلامك

احمد : متشكر يا صاحبي .. عن اذنكوا

عبد الرحمن : استنى ... انت عاوزنى اكون ازاي يا عنى انت اللى حصل فوق دا يرضيك ... انا مخنوق يا احمد مخنوق وحاسس ان مبقتش قادر اتنفس انا اسف... سامحنى مقصدش از علك

كريمه : متز علش يا احمد اعذرو يا بنى والله لسه متخانق معايا علشان اخدته ومشيت

احمد : انت صاحبي وعارف اللى قولته دا من خنقتك بس ... وبعدين كلام مامتك صح انت مكنتش هاتوصل لنتيجه فوق وانت بالطريقه دى اهدى وانشاء الله خير

عبد الرحمن : اهدى ازاي .. وخلص المفروض اسافر والباشا اللى فوق رافض ... انا لايمكن اسافر واسيبيها

احمد : خلاص عاقر متسكتش عاقر لغايه مايوافق...وزى ما قدرت تقنع امها ... بردوا هاتقدر تقنع زين بس بالهدوء

عبد الرحمن : هدوء ايه بس هو دا ينفع معاه هدوء انا مشفتتش فى حياتى انسان مستقر زيه كدا

زين فى الطريق للقاهرة

زين : الو

مراد : ايه خلصت

زين : اه خلاص انت فين

مراد : سايق اهو رايح المطعم

زين : طيب لو قدرت اوصل بدرى وانت مكنتش خلصت لسه هاجيك

مراد : طيب سلام

*****"

فى بيت سارة

سارة : اروح فين انا ياماما انامالى اصلا ... هو انتى وخالتو مالكوش حد الا انا.... سارة روى جيبى دوا
لخالتك ... سارة الحقى بنت خالتك واقعه فى مصيبه روى الحقيها.

:ياعنى خالتك متصله تعيط وتقول بنتها فى حد خبطها بالعرييه وهى مش قادرة تروح وبتستجد بيكى و
تقولى لا دى تربيتى ليكى

سارة : وايه بنتها ماتت اصل البت دى مدلعه وانا محبهاش

يابنتى الله يهديكى قومي روحى شوفيها واطمنى عليها وجيبها

سارة : يووووو يادى سارة وسنين سارة الله يخذك يا ماهيتاب الكلب

سارة وصلت المستشفى وسألت على اوضه بنت خالتها

سارة : مانتى كويسه اهو وقردة امال ايه بتعيطى ليه

ماهيتاب بنت خاله سارة وفى ثانويه بس مدلعه : هو انتى اللى جيتى انا قولت لمامى بلاش انتى

سارة : مامى ... امال مش مامى متعشيش الدور يابنت فتحيه ... انا على اخرى منك ومن امك ومن امى

مهيتاب : ايه بنت فتحيه دى وبعدين انتى مش شايفه قد ايه انا تعبانة انا رجلى مكسورة

سارة : هو فين اللى عمل فيكى كدا... علشان اشكرة

مهيتاب : تشكريه وانا اللى قولت انك هاتسجنيه علشان خبطنى

سارة: اسجن ايه بقولك عفا الله عما سلف مش مشكله رجلك اتكسرت عادى يا عنى خلينا اقومك واوصلك

الباب خبط

سارة : ادخل

:السلام عليكم

سارة : يانهار اسود انت انت ماشى ورايا ولا ايه

مراد : لا بجد مكنتش ناقصك ... لا وكمان لابسه احمر يانهار اسود ابعدى عنى وشى

سارة : ابعد عن وشك ايه يا اهيل انت.... انت الى جاى وبتخبط علينا

مراد : لemy نفسك علشان انا على اخرى ومش هاستحمل طول له لسانك

سارة : اطلع برا

مراد اتجاهلها : الف سلامه عليكى يا قمر ... انا مقصدتش اخبطك ابدأ

سارة : قولى بقا انت اللى خبطهادا انا هاروح فيك فى ستين داهيه.... دا انا هاسجناك

مراد : انتى مالك انتى بتدخلى ليه اما انك باردة بصحيح

ماهيتاب : سارة انتى مش قولتى عفا الله.....

سارة : اخرسى انتى انا بقا مالى دى تبقا اختى

مراد : دی اختك

ماهیتاب : لا مش اختی دی بنت خالتی

مراد : اه وانا بقول القمر دا يبقی اخت دی ازای

ساره : ومالى بقايا عنياااااا

مراد : هههههه بصي لنفسك للمرايه وشوفي نفسك

ماہیتاب : ہ

سارة : عجبتك يا حيوانه مش كنتي عماله تقوليلي اسجنى اللي خبطني

ماہیتاب بدلے : غیرت رآی کفایہ انک جیت واطمنت علیا

مراد : لا دا اقل حاجة ... ممكن ياقمر رقم تليفونك علشان اطمن عليكي

سارة : نهارك اسود بتشقط البت قدامى انت ايه صغير وكبير مش عاتق حد

مراد: انا لازم امشى ورايا حاجة مهمه جدا ... هاكلملك يا.....

ماهيتاب بدلع : ماهيتاب

مراد بضحك: مين اللى تاب هههه

ماهيتاب : هههههههه دمك خفيف

سارة : دا دمه يلطش بتضحكى على ايه دا ظريف

مراد : والله ماحد ظريف الا انتى ... بتتدخلى ليه

سارة : طيب يا توتو خلى البرنس يوصلك اظن انتى هاتموتى وتوصلى لدا انا ماشيه

سارة مشيت ورزعت الباب وراها

مراد : مين العنيفه دى

مراد : لو سمحتى متلبيشش اللون الاحمر علشان بيعصبنى ...

سارة : وانت مالك ؟ ...

مراد قاطعها : اه وخدى الكشف دا

مراد ضربها على وشها وتحديددا على قورتها ومشى بسرعه يضحك .

سارة فاقت من الصدمه : اه يا حيوووووان

مراد مشى وساب سارة فى صدمتها وماهيتاب اللى فاكدة انه هايوصلها

سارة : ايه ياست الحسن والجمال ... الباشا خلع

ماهيتاب : مش مشكله ... بس قد ايه زوق وعسل وجنتل مان وامور اوى

سارة : امور وجنتل مان دا حيوووووان ... يالا ياختى علشان اوصلك

على التليفون بين مراد وزين

زين : يا عنى انت كويس فيك حاجة..

مراد : والله كويس او كنت كويس لغايه ماشوفتها عكرتلى دمي

زين : مين دى

مراد : بعدين.... انا اتصلت بعلى وقولتله ان عملت حادثه بسيطه وانت مسافر واجلنا الاجتماع وهانبقا نبلغه المعاد امتى

زين : كويس وانا قربت اوصل ... اجيلك

مراد : ما قولتلك كويس يا زين

زين : انا غلطان .. سلام

فى الشرقيه

ايمان : ازاي تسمحيه يعمل كذا مين دا .. انا اول مرة اشوفه مين دا علشان يتحكم فيا

توحيدة : اخرسى ومتعلش صوتك عليا ودا قريبي قولتلك دا حبيب ابوكى .. ابوكى كان بيحبه اوى ...
وبعدين عاوزة ايه عبد الرحمن يقول مالكيش رجاله

ایمان : اسفه یا ماما... یا ماما علشان خاطری کلمیه اقنعه تانی والله عبد الرحمن کویس وغیر اهله

توحیدہ انتهدت : ماشی .. بس بردوا عاوزة اقولك عبد الرحمن لو بیحبك هایعافر لغایه ما یوصلك ... سیبی
ربنا یسرلك امورك یابنتی واللی فیہ الخیر یقدمه ربنا

ایمان : یارب یسرلی اموری

فی بیت الجارحی

زین: مساء الخیر

لیلان : زین ... انت جیت

لیلان قامت تجری علیه حضنته فرحتها بیه متتوصفش انه رجع بالسلامه كانت خایفه علیه ليقابل اعمامها

زین ما صدق حضنته ... قد ایه هو کان محتاج حضنها بعد یوم طویل زی دا

لیلان : انت کویس ... تعبان

زین : اه کویس ... الحمد لله

لیلان : عملتوا ایه .. شوفت عبد الرحمن

زين : اه شوقته ... فيه شبه كبير منك

ليليان : اه فعلا شبه بعض عمى شاكر شبه بابا جدا وانا شبه بابا .. فانا وعبد الرحمن شبه بعض .

زين : اممممممم

ليليان: ها كتبتوا الكتاب..

زين : لا ... انا رفضته.

ليليان بعدت عن حضنه : ليه يا زين.

زين شدها تانى لحضنه : متبعديش عن حضنى وليه متوجعيش دماغك الحلوة دى انا عاوزك تذاكرى
وبس

ليليان : زين متكسرش قلبهم. .. انت ترضى حد يكسر قلبك

زين : مفيش حد يقدر يكسره غيرك انتى انتى ترضى تكسرى قلبى ؟

ليليان : عمرى ما اقدر اعمل كدا

زین : خلاص متحظنیش فی مقارنه مع حد ... وبعدين انا فعلا تعبان وجعان نوم وعندی بکرا یوم طویل فی الشرکه ممکن ننام بقا

ليليان : امممم ماشي انا سمحتلك تنام علشان انت بس تعبان واهرب مني براحتك

في الجامعه

[illegible]

ساره : انتى بتضحكى وانا مش عارفه انام من الغيظ .. دا ادانى واحد كشاف يا ليليان

[illegible]

سارة : اضحكى..... دا انا بطلب من ربنا يجمعنى بيه كمان مرة بس وانا انتقم منه

ليليان : هههههه يارب ياستي تشوفيه بس هاتعملي في ايه ايه سارة

ساره : هاخنقه هاموته البجح كان بيشقطن بنت خالتي قدامي

ليليان : والله انه لذيق.

سارة : لذيذ.... تمام استنى اسجلك وابعثها لزین

لیلان : لا زین ایه بس ... من حق كنت عاوزة اروحله الشركه

سارة : لیه ؟!..

لیلان : حوار كذا هاحكيلك بعدین... طيب اقولك تعالى معايا اتفرجى على الشركه مش انتى نفسك تروحیها واحكيلك واحنا ماشیین

سارة : اشطایلا

لیلان وسارة تحت مبنى الشركه

سارة : بقولك اطلعى انتى لغايه ما اروح اجبلى حاجة اشربها

لیلان : طيب متتأخريش

لیلان طلعت ووصلت مكتب زین والمرادى دخلت ومستتنش سهيله تتدخل تستأذن ودا غاظ سهيله جدا

لیلان : زین

زین : لیلان ...تعالى.. شایفك بقيتى تیجى الشركه اكثر ماكنتى بتشتغلى فیها

ليليان بقمصه : ماجيش ياعنى ايه المقابله الوحشه دى

زين : هههههه والله ..

ليليان راحت وقعدت على المكتب قدامه : لا انا ز علانه صالحنى

زين :طيب وطى كدا وانا اصالحك.

ليليان ضحكت ووطت وهو باسها من خدها : متز عlish يا لى لى

ليليان : عفونا عنك انا كنت جايه اتكلم معاك فى موضوع

زين شدها وقعدها على رجله : اتكلمى براحتك بقا انا كدا اعرف اركز كويس فى كلامك

سارة : يا ماما انا فى مشوار مش هاعرف اجاى وبعدين انا عملت اللى عليا امبارح وجبتها من المستشفى

:لازم تيجى يا سارة حتى لو شويه

سارة : طيب هاشوف كدا واكلمك ... ماما اقفلى بس بسرعه

سارة شافت مراد بيركن عربيته وداخل الشركه .. استخبت بسرعه وحلفت لتنتقم منه

سارة : ههههه وقعت تحت ايدى

سهيله : حضرتك مينفعش تدخل من غير معاد

:انا لازم ادخل ودلوقتى اوعى كدا من سكتى

زين كان قاعد على كرسى و ليليان قاعدة على رجله وبتحاول تقنعه بموضوع عبد الرحمن وايمان وهو مستمتع جدا بيها وتقريبا مش مركز مع كلامها وفجأه الباب اتفتح ودخل منه حد

:ايه ليليان

ليليان : عبد الرحمن

روايه (عشق الزين)

البارت الثانى عشر

فى شركه الجارحى

لیلیان : عبد الرحمن ؟..

عبد الرحمن : لیلیان .. انتی بتعملی ایه هنا وازای قاعدة على رجله كذا انطقی

لیلیان بخوف : ماهو ...ااااااه

زین : ماهو ایه انتی کمان ... انت داخل شرکتی ومکتبی وبتزق اعتراف نفسك ...وبعدین یا محترم دی تبقا مراتی

عبد الرحمن : انت اتجوزتهااا ازای ... وازای اصلا تتجوز بدون علم اهلها

زین باستفزاز: هما فین اهلها دول ؟؟ !

لیلیان : زین لو سمحت .. سیبنی اشرح لعبد الرحمن

زین بعصبیه : تشریحی ایه ونیلہ ایه انشاءالله عنه ما فهم حاجة .. انا اللى عندی قولته انتی مراتی .. وبعدین انت جای لیه هو انا مش رفضتك امبارح واطن انت عارف زین الجارحی ولو مش عارفنی اسأل عنی واعرف انی مبرجعتش فی کلمه قولتها فاااااهم

عبد الرحمن راح قعد على كرسى وبرود : لا مش فاهم وعلى فكرة انت غصب عنك هتوافق على جوازتي من ايمان الا اذا

زین : الا اذا ایه انطق...وبعدین حاسب على كلامك كويس معايا انا مفیش حاجة بعملها غصب ابدًا

عبد الرحمن بعصبيه : عادى ممكن باتصال بسيط لعمى وابويا واقولهم على مكانها

زين : ايوا قول اللى جواك ... بس اقولك اعلى ما فى خيلك اركبه ولا يهمنى

ليليان بعصبيه : بس كفايه ... انتو عاوزين ايه منى انتوا واقفين لبعض على الكلمة ليه وعلشان خاطر ايه

عبد الرحمن : ومش سألتيه ليه هو رافض جوزاتى من ايمان ليه عاوز يفرقنا انا لغايه دلوقتى مش لاقى سبب معين لرفضه ليا

ليليان : زين لو سمحت اقعد خيلنا نتكلم براحه وبهدوء.... على فكرة يا زين عبد الرحمن زى اخويا و على فكرة كمان هو اللى هربنى يوم جوازتى من الشيخ وعمره ما أذانى ابدأ ... انت ليه رافضه اوى كدا

عبد الرحمن بهدوء : على يافكرة يا بشمهندس انا بحب ايمان اوى انا مش عاوز حاجة غيرها انا هابعد عن اهلى واسافر ومش ناوى ارجع تانى ... ليليان مكنتش الضحية الوحيدة فى العيله دى .. انا كمان ابويا طول عمرة ظل عمى وماشى وراة فى اى حاجة وعمره ماحسسنى بحبه .. جدتى وامى وليليان اللى كانوا بيحبونى وانا بحبهم ... جدتى وماتت وليليان والحمد لله ربنا كرمها ومشيت بعيد عنهم وامى رافضه تسبب بيتها وابويا وعندها امل ان ابويا يرجع زى زمان وانا فقدت الامل فيه وعاوز اعيش مع الانسانه اللى بحبها

زين : ليليان لو سمحتى اخرجى

ليليان : نعم ؟ اخرج فين .. زين انت بتقول ايه

زين : اللى قولتهولك اسمعى واخرجى برا ..لو عاوزنى اسمع منه

عبد الرحمن : كلامه صح ... اخرجى انتى علشان نعرف نتكلم كويس

ليليان بخفوت وقربت من زين تاخد شنطتها : ماشى يا زين .. ماشى .

ليليان خرجت

زين : بتحبها بقالك قد ايه

عبد الرحمن : من ٢٠ سنه لما شوفتها ببى صغنه حبيتها واتعلقت بيها جدا وكبرت قدامى وعلى ايدى وربتها ونفسى تبقا مراتى انا بقالى. سنين بعافر علشان خاطرها ولسه بردوا بعافر وعندى استعداد اعافر عمرى كله بس تبقا ليا

زين : ومروحتش ليه لابوها لما كان عايش

عبد الرحمن : كان هايرفض

زين : ادبك قولت كان هايرفض .. انت عاوزنى انا بقا اوافق

عبد الرحمن : عم حسن كان هايرفض علشان مبيحبش ابويا ولا عمى عاصم بس انت قصدك ايه ان كنت مكنتش هاروح مثلا وهو عايش واتقدم واستنيت الفرصه لما مات واتقدمت

زين : اممم ما هو دا اللى باين

عبد الرحمن : لا طبعا لو عم حسن كان لسه عايش كنت روحت واتقدمت انا اللى مانعنى هو حاجة واحدة بس ليليان موضوعها كان لازم يخلص والحمد لله قدرت اهربها لعم حسن يومها وانا واثق ان عمرة ما هايفرط فيها ابدا ولما الحمد لله ليليان هربت مكلمناش حاجة وهو مات .. انا قدمت على البعثة ووافقوا وفكرت اتقدم واخذها واسافر ومرجعش تانى

زين : ولما تاخذها وتسافر مش هاتحن لاهلك

عبد الرحمن : هاسالك نفس السؤال .. ليليان بتحن لاهلها

....اجاوب انا و هارد واقولك لا مبتحنش عارف ليه علشان مشفتش منهم الا كل شر وانا كمان كدا زيها مش هاحن الوحيدة الى هافكر فيها هي امي وانا فكرت ان كل فترة هابعثها وتسافرلى

زين : انت عارف لو مكنتش جيت انهاردا .. كنت قولت انك بتمثل ومبتحبهاش وعلى فكرة انا كنت واثق انك جاى وكنت مستنيك علشان شوفت حبها فى عينك امبارح

عبد الرحمن باستغراب: طيب لما انت شايف حبها فى عنيا وواثق اني جاى.. وفهمتني كويس ليه رفضتني اصلا امبارح ليه عاملتني كدا

زين بهدوء: لازم اعمل كدا .. عم حسن مكنش شخص عادى بالنسباليلازم اتأني وانا بسلم بنته لعريسها .. وخصوصا لو عريسها دا له اهل هو بيكرهم وجه قبل كدا وجوزني بنتهم علشان يحميها منهم ... بيقا ليا الحق اخاف على بنته ولا لاه

عبد الرحمن : طبعا ليك حق ... بس انت عيشتني اسود ايام حياتي ... بس اعتبر انك كدا موافق

زين بابتسامه : انت شايف ايه ؟

عبدالرحمن : طيب ايه هاتقدر تيجى بكرة نكتب الكتاب علشان المفروض اسافر بعد بكرة

زين : امم انشاء الله هاجى

عبد الرحمن : احم كنت عاوز اقولك على حاجة واشكرك كمان

زين : اتفضل قول وشكر ايه دا

عبد الرحمن : شكرا انك حميت ليليان واتجوزتها وانت مش مجبر على كدا ... وعاوز اقولك انا بعفيك من الجوازة دى طلق ليليان وهاخذها معنا واحنا مسافرين وهما مش هيقدرنا يوصلوا ليها

زين : تصدق بالله.... قول لا اله الا الله

عبد الرحمن: لا اله الا الله.

زين : انت لو فكرت تعيد الكلام اللى قولته دلوقتىهاقوم واكسر الاوضه دى عليك حته حته وماهارحمك ابدا

عبدالرحمن بضحك : هههه ليه بس انا كنت بقو...

زين : دكتور عبد الرحمن لو عاوز تتجوز ايمان وبكرا وميحصلش اى تأجيل بيقا تسكت خالص وياريت متجيش سيرتها تانى على لسانك

عبد الرحمن وهو مستغرب : سيرة مين

زين : ليليان... ليليان الجارحي

عبد الرحمن : زى مانت خايف على ايمان انا كمان خايف على اختى وبنت عمى ... ومحتاج منك وعد لو زهقت من حمايتها وفكرت تسببها مش تجرحها وانا موجود

زين : انا ولا هاسببها ولا هازهق منها...ويا لا علشان تلحق تضبط امورك لغايه بكرة

عبد الرحمن: استأذن انا ... بس هي فين اطمن عليها قبل ما امشي

زين : يادى النيله اطمن عليها وانا مش جاى بكرا ولا في كتب كتاب

عبد الرحمن : ههههههههههههه لا سلميلي عليها ... سلام

زين : عبد الرحمن مش محتاح اقولك بلاش حد يعرف ان ليليان اتجوزت ولا عندي ... هي. مش جاهزة تواجههم وانا ماشي معاها خطوة بخطوة ولما تكون جاهزة للحظة دي انا هاقولهم بنفسى

عبد الرحمن : من غير ما تقول ... انا كنت ناوي اعمل كدا ... عن اذنك

سارة بصوت واطى جدا : الو

ليليان : سارة انتى فين ... انتى مالك بتتكلمى بصوت واطى اوى كدا ايه ... انتى روحتى

سارة : لا مروحتش .. انا فى مصيبه

ليليان : مصيبه ايه... انتى فين

سارة : انا فى الزفته الشركه ... انا مستخبيه ومتسألنيش فين انا نفسى مش عارفه

ليليان : اهدى كدا انتى مستخبيه فين بالظبط وانا اجيالك

سارة : وربنا ما اعرف هو جوزك دا ايه دا كله مبنى فى ميه اسانسير وميه سلم .. بصى انا معرفش انا كنت بجرى ركبت اسانسير ووصلت اخر دور لقيت اوضه فتحته لقيتها ضلمه ومفيهاش حد دخلت استخبيت فيها

ليليان : طيب تمام .. احنا كدا فى نفس الدور انتى فى دور رؤساء الاقسام ... هادور عليكى اهو

سارة : بس بسرعه قبل ما ابولهب يلاقينى ويقتلنى

ليليان : ابو لهب ايه وانتى عملتى ايه

سارة : معملتش فاكهة الحمار اللى حكتلك عن الصبح ... اهو التور دا لقيته بيركن عربيته ويبدخل الشركه الصراحه الدم غلى فى عروقى.... قولت لازم انتقم ... روحى اشتريت جردل دهان لونه احمر وكبيته كله على العربيه وبالقلم اللى معايا ... مضتله على العربيه خربشتها ههههه

سارة : مش انت بتكرة اللون الاحمر فاكيد فيه علاقه بينك وبينه زى التور واللون الاحمر كدا

مراد بصوت جهورى : انا توووووور دا انتى ليله اهلك سودا مش هاسيبك الا لما اقتلك

سارة طلعت تجرى فى الاوضه : ينهار اسوود... اهدى ياشبح

مراد : شبح يا حيوانه يا قذرة يا بيئه انتى ازاي جالك الجراء وتلمسى عربيتى وتكبى عليها دهان لونه احمر يا حيوانه

سارة: والله ما حد حيوان الا انت ... ما تلم نفسك يا جدع انت.... واقولك تستاهل اللى انا عملته فيك

مراد فى لحظه دى فقد اعصابه وطلع مسدسه : هاقتلك ... وربنا لاقتلك

سارة : يالهووووووى الحقووووونى ابو لهب هايموتنى

الكل اتجمع برا من الصوت وليليان جت وفتحت الباب واتصدمت من سارة اللى فوق المكتب وماسكه انتيكة فى ايديها كأنها بدافع عن نفسها بيها ومراد واقف قدامها يبصوب مسدسه ناحيتها

ليليان وقفت قدام مراد: اهدى يا استاذ مراد.... معلش امسحها فيا انا

مراد : اطلعى انتى منها .. انتى مرات صاحبى

ليليان: وهى صاحبه مرات صاحبك لو سمحت اهدى وانا هاخليها تعتذرلك

سارة : اسكتى يا ليليان هو فاكِر نفسه مين مازنجر ... فاكِرنى هاخاف منه ولا من مسدسه تلاقى المسدس دا لعبه وبيرش ميه فى الآخر

مراد : مانا هاخليه يرش ميه عليكى دلوقتى

ليليان : اسكتى يا سارة انتى مش شايفه منظرو عامل ازاي دا هايصور قتيل

سارة : ولا يهز فيا شعرة.... لو جدع اضربنى بالمسدس

مراد ضرب طلقه وعدت سارة بسنتى واحد والكل صوت حتى ليليان اتخضت وكان هايغمى عليها

زين سمع صوت ضرب نار طلع يجرى ولقاه الكل متجمع وبيتفرج زعق بكل صوته : فى ايه بتتفرجوا على ايه او عوا كدا

ودخل لقاه مراد واقف وليليان قدامه وملاحها كلها خوف ورعب وسارة على المكتب خايفه هى كمان بس مش مبينه وبتستعد لحاجة

زين : فى ايه يامراد .. انت ضربت نار ولا ايه

مراد مبيردش بس باصص لسارة بتحدى وبيستعد هو كمان لحاجة

زين قرب من ليليان واخدها فى حضنه : مالك خايفه ليه كدا جسمك متلج

ليليان بخوف: مراد ضرب نار علينا وكانت هاتيجى فينا

زين: مراد نزل الزفت دا من ايدك

سارة بتحدى رغم الخوف اللي جواها: اه كخ يا بابا نزله عيب كدا متلعبش بالحاجات دى

مراد فى لحظه دى ضرب طلقه تانيه فوق راسها الوضع كان مخيف جدا من بدايه موظفين الشركه اللي اول مرة يشوفوا مراد كدا وبالعصبيه دى و زين الى كان بيحاول يقرب من مراد ياخذ منه المسدس لانه حس ان صاحبه خلاص فقد كل ذرة عقل و ليليان الخوف ماليا وبدا تفتكر لحظات مكنش عاوزة تفتكرها وسارة اللي خافت فعلا لان فى الطلقتين كانوا قريبين منها جدا ووممكن لو اتحركت لحظه كانت ماتت

زين : ليليان خدى صاحبك واطلعى روحى يالا

ليليان بتحاول تجمع اعصابها واخذت سارة وخرجت

زين : كل واحد على مكتبه مش عاوز واحد واقف هنا

سهيله : انتى اتجننتى يا نورا ايه اللي عملتيه دا

نورا : يالهوى وطى صوتك بقا ... مش انتى اللي عاوزة تخلصى منها انا هاخلصك منها وللا بد

سهيله : تقومى تفكرى تموتيتها .. موووت ... زين الجارحى لو عرف حاجة هايقتلنا

نورا : صحصحى كذا معايا ولا هايعرف انا عطلت الكاميرات خلاص ... والاسانسير كتبت ورقه ان فيه عطل فنى ويرجى استخدام السلم ودور دا مفيهوش الا سلم الطوارئ دلوقتى هما هايروحوا يركبو الاسانسير هايلاقوا الورقه هايسالو عن السلم هايعرفوا هاينزلو وتلاقى الزيت وتقع تتكسر وتموت الموضوع بسيط مفيهوش اى خطورة ... وصاحبته الى هاتشيل الليله

سهيله : وافرض بقا يا ناصحه صاحبته الى نزلت الاول مش هى ايه العمل وقتها

نورا : لا متخافيش فى وقت الخناقه انا دخلت فى الاوضه واخذت الشنطه بتاعتها ومحدث اخذ باله وكلفت بنت من الموظفين الجداد ينادوا عليها اول ما توصل للسلم علشان تديها الشنطه بس تكون النيله التانيه نزلت

سهيله : اما دا لو حصل زى مانتى مخططه ليكى الشهد والله

نورة : متخفيش كل حاجة تمام

ليليان : اووووف ايه الى عطله دا بس

سارة : لو سمحت الاسانسير متعطل وبيقولو يرجى استخدام السلم هو فين

احد الموظفين : هنا مفيش الا سلم الطوارئ استخدميه وهاتنزلى على الدور الى بعدة هاتلاقى كذا اسانسير شوفى انهى واحد شغال

سارة : متشكرين فين السلم دا بقا

:آخر الطرقة على الشمال

ليليان : انتى مش شايفه انك زودتيها اوى مع مراد

سارة : ليليان متتكلميش لو سمحتى فى الموضوع دا ... ياعنى ضرب عليا نار وانتى كمان بدافعى عنه

ليليان : لا مبدافعش بس شايفه انك مكبرة الموضوع من الاول ومش مقتنعه باسبابك..... يلا خلىنا ننزل

:لو سمحتى يا انسه

سارة وليليان لفوا والبنت شاورت لسارة تيجى تكلمها

ليليان : روحى شوفيها وانا هانزل الدور الى تحت اشوف العطل فى الشركه كلها ولا ايه

سارة : طيب

سارة راحت للبنت اللى ادتها شنطتها وسارة شكرتها جدا لانها ناسيها فعلا وكانت ماشيه

فى الوقت دا مخطط نورة وسهيله مشى صح وليليان نزلت على السلم اللى فى نصه بالظبط رجليها اتزحقلت بسبب الزيت وحاولت تتحكم فى نفسها لغايه ما قدرت توصل وتقف بس رجليها فقدت السيطرة عليها ووقعت اتخبطت فى حديدة واغمى عليها محسش باى حاجة ودا كله حصل فى ثوانى

مراد : او عوا يا متخلفين افتحو الباب من الدور الى تحت ازاي سايبنها كدا وبتتفرجوا

:ياباشا الباب القفل بتاعه مكسور و مش عارفين نفتحه وبعتنا نجيب حد يقدر يفتحه

مراد : زين فوق كدا .. وتعال نكسر الباب اللي تحت .. بسرعه مفيش وقت

زين ومراد جريوا على الاسانسير وركبوة وفي الوقت دا مكنش فين ورقه على الاسانسير ونزلوا الدور اللي تحت وحاولوا يكسروا الباب وفعلا نجحوا وكسروا وزين اخذ ليليان وجرى بيها وسارة ومراد وراهم

زين حطها في العربيه وساق باقصى سرعه على المستشفى

وسارة لقت مراد بيركب عربيه تانيه غير اللي بوظتها

سارة بتعيط جامد: لو سمحت خدنى معاك .. والنبي

مراد سكت وركب العربيه ومشى كان مخنوق منها جدا ... بس في حاجة خلته يرجع تاني مش عارف ايه هي. يمكن صعبت عليه لما لقاها بالمنظر دا و يمكن حس بخوفها على صاحبتها مراد رجع ووقف العربيه قدامها وفتحلها الباب

مراد : اركبى بسرعه

سارة بتعيط : متشكرة جدا

مراد :انا مش ركبتك علشان خاطر سواد عيونك .. انا ركبت علشان انتى متعرفيش زين هاياخذها انهى
مستشفى ... والاهم عاوز اعرف وقت ما طلعتوا من الاوضه وايه واصلكوا لباب سلم الطوارئ

سارة : الاسان....

مراد: مش دلوقتى .. نضمن عليها الاول... نقطينا بسكاتك

فى المستشفى

زين شايها وقلبه خلاص قرب يقف بيجرى بيها فى المستشفى : انا عايز اى حيوان يجى يشوف مراتى

دكتور : اهدى يا حضرت احنا مش فى زريبه احنا فى مستشفى ومستشفى كبيرة كمااان وليها اسمها

زين بنرفزة من اللى قدامه بيديله محاضرة وسايب اللى فى ايدة بتتلف: واحب اعرف المستشفى دى اسمها
اياه

دكتور : مستشفى الجارحى

زين : وانا زين الجارحى واللى فى ايدى دى مراتى وبتتلف

دكتور ارتبك : احم اهلا زين باشا ثوانى بس ناخذ المدام ونظمنك عليها

زين بعصبيه : لا عاوزة دكتورة وحالا

بعد فترة

زين اعصابه بدأت تفلت منه وممكن ثانيه كمان يطريق المستشفى دى على اللى فيها

دكتورة سما خرجت من عند ليليان : زين بيه

زين : ها ؟ مالها ؟ وقفوا النزيف

دكتورة سما: حضرتك هي كويسه وقدرنا نوقف النزيف .. بس

زين : بس ايه انطقي

دكتورة سما : المدام حصلها تشوش فى الذاكرة ياعنى فقدان ذاكرة مؤقت لان الوقعه كانت شديدة عليها

زين : ايه فقدت الذاكرة!!!!!!

دكتورة سما : متقلقش حضرتك مؤقت .. بس الاهم انت هتتعامل معاها ازاي ... المريض يبقى فى الحاله متتوقعش رد فعله كل اللى بنطلبه من حضرتك تفكرها بس بالحاجات الحلوة اللى فى حياتكو و اى سلبيات بلاش منها فى الفترة دى ممكن يحصل انتكاسه فى اى وقت

زين : مفهوم هي هاتفوق امتي

دكتورة سما : بعد ساعتين انشاء الله

مراد جة جرى على زين وسارة جت وراة

مراد : ها يا زين .؟ فيها حاجة ؟

زين : متقلش الحمد لله ... بس فقدت الذاكرة

مراد : لا حول ولا قوة الا بالله

دكتورة. سما : مراد ازيك.. انت مش فاكرنى

مراد : اسف حقيقى مش فاكرك

مراد كان فاكرها كويس دى كانت جارتها وبتحبه ومراته كانت بتكرها لانها دايمًا كانت بتحاول تقرب منه

دكتورة سما برقه: انا دكتورة سما جارتك فى العمارة القديمه قبل ما تنقل

سارة : والنبي سيبكى من جو التعارف دا ... قوليلى ليليان اخبارها ايه هى كويسه

دكتورة سما :وانتى مالك اصلا انا كنت كلمتك

زين : متشكر يا دكتورة ولما ليليان تفوق هابت حد ينادى عليكى وتطمينى عليها..... تقدرى تروحى تكملى شغلك

(دكتورة سما مشيت وسارة كانت واقفه بتشتتها فى سرها
وفجأه مراد وزين لفوا ليها وبصولها ونظراتهم كانت غريبه جدا مش قدرت تفسرها)

سارة : فى ايه يا جماعه ... مالكو اتحولتو كدا ليه

مراد : اقعدى واحكيلنا ايه اللى حصل بالظبط من وقت لما طلعتوا من الاوضه

سارة : حاضر

سارة قعدت وقدامها زين ومراد مترقبين افعالها وحركاتها

مراد : خلى بالك مش هاسمحلك تكذبى وقولى الحقيقه احسنلك

سارة بعصبيه : مسمحكش ... انا هاكذب ليه

مراد : وطى صوتك وقولى ازاي وقعتيها من على السلم

سارة قامت ووقفت وانترفزت : انت بجد حيووووان... انا هالوقع ليليان دى صاحبتى

مراد قام هو كمان ومسكها من ايدها : احترمي نفسك... واوعى تنسى ان انا عديت اللي عملتية فيا لا هاردو بس مش دلوقتي ... فاهمه ولا لاه اشمعنا مركبتوش الاسانسير وليه نزلتوا على سلم الطوارئ وليه هي وقعت وانتى لا

سارة عيظت جامد مش من وجع ايدها لكن من وجع اتهامه ليها: لو سمحت سييب ايدي ... ويعلم ربنا انا مزقتش ليليان

زين بهدوء : مراد سييب ايديها ... وانتى يا سارة اقعدى واحكيلنا اللي حصل

مراد ساب ايديها وهي قعدت وعيظت اول مرة حد يحطها فى اتهام زى دا وحست قد ايه هي بتكرهو

سارة : انا وليليان خرجنا ورحنا على الاسانسير ولقينا عليه ورقه مكتوبه (الاسانسير متعطل ويرجى استخدام السلم)

مراد : الورقه دى مكتوبه بخط ايد ولا كمبيوتر

سارة : لا خط ايد

مراد : الخط كان صغير ولا كبير

سارة : مش متذكرة بس الخط كان كويس كانك مثلا بتحاول تكبر خطك

مراد : كانت محطوطه فين بالضبط

سارة : على باب الاسانسير

مراد : وبعدين ايه عرفكوا بالسلم الطوارىء

سارة : انا لقيت واحد واقف وسالته وهو قالى ان الدور اللى احنا كنا فيه مفيهوش سلم الا سلم الطوارىء وسالته هو فين وقالى اخر الطرقة على الشمال

مراد : وبعدين

سارة : روحنا وقبل ما نفتح الباب وننزل ... لقيت بنت بتنادى وبتقول لو سمحتى. بصينا انا وليليان شاورتلى وانا روحتلها وليليان قالتلى هتنزل الدور اللى تحته تشوف فيه عطل فى بقيه الاسانسيرات الموجودة ولا بس فى الدور اللى كنا فيه وسبتها وروحت للبنت وطلعت عاوزة تدينى شنطتى لانى كنت ناسيها فى مكتبك وشكرتها وروحت فتحت الباب علشان انزل لقيت ليليان واقعه اخر السلم وغرقانه فى دمها

مراد : البنت دى لو شوفتيها تعرفيها

سارة : اه طبعاااا

مراد : منزلتيش وراها ليه ؟

سارة : انا وقفت واتصدمت من الموقف ولما فوقت صوت والناس اتجمعت ومنعونى اكمل وانزل ... فى. حد قال ان فيه زيت مكبوب وقعدوا يشدونى

مراد : و انتی کنتی جایه الشرکه لیه ؟ علشان تنتقمی منی ؟

ساره : اولاً انا مكنتش اعرفك ولا اعرف اسمك حتى وانا جيت مع ليليان لانها عزمتني اجاي اتفرج على الشركه ولما هي طلعت لبشمهندس زين وانا روحت اجيب عصير لقينك بتركن عربيتك فالدّم غلى في عروقي وحلفت انتقم منك وبس لما حد شافني وقالى انه هايبلغك خوفت وطلعت جريت استخبي واظن الباقي انت عرفتّه

مراد : وانتقامتی ؟

سارة بغل وضيق من اتهامه ليها : لا للأسف منتقمتش صح ... تصدق انا كان نفسى فى المسدس اللى معاك
مكنتش اترددت للحظه وضربته كله فيك

مراد : لمی لسانك الطویل دا و علی فكرة انتی لسه فی موضع الاتهام لغایه ما نتاكد ... ونشوف حقیقه كلامك

سارة : انت بجد حيوان انت لسه بتتهمنى

مراد بصوت جهوري : ماتتلمی بقی یابت هو ایه سکتتاله دخل بحمارو

زين : بس انتو الاتنين كفايه برا لو سمحتوا مش عاوز اشوفكوا لو سمحتوا على الاقل دلوقتى انا فيا اللي مكفيني

&&&&&&&&&

البارت الثاني عشر خلص

مراد وسارة هاتفضل علاقتهم كدا ولا هاتسووء اكثر

وزين ممكن يشك فعلا فى سارة انها عملت كدا فى ليليان

وعبد الرحمن اللي مستنى كتب كتابه هايعمل ايه لو اتأجل

وليليان هاتقبل فكرة انها فقدت الذاكرة وزين هيقولها ايه عن حياتها وعنه هو؟

البارت الثالث عشر

فى المستشفى .

فى كافتريا مراد وسارة قاعدين كل واحد على ترابيزة وكل لوحدة وعاوزين يولعوا فى بعض

:مراد ممكن اقعد معاك .

مراد : اهلا يا دكتورة اتفضللى

دكتورة سما : هو انت مكنتش فاكرنى بجد

مراد: اه هاكذب ليه

دكتورة سما : معقول يا مراد السنين تنسيك كل حاجة

مراد : اه كفيله تنسينىوتخلينى واحد تانى غير مراد اللى تعرفيه

دكتورة سما : فعلا انت واحد تانى غير مراد بتاع زمانهى مين البنت اللى قاعدة هناك دى

مراد. : معرفش ومتشغليش بالك بيها

سما مسكت ايد مراد : لو سمحت خلينى قريبه منك انا حاسه انك محتجلى

سارة فى سرها : لا حول ولا قوة الا بالله ... حتى فى المستشفى بيشقط مش مضيع وقت

تليفونها رن

سارة : ايوا يا ماما

:انتى فين مجتيش بردوا عند خالتك يا سارة

سارة : اه ياماما علشان ليليان وقعت من على السلم وانا فى المستشفى معاها

يالهووى ... طيب وهى عامله ايه دلوقتى

سارة بحزن : فقدت الذاكرة

طيب يا حبيبتي انشاء الله خير .. تعالى بقا الوقت تأخر عليكى وفقدت الذاكرة ياعنى مش فاكراكى

سارة عيظت جامد. : لا طبعيا ماما .. انا لايمكن اسببها دى صاحبتى عاوزهم يقولوا عليا ايه

هما مين دول اللى يقولوا

سارة : جوزهااا واهلها

طيب بردوا متتاخريش .. سلام

سما : واضح انها مش فى بالك

مراد :هى مين دى

سما : البنبت اللى قاعدة بنتكلم فى التليفون وبتعيط وانت مركز مع كل حركه بتعملها

مراد قام ووقف : انا اسف بس لازم امشى فرصه سعيدة

مراد مستناش رد سما وركب عربيته وراح الشركه يتأكد من كلام سارة

فى الشرقيه

عبد الرحمن : بس يا حجه هو دا اللى حصل وبكرة باذن الله هانكتب الكتاب

حجه توحيدة : مبروك يابنى .. انا كنت عاوزة اقولك سيبك منى انا وسافر انت وايمان

عبد الرحمن: لا مينفعش لازم تسافرى معنا .. مش هانعرف نسيبك كدا لوحداك هنا ولا ايمان هاترضى ...
وفى نفس الوقت مش ضامن ردة فعل ابويا ايه بعد ما يعرف ان اتجوزت وسافرت

توحيدة : مش عاوزة اكون عباً عليك يابنى

عبد الرحمن : لا متقوليش كدا تانى ازعل يعلم ربنا انا بحبك قد ايه.... انتى زى امى

توحيدة : تسلم يا حبيبى ... انت اللى خلاص بقيت غلاوتك من غلاوة ايمان بالظبط

عبد الرحمن : ربنا يخليكى لينا يا ست الكل.. انا هاقوم امشى ابلغ احمد وامى بموافقه بشمهندس زين

توحيدة: ماشى

عبد الرحمن مشى وفى الوقت دا ايمان كانت نايمه من تعب التفكير فى رفض زين وعبد الرحمن اللى
مكلمهاش من امبارح

توحيدة : ايمان قومى اصحى .. كفايه نوووم

ايمان : سيبنى يا ماما لو سمحتى مش قادرة اقوم

توحيدة : فى عروسه كتب كتابها بكرة وتكون عاوزة تنام ... قومى علشان تلحقى تجهزى

ايمان : كتب كتا... لا انتى بتقولى انة فعلا كتب كتابى بكرة ... والنبي قولى الحقيقه ازاي يا ماما

توحيدة بضحك : اه ياختى كتب كتابك بكرة وزين خلاص وافق.... عبد الرحمن راحله انهاردة وقعد معاه
وزين وافق

ايمان بغيط: وكان رافض من الاول ليه بس

توحيدة : افهمى يا غبيه لازم يعمل كذا اولاً علشان يتأكد من نوايا عبد الرحمن وتانى حاجة علشان عبد
الرحمن يحسش انك سهلته بالعكس لازم يعافر علشان يوصلك .. وتالت حاجة ودى الاله يعرف ان ليكى
ضهر لو فكر يدايئك. وزين موجود

ايمان : المهم انه وافق هاقوم اجهز بقا واشوف البس ايه

مراد : ہا یا صاحبی، ... فاقت

مراد : طيب خير ... على فكرة انا روحت الشركه و...

مراد : یاخی انا مش عارف من وقت ما لیلیان ظهرت وانت بقیت حنین اوی

زین : مش حکایہ چینین یا مراد حکایہ ان انا بعرف اقری الناس کویس واللی انت عملته غلط اوی فی حقها

مراد : والی ہی عملتہ مش غلط فی حقہ

زين : اه غلط بس انتو بتلعبوا لعبه القط والفار ورضيتوا من الاول تلعبوها بيقا كملوها للاخر ومتدخلش حد وسطكوا يا مراد

مراد : قط وفار ايه بس انا حقيقى مكرهتش حد فى حياتى قد ما كرهتها يا زين

زين : اه ماهو باين.... وهى بردوا بتعزك اوى

مراد : مع علينا... انا روحت الشركه وطلع كلامها صح كان فى ورقه موجوده على باب الاسانسير علامتها واضحه حد حطها وشالها تانى والاغرب ان كاميرات كانت متعطله فى الوقت دا والاغرب بقا ان الموكوسه فعلا خرجت من مكتبى من غير حاجة فى ايديها وانا فاكر كويس ان المكتب كان مفيهوش شنط حد ... وهى قالت ان فى بنت نادت عليهم وشاورت على سارة طيب اشمعنا ليليان وهى اصلا اللى المفروض اللى كانت بتشتغل فى الشركه وسارة اول مرة تيجى طيب عرفتها منين وعرفت منين ان دى شنطتها ... تفهم انت بقا ايه يا زين؟

سارة : نفهم انى مظلومه وانت لازم تعتذر وحالا

مراد : استغفر الله العظيم .. انتى عاوزة ايه يابنتى منى بس ... بصى ابعدى عن وشى انا مش طايقك

سارة : اعتذر

زين : لا لو سمحتوا كملوا خناقكو بعيد عنى انا مش قادر استوعب اللى انتو بتعملو دا والله لو عيال فى مدراس هايكونوا اعقل منكوا

زين باشا.... المدام فاقت تقدر تدخلها وانا هنادى على دكتورة سما

زين : بصوا بقا خناققتوا دى بعيد عن ليليان خالص ... الدكتورة قالت بلاش ضغط نفسى حواليتها وانتو مشاء الله بارعين فى كدا انتو تعصبوا بلد بحالها

زين دخل على ليليان لقاها قاعدة بتعيط وماسكه راسها وبتأن جامد

زين : ليليان انتى تعبانة

ليليان : انت تعرفنى ... انا من وقت ما فقت مش فاكدة حاجة خالص

زين قرب منها : اه اعرفك انا زين جوزك وانتى ليليان مراتى

ليليان : طيب ايه حصلى ليه مش فاكدة حاجة

زين : اممم علشان وقعتى من على السلم واتخبطى فى دماغك ونزفتى .. وعندك فقدان ذاكرة مؤقت

ليليان :مؤقت ياعنى فى امل افكر انا مين

زين : طبعا يا لى لى انا وانتى مع بعض هانفكر بكل حاجة

فى الوقت دا دخلو سارة ومراد

مراد : حمد لله على سلامتک يا مدام ليليان

سارة : الف سلامه عليكى يا حبيبتى

زين : دا مراد صاحبي ودي سارة صاحبك

ليليان : هما متجوزين زينا

زين : اه متجوزين ههههه

مراد و سارة في نفس اللحظة: نعم!؟

زين اتجاهل استغرابهم :دلوقتي الدكتور هاتيجي وهنديكي مسكنات وترتاحي

مراد : زين لو سمحت عاوزك برة ضروري

زين بص لسارة بنظرة تحذير انها متكلمش في حاجة : طيب

مراد : انت بتستعبط ولا بتستهيل ايه اللي متجوزين دي

زين : وطي صوتك ليليان تسمعك

مراد : ياخي ما تسمع ولا تتنيل انا مالي تدبسنني في الحيوانه اللي جوة دي

زين : على فكرة انا مش هاحاسبك على كلامك دلوقتى ... بس بعدين هاعرفك معنى كلامك كويس. ... وانت هاتسمع كلامى يا مراد وهاتتعامل مع سارة كأنها مراتك وكويس كمان انا مش عندى استعداد يحصلها انتكاسه بسببكوا

مراد : اووووووف ياخى ياغنى هى هايحصلها انتكاسه لو قولنلها اننا مش متجوزين ماتعقل كلامك كويس يا زين

زين : اه هايحصلها الدكتوراة قالت كدا ... قالت ممكن على اهون سبب ... واللى هى عاوزة كله هايحصل مراد ومحدش بس يقدر يفكر يزعلها ولا يدايقها...

مراد : انت اتغيرت اووى يا زين

زين : اه اتغيرت عارف ليه.. علشان اللى جوة دى عشقى ... عشق الزين ... اوعى تكون فاكرا انا مش فاهم اللى حصلها فى الشرکه وان فى حد عاوز يموتها بس وحياء غلاوتها عندى لانتقم من اللى عمل فيها كدا

مراد : اه صح انتقم براحتك ... بس ابعد عنى الجاموسه دى

:والله ماحد جاموسه الا انت ماتلم لسانك يا جدع انت

مراد : الله يخربيتك انا حاسس لو دخلت الحمام هالاقيكى ورايا

سارة : بطل قله ادب ... قال ياغنى انا اللى داييه فى هواك

مراد : يا حلوة انتى تطولى اصلا تبقي حرم مراد باشا

سارة : اه اطول ياخويا انت مين انت ... تطلع مين انت

زين : بس بقا كفايه ... بقولكوا ايه اللي هايحصل كالاتى. انتوا الاتنين متجوزين وبتحبوا بعض وبتموتوا فى بعض كمان مراد انت مش صاحبي ؟

مراد : ايوا طبعا صاحبك

زين : وانتى يا سارة مش صاحبتها !؟

سارة : اه طبعا

زين : يبقا ايه واجب الصحوبيه عليكوا ... انكو تسمعوا كلامى انا عاوزها تعدى الفترة دى على خير وفى نفس الوقت تشغلوا حياتها علشان مفيش حد فى حياتها وهى هاتستغرب كدا فهمتو ليه قصدت اقول انكوا متجوزين ... ساعدونى بقا ... انا داخل لليليان اطمئن عليها ... وانتوا روحوا بقا مبقاش ليها لزوم قعدتکوا وبكرة نبقا نتكلم ونشوف هانعمل ايه

مراد : لا هاستنى اوصلك .. مش هاتقدر تسوق

زين : لا الحراسه جت تحت ... متقلقش

سما : مراد لو سمحت دقيقه

مراد : ممكن افهم ايه اللى انتى عملتيه دا

سارة سابت ايديه بقرف. : اقولك انا .. فى الحقيقه الدكتور دى رخمه كدا ولزجه قولت اغيظها واعرفها انى مراتك وهى بتكشف على ليليان خلصت كشف وطلعت تجرى وراك زى المتخلفه تشكيكك انك معرفتهاش انك متجوز... فقولت اجاى واكمل عليها

مراد بص يمينه وشماله ملقاش حد زقها على الحيطه اللى وراها وقرب منها جامد : مش خايفه استغل الموقف

سارة بتوهان : ها

مراد بخبت ورفع ايدة يلمس وشها : ها ؟ ايه بس ...

سارة : انت بتعمل ايه ؟

مراد فضل يحرك ايدة على وشها: بعمل كدا...

سارة بمكر : وانا هاعمل كدا

مراد : اه يابنت العضاضه ... سيبي ايدى

فى الشرقيه

عاصم : انت متأكد من اللى انت بتقوله دا

يوسف : اه متأكد طبعا .. واحمد ابن الكلب طلع بيكدب عليا .. وطلع اسمه زين الجاالرحى رجل اعمال مشهور جدا وله وزنه في البلد

&&&&&&&&

روايه عشق الزين

البارت الرابع عشر

في الشرقيه

عاصم : انت متأكد من اللى انت بتقوله دا

يوسف : اه متأكد طبعا .. واحمد ابن الكلب طلع بيكدب عليا .. وطلع اسمه زين الجاالرحى رجل اعمال مشهور جدا وله وزنه في البلد

عاصم : طيب واحمد بيكذب ليه الا اذا كانوا مخبين حاجة ومش عاوزين حد يعرفها

يوسف : طبعاً مخبين .. انا شكيت فى الواد احمد دا اصلا ولا هو بيطقينى ولا انا بطقيه ... وبعدين يومها حسبت انه بيألف قصه عليا

عاصم : انت کدا صح ... تعجبني کدا ... مش انا قولتلك قبل کدا ان حسن والعيله دي ليهم علاقه باختفائها

يوسف : انا شكيت اصلا فى عبد الرحمن طول عمرة قلبه ضعيف من ناحيتها وكنت مكلف حد يراقبه ولما الواد قالى انه سافر القاهرة وقعد فى شركه لمدة ساعتين استغربت وسألته اسمها ايه ولا بتاعت مين قالى بتاعت زين الجارحى اسم زين حسيته مش غريب عليا دخلت على النت وبحثت عنه وشوفته هو اللي كان موجود يوم الميت ويوم الجمعة ... وقتها فهمت ان فى حاجة غلط

عاصم : راقب زین دا کوپس

يوسف : مش سهل الموضوع عاوز تخطيط ... زين دا راجل له وزنه وتقله فى البلد وبيمشى معاه عربيات حراسه كتيرة والكل بيعمله حساب

عاصم : اتصرررف

يوسف : حاضر ... بس انت ادينى وقت وهاتخذ اعلى شغل منى

فى بيت الجارحى

صباحا

زين : بالشفاف يا لى لى

ليليان بابتسامه : شكرا

زين : زى مانتى متغير تيش

ليليان : ازاي مش فاهمه

زين : يا عنى ... شكرا واسفه بتقوليه فى اليوم ميه مرة

ليليان : طيب معنى كدا حاجة كويسه صح

زين بحنيه : انتى كل على بعضك كويسه يا لى لى

ليليان : معرفش ليه مش حاسه انك مش جوزى

زين : نعم؟! ليه بتقولى كدا ... تحبى اوريكى صورة القسيمة

ليليان : لا طبعا انا واثقه فيك .. بس انا بتكسف منك . المفروض يا عنى مراتك متكسفش منك صح

زين : والمفروض انك وقعتى وحصلك فقدان ذاكرة ومش فاكرنى والمفروض انك بتتعرفى عليا كانك اول مرة تشوفينى

ليليان: طيب قولى اول مرة شوفتك فين وامتى وكان شكلى عامل ازاي

زين اتوتر : اول مرة شوفتك عندى فى الشركه كنت جايه مع قريبيك عم حسن

زين استنى يشوف ردة فعلها ولما قال اسم عم حسن ملقاش اى ردة فعل منها فاتنهد وكمل

زين : كنت جميله اوى زى دلوقتى .. انتى طول عمرك اصلا جميله

ليليان : طيب وانت حبتنى امتى وانا اتجوزتك ازاي

زين قرب منها ومسك وشها بين ايديه : اول مرة شوفتك خطفتى قلبى ... واتجوزتك من قريب على فكرة ...
احنا لسه عرسان

ليليان : بجد .. احنا لسه عرسان ... قول والله طيب اهو كلامى صح علشان كدا بتكسف منك

زين : ياستى كسوف ايه بس ... هو احنا نقضى الفترة اللى انتى مش فاكرنى فيها مكسوفه... لا كدا هايحصلى
حاجة

ليليان : هههههه واحدة واحدة ... طيب فين مثلا امى ابويا اختى اخويا كدا انا لما فوقت مشوفتش الا انت
وصاحبك وصاحبتي ودادة لما جيت هنا

زين : احم . مامتك وبابكى متوفين من صغرك واللى ربك جدتك .. احم هى كمان اتوفت وعم حسن اخذك
عنده وبعد كدا انا شوفتك وحببتك واتجوزتك .. ومالكيش اخ ولا اخت

ليليان عيونها كلها دموع : يا عنى انا ماليش اهل ... طيب عم او خاله طيب فين عم حسن دة

زين : اعمامك مسافرين ومالكيش خاله لان مامتك وحيدة زيك وعم حسن اتوفى هو كمان بعد ما اتجوزنا
بفترة كدة.

ليليان فى الوقت دا عيطت جامد حسيت قد ايه هى وحيدة : يا عنى ماليش حد فى الدنيا ... ليه كدا

زين اخدها فى حضنه : حبيبتى يا ليليان انا ابوكى واخوكى وامك وكل حاجة فى حياتك .. انا اهلك وانتى اهلى

ليليان حضنته لانها حسيت فى حضنه بالامان وكمال ريحته مش غريبه عليها كانها عارفها وكانت بتحبها :
ربنا يخليك ليا

زين : حبيبتى انا لازم انهارد اروح مشوار ... معلىش هاسيبك بس هاجبك سارة تقعد معاكى

ليليان : ماشى

زين : انتى زعلانه انى هاسيبك ... لو زعلانه خلاص مش هاروح

ليليان : هو ضرورى .. اصل انا معرفش سارة دى معرفش هاقعد معاها ازاي ... حاسه انى متوترة اوى

زين : بصى المشوار دا ضرورى وعدت حد اكون عنده انهاردا وانا مبقدرش اخلف وعدى ابدى ... بس انتى
لو خايفه اسيبك مش مشكله هاتصل واعتذر ... وبالنسبة لسارة دى عسوله اوى وانتى بتحبها اوى ومتقلقش
هتاخذى عليها بسرعه زى ما اخدتى قبل كدا

ليليان : ماشى خلاص روح مشوارك ... واتصل عليها خليها تيجى

مراد بنوم : الو

زين : انت لسه نايم ... قوم يا باشا

مراد : انت عاوز منى ايه ياعم .. سيبنى انا

زين : قوووم عاوزك تتصل بسارة

مراد : متكلمش ... متجيش سيرتها قدامى ... انا مش هاكلم حد

زين : انت نسيت يا مراد اللى قولتهولك امبارح

مراد : لا مش ناسى ... بس انت متعرفش الهبله دى عملت فيا امبارح

زين : ها عملت ايه ست سارة .. اصل انا فاضى ليكوا

مراد : ولا عملت ولا سوت اطلع من دماغى يا زين ... انا مش هاكلمها ممعيش رقمها

زين : معايا انا

مراد : وانت جبته منين

زين : وظائف مخابرات .. وقال فهد المخابرات يا ذكى من فون ليليان

مراد : اه ... بردوا مش هاكلمها

زين : مراد كلمها وقولها تيجى تقعد مع ليليان ... علشان انا هاسافر الشرقيه علشان كتب كتاب ايمان وعبد الرحمن

مراد : اووووف وانا مالى ياعم ... ماتكلمها انت قولها انت كل اللى قولته من شويه

زين بخبت : انا ماليش كلام معاها ... لكن انت ليك .. وبعدين انا عاوزك تروح تجبها من بيتها وتطلعها على هنا وتدخلوا على ليليان كدا وتشوفكوا مه بعض علشان هى خايفه منكوا وليها حق الصراحه جوز اغبيه لايقين على بعض والله ... هابعتك رقمها فى رساله واخلص

مراد : زين .متستع.... قفل السكه ... يادى ليليان اللى طالعلى فى البخت ... معلش يا مراد اعصر على نفسك لمونه وكلمها وعدى الايام اللى جايه دى على خير

..كله علشان صاحب عمرك

سارة نايمه ومدايقه من اللى عمال يتصل كل شويه

سارة صوتها كله نوم ودا كان كفيل يخلى مراد ميركزش فى حاجة : الوو

مراد : احم صباح الخير

سارة مش مركزة : صباح النور

مراد : انا هاعدى عليكى بعد نص ساعه اخذك ونروح لليليان متتأخريش .. سلام

سارة : سلام

وقفلت فونها وكملت نوم

:بت يا سارة قووومى .. انتى مش رايعه الجامعه

سارة : لا هانام

:والله انك فاشله .. انا هاروح المدرسه .. وبعد كدا اروح على خالتك والمرادى هاتيلى تسلمى على ماهى

سارة رايعه فى النوم

:طبعا جاموسه نايمه ولا عمرهت هاترد عليا

فى شركه الجارحى

سهيله : اهى مش ماتت ... رئيس الحسابات بيقول فقدت الذاكرة

نورة : ماشى اهى فقدت الذاكرة حاجة كويسه ... نقدر نلعب على الحاجة دى ونخلى ثقتها تنهز فى زين باشا

سهيله : قلبى مش مطمئنى ... دة زين الجارحى عمرو ما غاب عن الشغل . وكمان مراد دا مش مرتحاله دى دماغه داهيه سم .. ربنا يستر

نورة : متقلقيش.انا عطلت الكاميرات والبنيت طرديتها من الشركه استغنيانا عن خدماتها والموضوع فى التمام

سهيله : ربنا يستر

مراد وصل تحت بيت سارة وكل شويه يتصل بيها قفلت تليفونها قعد يشتمها ويشتم في زين لانه السبب في كذا
وخلص قرر يطلع ويخبط عليها واللى يحصل يحصل

سارة كانت نايمه وجرس الباب مش مبطل رن وهى قامت

ومش مركزة هى لابسه ايه وقامت فتحت

سارة بنوم : نعم ... مين

مراد بصدمه : ايه دا الله ايه الحلاوة دى

سارة في اللحظة دى فاقت بصت على مراد واتصدمت انه جاى لغايه بيتها : يخربيتك انت ايه اهيل
مجنون .. انت الحماس واخذك وجاى لغايه بيتي

مراد بضحك : ههههه والله انتى اللى هبله ... انتى مش قولتى ماشى اجاى علشان تروحي لليليان

سارة : انا... فين دا اكذب بقا

مراد : والله انك مجنونه انا مش كلمتك من قيمه شويه على فون وحكتلك انك لازم تروحيلها انهاردة
وقولت بردوا هاعدى بعد نص ساعه وقولتى ماشى

سارة : اناااا

مراد : اه انتى ... واخلصى ادخلى استرى نفسك .. احسن حد يشوفنا ومنظرنا مش لطيف

سارة بتبص على نفسها: ليه ياخويا .. مال...

سارة افكرت انها فتحت على طول من غير حجابها قفلت في وشه الباب وجريت على المرايه وشافت نفسها
كانت لابسه بجامه برمودة لونها اسود مناسب لبشرتها وشعرها منكوش حوالين وشها

:ياعنى كذا ياهبله تفتحى بالمنظر دا مش تركزى يقول عليكى ايه ... اووووف يالهى على الكسفه اللى انا
فيها هانزل ازاي دلوقتي

مراد : اهو يا زين مستنيتها .. وخلص فهمت هافهمها بقا ... اقفل خلاص هى نزلت

سارة : روح انت انا هاجيب تاكسى واجاى وراك

مراد : اركبى يا حلوة خلينا نتكلم .. اخلصى

سارة : نعم اهو ركبت عاوز ايه .. انت عرفت عنوان بيتى ازاي مظننش ان قولته كمان وانا نايمه

مراد : لا مش انتى .. عرفته من زين زى ماعرفت رقمك منه

سارة : هى ليليان كويسه ؟

مراد : اه كويسه بس زين وراة مشوار مهم وهائيسافر الشرقيه وعاوزك تقعدى معاها

سارة : تمام

مراد : زين قالى اننا نطلع مع بعض ونتعامل كويس قدامها. وبعدين هاسيبك معاها ... وكمان قالى افهمك على شويه حاجات علشان متقعش بلسانك قدامها

سارة : طيب قبل ما تفهمنى ... اقف عند اى محل حلويات او ورد

مراد : نعم ؟ ليه انشاء الله ... انتى فاضيه ولايه بقولك الراجل مستنينا

سارة : يووووووة .. اعمل حاجة واحدة اقولك عليها على طول ... يا استاذ مش احنا متجوزين لازم ندخل بحاجة .. هى مش عيانه ولا ايه

مراد : هههههه والله انك تافهه بس اقولك الفاكهه احسن ٢ كيلو موز على ٣ كيلو تفاح اشيك

سارة : بس بس موز وفاكهه ايه ... اقف عند محل الورد دا خلاص هانجيب بوكيه يالا

مراد : خليكى انتى .. هانزل انا

سارة : لا هانزل انا ... اكيد زوقى احسن

سارة ومراد نزلوا ووقفوا ينقوا الالوان وعكس بعض فى كل حاجة وسارة اعتمدت تنقى اللون الاحمر

مراد : يادى النيله السودا ماقولنا بلاش ... ام اللون دا بكرهه جدا

سارة : وانا مالى بيك ... ليليان بتحب اللون دا جدا مالکش دعوة

:على فكرة زوق حضرتك يجنن ... مفيش احسن من كدا الصراحه.

سارة : بجد ياعنى الالوان حلوة مع بعض

:طبعا انا هاعملك بوكيه يجنن ... علشان تبقى زبونتنا بقا

سارة : ميرسى اوى وهات كارت اكتب عليه لو سمحت

:حاضر ياقرمر .. احلى كارت لاحلى عيون فى الدنيا

مراد كان واقف متابع حوارهم وحس بنار بتاكل فيه مع كل كلمه صاحب المحل بيقولها وكل نظرة والمتخلفه بتضحكه بس لا بدء يتغزل فى عينها لغايه هنا ولازم يدخل

مراد: ماتلم روحك ياله ... ولا الملك انا

:انا قولت ايه غلط ... انا بشكر فى زوقها الراقى

مراد : اشكر ... وانا هاشكرك حته شكره تطلع من نفوذك الحلو دا

سارة : مراد ف...

مراد قطع كلامها بعصبيه : روحى على الزفته العربيه ومسمعش صوتك

سارة مشيت وراحت على العربيه مبسوطه وفرحانه علشان عمل كدا هى بتحب تدايقه لانها معجبه بيه من اول مرة شافته فيها. بس اتخنقت لما عرفت انه ببيشقط بنات معنى كدا انه الموضوع كبير وهى مكنتش تتمنى حد زيه .. بس القدر بيخليها تجتمع بيه كل شويه

عند مراد كان واقف على اخرة من الشخص اللي كان بيتغزل فيها

:اتفضل البوكيه اهو

مراد اخذ البوكيه وبحركه منه خنق الراجل خلاله مكنش عارف يتنفس : بعد كدا يا ظريف متبصش على حاجة حد ...ولا تتغزل فى حد ...المرة الجايه لو وقعت تحت ايدى هاققتك .. حسابك اهو يا زفت

فى شركه الجارحى

نورة : عملت كل اللي انت قولته

:هو حس بحاجة

نورة : منعرفش مجاش تقريبا قاعد جنبها

:طيب وهى حصلها ايه

نورة : فقدت الذاكرة

:طيب ..لو فيه اى اخبار بلغينى ...وحاسبى من مراد علشان مش سهل ماشى

نورة : مراد بس دا ايه اللي افطع منه زين الجارحى

مراد : فى الحقيقه انتى مكنتيش بتقولى حاجة خالص

لیلیان باستغراب : لیه

زين بصله بضيق : اصل مراد ظابط فى المخابرات واستقال وجه معايا الشركه وله اسهم فيها فهو مش بشمهندس ولا حاجة

زین قرب منها وکلمها بخفوت: بصی متقولیش حاجة خالص .. متوجهیش کلام له اصلا

ليليان بنفس الخفوت : لا هاكلمه ... مكلموش ليه ياعنى

زين بحدّة وصوته واطى : ليليان مالك .. فى ايه كل ما اقول كلمه تقولى لا من وقت ما وقعتى

ألييان بنفس طريقته : وانا من وقت ما فقت وانت بتقولى متكلميش ومتعمليش ومالكيش دعوة بحد كلمينى انا و بصيلى انا

زين بضيّق : متكلمنيش ومتبصليش ... ومالكيش دعوة بيا وبراحتك

ليليان : هو انت زعلت

زین : لا

ليليان: لا انت ز علت واتقمصت منى بردوا طيب بص براحه عليا انا اصلا مش فاكرة قبل ما اقع كنت ازاي ولا بتعامل ازاي

زین : کنتی حبیبی ولسه حبیبی ... وکنتی بت

مراد : ما خلاص بقا يا زين بقالكوا ساعه بتتكلما بصوت واطي.... واحنا بصراحه مركزين معاكوا اوى

ساره : ايه مركزين معاكوا اوى دى... متجمعش .. انا مركزتش مع حد

مراد : وربنا انك كدابه ... انتي عينك كانت هاطق عليهم

زین : احمممممممممممممممممممممم.... یارب نهدي بقا

ليليان : بس بجد ميرسى جدا على البوكيه اللي يجنن دا الوانه تحفه

مراد : الوان ايه اللى تحفه ... الوانه كلها بلدى

سارة : اصل مراد عنده هطل من اللون الاحمر هههههههههههههههههههه

زین : هههههههههههههههه ههل

مراد : عجبتيك يا زين

زين : جدا ههههههه .. احم يالا هاقوم امشى .. وانتى يا سارة خلى بالك من ليليان

مراد : لو سمحت مدام سارة

ساره : لا عادى اشطا ساره بسوسو ... اى حاجة.

[illegible]

زين وليليان دخلو المكتب

زین قرب منها و حضنها: هاتو حشینی اوی یا قلبی

لأليان مكسوفه ومش عارفه تتصرف ازاي هي مش عارفه. اذا كانت بتحبه ولا بتكرة بس الاكيد انها مبسوطه من قربه دا : احم .. زين هما برة وعيب مينفعش نسيبهم كدا

زين : سييك منهم ... يولعوا .. انا بقولك هاتوحشيني

ليليان : طيب انا مش عارفه اتصرف ولا اقول ايه .. احم ممكن نبقا زى المخطوبين مؤقتا لغايه ماخاد على الوضع بس

زين : مااااشي مخطوبين مخطوبين .. احنا تحت امرك هو انا عندي كام ليليان

مراد : انزلی من علیٰ الکنبه ... واللہ لا ضربک

سارة : اهدى بس يا مرمز انا قولت ايه بس

مراد بعصبيه مكتومه: الله يخبريتاك ... مرمر ميبيبين ... والله لو ما تطبطي انتي حرة

ساره : يخربيت عصبيتك انا مش شايفه انا غلطت في حاجة

مراد : دا کله ومغلطیش فیا ... ماشی کله بحساب ... اول ما نطلع برا البيت دا وربنا لاوريکی

ایہ دا فی ایہ

مراد وسارة اتصدموا من زين وليليان

مراد : بقولها ہاٹی بوووووسہ ... بتقویٰ عیب احنا مش فی بیتنا

[illegible]

احمد : هاتو حشنى. اوى يا عبدة كلكوا روحتوا ومبقاش ليا حد

عبد الرحمن : هاضبط امورى ... واشوفلك شغلانه تيجى تقعد معانا هناك انا مقدرش استغنى عنك ابدا

احمد : ربنا يخليك ليا يا صاحبي

فى الطريق من القاهرة لشرقييه

مراد : بس انا شايفك مبسووط ان ليليان فقدت الذاكرة

زين مبتسم : عاوز الصراحه .. اه ... ههههههه. بقيت باخد راحتى فى الكلام معاها.... كل اللى نفسى بقولو
..... جاى على هوايا الموضوع دا

مراد : اه يا لئيببيبييم وانا اللى كنت فاكرك محترم طلعت نووووتى كبير

زين : والله ما حد نووووتى الا انت هههههههه

مراد : على كلمنى وزعلان اوى اننا مطمئنينه الايام دى

زين : سيبك منه ... هو عاوز كذا اصلا ... انت عارف انا واثق انه له ايد فى اللى حصل لليليان

مراد : يابروووودك وقاعد كذا عادى

زين : مين قالك ان انا بارد ... بالعكس انا جوايا غضب يهد جبال... انا روحى اتسحبت منى يا مراد لما لقيتها
بالمنظر دا واقعه وسايحه فى دمها ...بس هانتقم وانتقامى هايكون شديد

مراد : انت هاتقولى لما بتحط حد فى دماغك ... بيقا بالسلامه عليه

زين : وانا بقا على الباشا غلطاته كترت اوووى والصراحه بيلعب بغباء وانا بتخنى بسرررعه من اللى
بيلعب بغباء

مراد : انت تعرف حاجة معرفهاش

زين بغموض : لا معرفش ... كل اللى انا عاوزو منك الفترة دى تبقا مكانى فى الشركه ... وتشوفلى بقا مين
ساعد على

مراد : وانت ايه اللى مخليك انه هو اللى عمل كذا

زين : مفيش حد يقدر يفكر التفكير دا الا هو ... انا متأكد وواثق جدا فى كلامى

مراد : خلاص اعتبرة حصل

فى بيت الجارحى

سارة : بس ياستى دى حكايتى مع مراد

ليليان : بس انتو باين عليكو بتناقروا بعض كثير ... مش باين عليكو قصه الحب للى انتى بتحكيها دى

سارة : ههههههه والله كل الناس بتقول كدا ... باين عليكو عاوزين تضربوا بعض تولعوا فى بعض بس احنا عكس كدا خلاص ... احنا كبل كيبيبيوت هههههه

ليليان : كيبيبيوت ... امم ممكن ... طيب انتى بتحسى بايه لما بتشوفيه

سارة : بحس بايه ببقا مبسوطه فرررررحانه بيياااااه لو مييعدش عنى ثانيه مقولكيش بقا يا ليليان على كلامنا الرومانسى ولا اوقاتنا الحلوة اللى بنقضيهام مع بعض بييقا عاوز يجبلى حته من السما...

سارة فى سرها : ربنا يسامحنى على الكذب دا

ليليان : مشاء الله عليكو ربنا يحميكو يارب

سارة : تسلمى يا حبيبتى

ليليان : طيب انا كنت عاوزة اسالك سؤال

سارة : اسألى يا حبيبتى

ليليان : هو وانا زين كنا بنحب بعض

سارة : اه

ليليان : امال ليه انا بتكسف منه كدا ... بتوتر منه ومن نظراته

سارة : طبيعى يا حبيبتى لازم تبقى كدا انتى فاقدة الذاكرة ودى حاجة مش سهله ابدأ ... بس انتى خدى عليه واتجرأى كدة ... انا دايمًا ماما بتقولى الست الشاطرة اللى تقرب جوزها منها بسرعه ومتسبيهوش لحد

ليليان : حد زى مين ؟ فى حد بيحبه

سارة : لا بس زين الجارحى حد معرووووف .. وشيك ومز وكدا ورجل اعمال له وزنه وهيبته وعنده شركه كبيرة وفيها بنات .. ممكن حد يستغل خبر انك فققتى الذاكرة ... ويقرب منه

لِيلِيَان : طَب اَعْمَل اِيَه سَاعَدْنِي ... اَنَا حَاسَه اَنِي تَابِيَه وَمَش فَاهِمَه حَاجَة وَمَش لَاقِيَه غَيْرَك اَتَكَلَم مَعَاه وَهُوَ اَتَكْسَف اَتَكَلَم مَعَاه مَعَ اَنَه مُتَفَهِّم اَوِي

سارة : متخفیش انتی بس و خلیکی معایا و انا هاظبطك بس انتی فکی کدا... اننی متخشبه کدا لیه ... انتی مکننیش کدا

ليليان : حاضرواهو ربنا يخلي نصايح مامتك

ساره : اه والله امي دي خطيره.... يالهي دا انا مقولتهاش اني عندك

لایلیان : وتقولیلها لیه مش جوزك عارف

سارة بتوتر : اصل ماما ممكن تيجى عليا من بعد المدرسه ومتلاقينش .. بتقلق هى علياااا ... بقولك ماتقومى
تجيبلى حاجة اشربها عصير اى حاجة لغايه ما اكلها

ليليان : ههههههههههه طيب سلميلي على مامتك

ليليان قامت تجيب لسارة العصير

سارة : يالهووووي كنت هاتقفش .. ماتصل على الحجه وربنا يستر

الو انتی فین یاخرة صبری

ساره : عند ليليان .. جوزها اتصل عليها وقالى انه وراة مشوار ولازم اقعد معاها

طیب خلصی وتعالیٰ علی ماہی اطمنی علیہا

سارة : طيب

في الشرقيه

المأذون : بارک اللہ لکما وبارک علیکما وجمع بینکما فی خیر

.....مبروك يا جماعه

زين : مبروك يا عبد الرحمن خلى بالك منها ... اوعى تزعلها

عبد الرحمن : متخافش يا بشمهندس زين في عنيا

مراد : مبروك يا جماعه...ربنا يتمم على خير يارب

سارة : علشان مبيعرفش يراضيني ولا يبسطنى زى مانا بعمل .. يقعد يقولى يا سارة نفسى ابسطك ياحبيبتى
زى مانتى بتعملى معايا كدا

ليليان : ياااااه معقول ... ربنا يخليكو لبعض ويخليكى ليا من غيرك كنت هاضيع زين من ايدى لازم احاول
معا. ... هو باين عليه يستاهل انى احاول علشان

سارة : انا هانزل بقا مراد مبطلش رن .. سلام اشوفك بعدين

مراد : والله لو ما ركبتى العربيه لنازل وضربك فى الشارع الوقت اتأخر انك تروحي لوحدهك
سارة ! لا شكرا ... وبعد كدا مش هاركب معاك ولما تعوز حاجة تخص ليليان ابعت مسج وخلص
مراد بعصبيه : بقولك اركبى ... متعصبينش انا عصبيتى وحشه

سارة : لا

مراد مسك ايديها وزقها فى العربيه : طيب تعالى بقا
سارة : اوعى ايدى يا مجنون ... انت استحليتها كل شويه ماسك ايدى
مراد : ماسك ايد الاميرة ديانا ارحمينى دا انتى ساااارة

سارة : ومالها سااارة ياعنيا

مراد : مالكيش... خلىنى اوصلك البيت

سارة : لا وصلنى عند.....

مراد : انتى رايحه فين كدا بليل

سارة : عند خالتى

مراد : ايه دا عند ماهى سلميلى عليها

سارة بغيط : ياخذك انت وماهى الكلب فى يوم واحد

مراد : سمعتك

سارة : ازيك يا خالتو ... ماما فين

